faciet liuorē: plaga āt lingue
ποιήσει μώλωπα, πληγὴ δὲ γλώσσης
cōminuet oſſa. Multi ceciderūt in
συνθλάσει ὀστέα. Πολλοὶ ἔπεσον ἐν
ore gladij: τ nō vt ꝗ ceci
στόματι μαχαίρας, καὶ οὐχ ὡς οἱ πε
derūt ꝑꝑt linguā. Beat⁹
πτωκότες διὰ γλῶσσαν. Μακάριος ὁ
D ꝗ protect⁹ eſt a facie eius: ꝗ
σκεπασθεὶς ἀπὸ προσώπου αὐτῆς, ὃς
nō trāſiuit in iracūdia illius. Qui nō
οὐ διῆλθεν ἐν τῷ θυμῷ αὐτῆς. Ὃς οὐχ
traxit iugū illi⁹: τ in
εἵλκυσε τὸν ζυγὸν αὐτῆς, καὶ ἐν τοῖς
vinculis eius nō eſt ligat⁹. Nā iugū il=
δεσμοῖς αὐτῆς οὐκ ἐδέθη. Ὁ γὰρ ζυγὸς αὐ
li⁹ iugū ferreū: τ vincula illi⁹
τῆς ζυγὸς σιδηροῦς, καὶ οἱ δεσμοὶ αὐτῆς
vincula erea. Mors nequā mors
δεσμοὶ χαλκοῖ. Θάνατος πονηρὸς ὁ θάνα
illi⁹: τ vtilis poti⁹ infern⁹
τος αὐτῆς καὶ λυσιτελὴς μᾶλλον ὁ ᾅδης
ꝙ illa. Non dn̄abitur pioꝝ: τ in
αὐτῆς. Οὐ μὴ κρατήσῃ εὐσεβῶν, καὶ ἐν
A flāma eius nō cōburent: ꝗ dere
τῇ φλογὶ αὐτῆς οὐ μὴ καήσονται, οἱ κα
linquūt dn̄m incidēt in
ταλείποντες τὸν κύριον ἐμπεσοῦνται εἰς
illā: τ in illis exardeſcet: τ nō
αὐτήν, καὶ ἐν αὐτοῖς ἐκκαυθήσεται, καὶ οὐ
extinguet. Immittet in illos q̄ſi
μὴ σβεσθῇ. Ἐπαποσταλήσεται αὐτοῖς ὡς
leo: τ q̄ſi pardus vaſtabit il=
λέων, καὶ ὡς πάρδαλις λυμανεῖται αὐ
los. ece circūualla poſſeſſionē tuā ſpi=
τούς. Ἴδε περίφραξον τὸ κτῆμά σου ἀκάν
nis: τ ori tuo fac ia=
θαις, καὶ τῷ στόματί σου ποίησον θυρώ
B nuas τ ſeras. Argentū tuū τ
ματα καὶ μοχλούς. Τὸ ἀργύριόν σου καὶ
auꝝ tuū cōfla: τ ſmonis
χρυσίον σου κατάδησον, καὶ τοῦ λόγου
tui fac ſtaterā: τ ori
σου ποίησον ζυγοσταθμόν, καὶ τῷ στόματι
tuo fac portā τ ſerā: τ attē
σου ποίησον θύραν καὶ μοχλόν, καὶ πρό
de ne forte labaris in illis. Ne ca=
σεχε μήπως ὀλισθήσῃς ἐν αὐτοῖς. Μὴ πέ
das in cōſpectu inſidiantis.
σῃς κατέναντι ἐνεδρεύοντος. Ca.29.

Qui facit miam fenerabit ꝑxi
Ὁ ποιῶν ἔλεος δανειεῖ τῷ πλη
mo: τ q̄ preualet manu ſua ſer
C σίον, καὶ ὁ ἐπισχύων τῇ χειρὶ αὐτοῦ τη
s.17.c. uat mādata. fenerare ꝑximo in
ρεῖ ἐντολάς. Δάνεισον τῷ πλησίον ἐν
tp̄e neceſſitatis illi⁹: τ iteꝝ redde
καιρῷ χρείας αὐτοῦ, καὶ πάλιν ἀπόδος τῷ
ꝑximo ad tp̄s. Cōfirma ver
πλησίον εἰς τὸν καιρόν. Στερέωσον λό
bū tuū: τ fideliter age cū illo: τ in
γον σου, καὶ πιστώθητι μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν
omni tp̄e inuenies neceſſitatē tuā.
παντὶ καιρῷ εὑρήσεις τὴν χρείαν σου.
Multi q̄ſi inuentionē eſtimauerūt fen⁹:
Πολλοὶ ὡς εὕρημα ἐνόμισαν τὸ δάνος,
τ preſtiterūt laborē his ꝗ adiuuerūt ſe.
καὶ παρέσχον κόπον τοῖς βοηθήσασιν αὐ
Donec accipiat deoſculat manus
τούς. Ἕως οὗ λάβῃ καταφιλεῖ χεῖρας
eius: τ in pecunijs ꝑxi=
αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τῶν χρημάτων τοῦ πλη

liuorē facit: plaga aūt lingue cōminuet
oſſa. Multi ceciderūt in ore gladii: ſȝ nō
ſic quaſi q interierūt ꝑ linguā ſuā. Beat⁹
qui tect⁹ eſt a lingua nequā: q in iracun
dia illi⁹ nō trāſiuit: & qui nō attraxit iu
gū: & in vinculis ei⁹ nō eſt ligat⁹. Iugū
em̄ illi⁹ iugū ferreū eſt: & vinculū illius
vinculū ereū eſt. Mors illi⁹ mors neq̄ſ=
ſima: & vtilis potius inferus ꝙ illa. Per=
ſeuerātia illi⁹ nō ꝑmanebit: ſed obtine
bit vias iniuſtorū. In flāma ſua nō cōbu
ret iuſtos. Qui derelinquūt dn̄m īcidēt
in illam: et exardebit in illis & nō extin
guetur: & īmittetur in illos quaſi leo: &
quaſi pard⁹ ledet illos. Sepi aures tuas
ſpinis: & līguā nequā noli audire: & ori
tuo facito oſtia: et ſeras aurib⁹ tuis. Au
rū tuū & argētum tuū confla: et verbis
tuis facito ſtateram: et frenos ori tuo re
ctos: & attēde ne forte labaris in līgua:
& cadas in cōſpectu inimicorū inſidiā=
tium tibi: & ſit caſus tuus inſanabilis in
mortem. Ca.29.

QVi facit miam feneratur proximo
ſuo: & qui p̄ualet manu mādata ſ=
uat. Fenerare ꝑximo tuo in tēpore ne=
ceſſitatis illius: & iterū redde ꝑximo in
tēpore ſuo. Cōfirma uerbuȝ & fideliter
age cū illo: & in oī tēpore inuenies qd̄
tibi neceſſariū eſt. Multi quaſi inuētio=
nē eſtimauerūt fenus: & p̄ſtiterunt mo
leſtiam his q ſe adiuuerunt. Donec acci
piāt: oſculātur manus dātis: & in ꝑmiſ=
ſionib⁹ humiliāt vocē ſuā. Et in tēpore
redditiōis poſtulabit tp̄s: & loq̄tur ver
ba tedii & murmurationū: & tp̄s cauſa
bitur. Si āt potuerit reddere: aduerſabi
tur. Solidi vix reddet dimidiū: & cōputa
bit illud q̄ſi inuentionē. Sin autē frauda
bit illū pecunia ſua: & poſſidebit illum
inimicū gratis: et conuitia & maledicta
reddet illi. et pro honore et bn̄ficio red
det illi cōtūeliā. Multi nō cā neq̄tie non
fenerati ſunt: ſed fraudari gratis timue
rūt. Verūtn̄ ſup hūileȝ aīo fortior eſto:
& ꝑ elemoſyna nō trahas illū. Propter
mādatuȝ aſſume pauperē: & ꝑpter ino
piā ei⁹ ne dimittas eū vacuū. Perde pe=
cuniā ꝑpter fratrē & amicū: & nō abſcō
das illā ſub lapide in ꝑditionem. Pone
theſaurū tuū in p̄ceptis altiſſimi: & pro
derit tibi magis ꝙ aurum. Cōclude ele
moſynā ī corde paupis: et hec ꝑ te exo
rabit ab oī malo. Elemoſyna viri quaſi
ſaccul⁹ cū ip̄o: & grām hoīs quaſi pupil
lā cōſeruabit: et poſtea reſurget et retri
buet illis retributionē vnicuiq; ī caput
illorū. Sup ſcutū potētis et ſup lāceā ad
uerſus inimicū tuū pugnabit. Vir bon⁹
fidē facit ꝑximo ſuo: et q ꝑdiderit cōfu
ſionē derelinquet ſibi. Grāȝ fideiuſſoris
ne obliuiſcaris: dedit em̄ ꝑ te aīaȝ ſuaȝ.
Repromiſſorē fugit pctōr et īmundus
Bona repromiſſoris ſibi aſcribit pecca
tor: & ingrat⁹ ſenſu dereliq̄t liberātē ſe.
Vir repromittit de ꝑximo ſuo: & cū ꝑ
diderit reuerētiā derelinq̄tur ab eo. Re=
promiſſio neq̄ſſima multos ꝑdidit dili
gētes: & cōmouit illos quaſi fluctus ma
ris. Viros potentes gyrans migrare fe=
cit et vagati ſunt in gentibus alienis.

mi humiliabit vocē. Et in tp̄e
σίον ταπεινώσει φωνήν. Καὶ ἐν καιρῷ
redditionis protrahet tp̄s: τ red=
ἀποδόσεως παρελκύσει χρόνον, καὶ ἀπο
det verbū pigritie τ tp̄s cauſa
δώσει λόγον ἀκηδίας καὶ τὸν καιρὸν αἰτι
bitur. ſi āt potuerit dare: vix affe
άσεται. ἐὰν δὲ ἰσχύσῃ δούς, μόλις κομιεῖ
ret dimidiū: τ cōputabit illud q̄ſi inuē=
ται τὸ ἥμισυ, καὶ λογιεῖται αὐτὸ ὡς εὕρε=
tionē. ſi āt nō: priuauit illū pecu
μα. Εἰ δὲ μή, ἀπεστέρησεν αὐτὸν τῶν χρη
nijs ſuis: τ acquiſiuit illū gra=
μάτων αὐτοῦ, καὶ ἐκτήσατο αὐτὸν δωρε=
tis inimicū. Maledicta τ cōuitia red=
ὰν ἐχθρόν. Κατάρας καὶ λοιδορίας ἀπο
det illi: pro gloria reddet illi
δώσει αὐτῷ, ἀντὶ δόξης ἀποδώσει αὐτῷ
ignominiā. Multi igit cauſa malitie
ἀτιμίαν. Πολλοὶ οὖν χάριν πονηρίας
auerterūt hoīem: defraudari
ἀπέστρεψαν τὸν ἄνθρωπον, ἀποστερηθῆναι
āt timuerūt. Verūtn̄ in humilita
δὲ εὐλαβήθησαν. Πλὴν ἐπὶ ταπεινῷ
te magno aīo eſto: τ in elemoſyna ne
σει μακροθύμησον, καὶ ἐπὶ ἐλεημοσύνῃ μὴ
trahas illū. grā mādati adiu
παρελκύσῃς αὐτόν. Χάριν ἐντολῆς ἀντι
ua pauperē: τ in egeſtate eius
λαβοῦ πένητος, καὶ κατὰ τὴν ἔνδειαν αὐτοῦ
ne auertas eū. Perde argen
μὴ ἀποστρέψῃς αὐτόν. Ἀπόλεσον ἀργύ
tum ꝑꝑt amicū τ fratrē: τ ne abſcō=
ριον διὰ φίλον καὶ ἀδελφόν, καὶ μὴ κατα
das illud ſub lapide in perditionē.
κρυβε αὐτὸ ὑπὸ τὸν λίθον εἰς ἀπώλειαν.
Pone theſauꝝ tuū ſm̄ p̄cepta altiſſi
Θὲς τὸν θησαυρόν σου κατ' ἐντολὰς ὑψί=
mi: τ proderit tibi magis ꝙ
στου, καὶ λυσιτελήσει σοι μᾶλλον ἢ τὸ
aurū. conclude elemoſynā in
χρυσίον. Σύγκλεισον ἐλεημοσύνην ἐν τοῖς
penetralib⁹ tuis: τ ip̄a eruet te de
ταμείοις σου, καὶ αὐτὴ ἐξελεῖταί σε ἐκ
omni malo. ſup ſcutū fortitu
πάσης κακώσεως. Ὑπὲρ ἀσπίδα κρά=
dinis τ ſup lanceā potētie contra ini
τους καὶ ὑπὲρ δόρυ ἀλκῆς κατέναντι ἐχ
micū pugnabit pro te. vir bonus
θροῦ πολεμήσει ὑπὲρ σοῦ. Ἀνὴρ ἀγαθὸς
ſpōdebit pro ꝑximo: τ ꝗ perdi
ἐγγυήσεται τὸν πλησίον, καὶ ὁ ἀπολωλε
dit verecūdiā: relinquet illū. gra
κὼς αἰσχύνην, ἐγκαταλείψει αὐτόν. Χάρι
tias fideiuſſoris ne obliuiſcaris: dedit em̄
τας ἐγγύου μὴ ἐπιλάθῃ, ἔδωκε γὰρ τὴν
aīam ſuā pro te. bonā fideiuſſionē
ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ σοῦ. Ἀγαθὴν ἐγγύην
euertet peccator. fideiuſſiōes fu=
ἀνατρέψει ἁμαρτωλός. Ἐγγυῶν φεύξε
giet peccator τ inutilis: in cogitatiōe
ται ἁμαρτωλὸς καὶ ἄχρηστος, ἐν διανοίᾳ
relinquet illū ꝗ liberauit ſe. fideiuſſio
καταλείψει τὸν ῥυσάμενον αὐτόν. Ἐγγύη
multos ꝑdidit diuites: τ
πολλοὺς ἀπώλεσε κατευθύνοντας, καὶ
cōmouit illos q̄ſi fluct⁹ maris.
ἐσάλευσεν αὐτοὺς ὡς κῦμα θαλάσσης.
Viros potētes migrare fecit: τ vagati
Ἄνδρας δυνατοὺς ἀπῴκισε, καὶ ἐπλανή
ſunt in gentib⁹ alienis.
θησαν ἐν ἔθνεσιν ἀλλοτρίαις.

© Biblioteca Nacional de España

Peccator trāſgrediēs mādata do
Ἁμαρτωλὸς παραβαίνων ἐντολὰς κυ
mini incidet in ſpōſionē: ⁊ q̄ pſequit
ρίου ἐμπεσεῖται εἰς ἐγγύην, καὶ διώκων
mercedes incidet in iudicia.
ἐργολαβίας ἐμπεσεῖται εἰς κρίσεις.
Recupera p̄ximū ſm̄ potentiā
Ἀντιλαβοῦ τοῦ πλησίον κατὰ δύναμίν
tuā: ⁊ attēde tibi ipi ne cadas.
σου, καὶ πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἐμπέσῃς.
Initiū vite hoīs aqua ⁊ panis ⁊
Ἀρχὴ ζωῆς ἀνθρώπου ὕδωρ καὶ ἄρτος καὶ
veſtimentū: ⁊ dom⁹ tegēs turpitudinē.
ἱμάτιον, καὶ οἶκος καλύπτων ἀσχημοσύνην.
Melior victus pauperis ſub tegmine tra-
Κρείσσων βίος πτωχοῦ ὑπὸ σκέπην δο-
biū: q̄ epule ſplēdide int alie
κῶν, ἢ ἐδέσματα λαμπρὰ ἐν ἀλλοτρί
nos. ſup parua ⁊ magna cōplacentiā
οις. ἐπὶ μικρὰ καὶ μεγάλα εὐδοκίαν
habe: ⁊ improperiū dom⁹ tue nō au
ἔχε, καὶ ὀνειδισμὸν οἰκίας σου μὴ ἀκού-
dias. Vita mala de domo in domū:
σῃς. Ζωὴ πονηρὰ ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν,
⁊ vbi peregrin⁹ eris: nō aperies os.
καὶ οὗ παροικήσεις, οὐκ ἀνοίξεις στόμα.
hoſpitio ſuſcipies ⁊ potū dabis in ingrata: ⁊
ξενιεῖς καὶ ποτιεῖς εἰς ἀχάριστα, καὶ
ſup hec amara audies. trā
πρὸς ἐπὶ τούτοις πικρὰ ἀκούσεις. παρ
ſi: p̄egrine orna mēſam: ⁊
ελθε, πάροικε κόσμησον τράπεζαν, καὶ
ſi q̄d in manu tua ciba me. Exi
εἴ τι ἐν τῇ χειρί σου ψώμισόν με. Ἔξελθε
peregrine a facie glīe: op⁹ eſt
πάροικε ἀπὸ προσώπου τῆς δόξης, χρεία
domo: hoſpitio ſuſcept⁹ ē a me frater.
τῆς οἰκίας, ἐπεξένωταί μοι ὁ ἀδελφός.
grauia hec habēti prudētiā: increpatio
βαρέα ταῦτα ἔχοντι φρόνησιν, ἐπιτίμη
dom⁹ ⁊ improperiū feneratoris.
σις οἰκίας καὶ ὀνειδισμὸς δανειστοῦ. 30.
Qui diligit filiū ſuū: aſſidua
Ὁ ἀγαπῶν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἐνδελε-
bit flagella illi: vt letetur in
χίσει μάστιγας αὐτῷ, ἵνα εὐφρανθῇ ἐπ' ἐ
nouiſſimis ſuis. Qui docet filiū ſuū
χάτων αὐτοῦ. Ὁ παιδεύων υἱὸν αὐτοῦ
letabitur in illo: ⁊ in medio
εὐφρανθήσεται ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἀναμέσον
notoꝝ in illo glīabitur. Qui
γνωρίμων ἐπ' αὐτῷ καυχήσεται. Ὁ δι-
docet filiū in zelū mittet inimicū:
δάσκων τὸν υἱὸν παραζηλώσει τὸν ἐχθρόν,
⁊ corā amicis exultabit in il-
καὶ ἔναντι φίλων ἀγαλλιάσεται ἐπ' αὐ
lo. mortu⁹ eſt eius pater: ⁊ q̄ſi
τῷ. ἐτελεύτησεν αὐτοῦ ὁ πατήρ, καὶ ὡς
nō eſt mortu⁹: ſimilē eīn ſibi reliquit
οὐκ ἀπέθανεν, ὅμοιον γὰρ αὐτῷ κατέλιπε
poſt ſe. In vita ſua vidit ⁊ le-
μετ' αὐτόν. Ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εἶδε καὶ εὐ
tat⁹ eſt in illo: ⁊ in obitu ſuo
φράνθη ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἐν τῇ τελευτῇ αὐτοῦ
nō eſt cōtriſtat⁹. Cōtra inimicos reli
οὐκ ἐλυπήθη. Ἐναντίον ἐχθρῶν κατέλι
quit defenſorē: ⁊ amicis redden
πεν ἔκδικον, καὶ τοῖς φίλοις ἀνταπο-
tem grām. Abſtergēs filiū colli-
διδόντα χάριν. Περιψήχων υἱὸν κατα-
gabit vulnera eius: ⁊ in oi
δεσμεύσει τραύματα αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ πά

Peccator trāſgrediēs mādatū dn̄i: incidit in p̄miſſionē nequam: & q conatur multa agere: incidet in iudiciū. Recupa p̄ximū ſm̄ virtutē tuā: et attēde tibi ne īcidas. Initiū vite hoīs aq̄ & panis & veſtimentū: & dom⁹ p̄tegēs turpitudinē. Melior eſt vict⁹ pauperis ſub tegmine aſſerū: q̄ epule ſplēdide in peregre ſine domicilio. Minimū p̄ magno placeat tibi: & improperiū p̄egrinationis non audies. Vita nequā hoſpitādi de domo in domū: & vbi diſputabitur: non fiducialiter aget nec aperiet os. Hoſpitabitur: et paſcet & potabit ingratos: & adhuc amara audiet. Trāſi hoſpes & orna mēſā: et q̄ in manu habes ciba ceteros. Exi a facie honoris amicorū meorū: neceſſitudine dom⁹ mee: hoſpitio mihi factus es frater. Grauia hec homini habēti ſenſum: correptio dom⁹ & improperium feneratoris. Ca. 30.

Qui diligit filiū ſuū: aſſiduat illi flagella vt letetur in nouiſſimo ſuo: et nō palpet p̄ximorū oſtia. Qui docet filiū ſuū laudabitur in illo: & in medio domeſticorū in illo gloriabitur. Qui docet filiū ſuū in zelū mittit inimicū: et in medio amicorū gloriabitur ī illo. Mortu⁹ eſt pater eius: & quaſi nō eſt mortu⁹. Similē eīn reliquit ſibi poſt ſe. In vita ſua vidit & letat⁹ eſt in illo. In obitu ſuo nō eſt cōtriſtatus: nec cōfuſus eſt corā inimicis. Reliquit eīn defenſorem domus cōtra inimicos & amicis reddentē gratiā. Pro animabus filiorū colligabit vulnera ſua: & ſup oēm vocē turbabūtur viſcera eius. Equus indomitus euadet durus: & fili⁹ remiſſus euadet preceps. Lacta filiū tuū & pauentē te faciet: lude cū eo & contriſtabit te. Non corrideas illi ne condoleas: & in nouiſſimo obſtupeſcēt dentes tui. Nō des illi poteſtatē in iuuētute: & ne deſpicias cogitatus illius. Curua ceruicē eius in iuuētute: & tūde latera ei⁹ dū infans eſt: ne forte induret & nō credat tibi: & erit tibi dolor anime. Doce filiū tuū & operare in illo: ne in turpitudinē illi⁹ offendas. Melior eſt pauper ſanus & fortis viribus: q̄ diues imbecillis et flagellat⁹ malicia. Salus anime in ſctītate iuſticie: & melior eſt omni auro & argēto: & corpus validū q̄ cenſus immēſus. Nō eſt cenſus ſuper cenſum ſalutis corporis: & non eſt oblectamentū ſuper cordis gaudium. Melior eſt mors q̄ vita amara: & reqes eterna q̄ languor perſeuerās. Bona abſcondita in ore clauſo quaſi appoſitiones epularum circumpoſite ſepulcro. Quid proderit libatio idolo? Nec enim manducabit nec odorabitur. Sic q effugatur a dn̄o & portās mercedes iniquitatis. Vidēs oculis & ingemiſcens ſicut ſpado cōplectens virginē & ſuſpirans. Triſticiā non des anime tue: & nō affligas temetip̄m in cōſilio tuo. Iocūditas cordis hec eſt vita hominis & theſaur⁹ ſine defectione ſanctitatis: et exultatio viri eſt longeuitas. Miſerere anime tue placens deo & cōtine: & congrega cor tuum in ſanctitate eius: & triſticiam

clamore turbabunt viſcera ſua. D
σῃ βοῇ ταραχθήσεται σπλάγχνα αὐτοῦ.
Equus nō domitus euadit durus: ⁊
Ἵππος ἀδάμαστος ἐκβαίνει σκληρός, καὶ
fili⁹ diſſolutus euadit p̄ceps. Lacta
υἱὸς ἀνειμένος ἐκβαίνει προαλής. Τιθήνη Infra.
filiū ⁊ pauere faciet te: collu- 39.d
σον τέκνον καὶ ἐκθαμβήσει σε, σύμπαι
de cū eo ⁊ cōtriſtabit te. Ne corri
ξον αὐτῷ καὶ λυπήσει σε. Μὴ συγγε-
deas illi: ne doleas ⁊ in nouiſ
λάσῃς αὐτῷ, ἵνα μὴ ὀδυνηθῇς καὶ ἐπ' ἐσχά
ſimis quatias dentes. ne des
των γομφιάσῃ τοὺς ὀδόντας. μὴ δῷς
illi licentiā in iuuētute: ⁊ ne deſpi
αὐτῷ ἐξουσίαν ἐν νεότητι, καὶ μὴ παρί
cias ignorātias illius. Curua col-
δῃς τὰς ἀγνοίας αὐτοῦ. Κάμψον τὸν τρά
lum ei⁹ in iuuētute: ⁊ frange
χηλον αὐτοῦ ἐν νεότητι, καὶ θλάσον τὰς
latera eius dū eſt paru⁹. Ne forte
πλευρὰς αὐτοῦ ὡς ἔστι νήπιος. Μήποτε
indurat⁹ nō obediat tibi: ⁊ erit tibi
σκληρυνθεὶς ἀπειθήσῃ σοι, καὶ ἔσται σοι A
dolor aīe. Doce filiū tuū: p̄uer.
ὀδύνη ψυχῆς. Παίδευσον τὸν υἱόν σου, 13.d
⁊ op̄are in illo: ne in turpi Ibidē.
καὶ ἔργασαι ἐν αὐτῷ, ἵνα μὴ ἐν τῇ ἀσχη- 23.b.
tudine illi⁹ offendas. Melior pau
μοσύνῃ αὐτοῦ προσκόψῃς. Κρείσσων πτω
per ſanus ⁊ fortis habitudie: q̄ diues
χὸς ὑγιὴς καὶ ἰσχύων τῇ ἕξει, ἢ πλούσιος
flagellatus in corpus ſuū.
μεμαστιγωμένος εἰς τὸ σῶμα αὐτοῦ.
Sanitas ⁊ bona habitudo meli⁹ omni au
Ὑγεία καὶ εὐεξία βέλτιον παντὸς χρυ
ro: ⁊ corp⁹ validū q̄ opes immē
σίου, καὶ σῶμα ἔρρωστον ἢ ὄλβος ἀμέ-
ſe. Non ſunt diuitie meliores ſani B
τρητος. Οὐκ ἔστι πλοῦτος βελτίων ὑγεί
tate corporis: ⁊ nō eſt letitia ſup
ας σώματος, καὶ οὐκ ἔστιν εὐφροσύνη ὑπὲρ
gaudiū cordis. Melior mors ſup
χαρὰν καρδίας. Κρείσσων θάνατος ὑπὲρ ſ̄.7.c.
vitā amarā aut languorē pſeuerantē. Bo-
ζωὴν πικρὰν ἢ ἀρρώστημα ἔμμονον. Ἀγα
na clauſa in ore clauſo:
θὰ κεκλεισμένα ἐπὶ στόματι κεκλεισμέ
poſitiones epulaꝝ adiacentes ſepul
να, θέματα βρωμάτων παρακείμενα τά
chro. Quid prodeſt libatio idolo:
φῳ. Τί συμφέρει κάρπωσις εἰδώλῳ, C
neq̄ eīn edet: neq̄ odorabit. ſic
οὔτε γὰρ ἔδεται, οὔτε μὴ ὀσφρανθῇ. οὕτως
q̄ pſecutionē patit a dn̄o. Vidēs
ὁ ἐκδιωκόμενος ὑπὸ κυρίου. Ὁ βλέπων ſ̄.20.d
in oculis ⁊ gemiſcēs: ſicut
ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ στενάζων, ὥσπερ εὐ
ſpado cōplectēs virginē ⁊ ſuſ
νοῦχος περιλαμβάνων παρθένον καὶ στε Dan.
pirās. Ne des in triſtitiā aīam 14.b
νάζων. Μὴ δῷς εἰς λύπην τὴν ψυχήν
tuā: ⁊ ne affligas teip̄m in cōſilio
σου, καὶ μὴ θλίψῃς σεαυτὸν ἐν βουλῇ
tuo. letitia cordis ipa vita hoīs:
σου. εὐφροσύνη καρδίας αὐτὴ ζωὴ ἀνθρώ
⁊ exultatio viri lōgitudo D
που, καὶ ἀγαλλίαμα ἀνδρὸς μακροημέ-
dieꝝ. Dilige aīam tuā: ⁊ con
ρευσις. Ἀγάπα τὴν ψυχήν σου, καὶ πα
ſolare cor tuū. ⁊ triſtitiā
ρακάλει τὴν καρδίαν σου. καὶ λύπην

© Biblioteca Nacional de España

longe remoue a te: multos
μακρὰν ἀπόστησον ἀπὸ σοῦ, πολλοὺς
em̃ perdidit ⁊ occidit triſtitia.
γὰρ ἀπώλεσε καὶ ἀπέκτεινεν ἡ λύπη.
Zelus ⁊ iracũdia minuũt dies:
Ζῆλος καὶ θυμὸς ἐλαττοῦσιν ἡμέρας,
⁊ ãte tp̃s ſenectã ducit cura.
A καὶ πρὸ καιροῦ γῆρας ἄγει μέριμνα.
Splẽdidũ cor ⁊ bonũ in epu
Λαμπρὰ καρδία καὶ ἀγαθὴ ἐπὶ ἐδέσ
lationib⁹ ciboꝝ eius curam
μασι τῶν βρωμάτων αὐτῆς ἐπιμελη-
geret.
σεται. Ca.31.
s.8.b. Vigilia diuitiaꝝ tabefacit car
Ἀγρυπνία πλούτου ἐκτήκει σάρ-
nes: ⁊ cura eaꝝ auertit a ſomno.
κας, καὶ ἡ μέριμνα αὐτοῦ ἀφιστᾷ ὕπνου.
Cura vigilie repetet dormi
Μέριμνα ἀγρυπνίας ἀπαιτήσει νυσταγ
s.15.d. tationẽ: ⁊ infirmitatẽ grauẽ moderatã faciet ſõn⁹
s.22.a. μόν, καὶ ἀρρώστημα βαρὺ ἐκνήψει ὕπνος.
B Laborauit diues in cõgregatiõe diui
Ἐκοπίασε πλούσιος ἐν συναγωγῇ χρη
tiaꝝ: ⁊ in requie replet̃
μάτων, καὶ ἐν τῇ ἀναπαύσει ἐμπίπλα
delitijs ſuis. Laborauit pau
ται τρυφημάτων αὐτοῦ. Ἐκοπίασε πτω
per in diminutione vite: ⁊ in fi-
χὸς ἐν ἐλαττώσει βίου, καὶ ἐν τῇ ἀνα-
ne ſuo indigẽs fit. q̃ di
παύσει αὐτοῦ ἐπιδεὴς γίνεται. ὁ ἀγα
ligit auꝝ nõ iuſtificabit̃: ⁊ q̃ ſeq̃
Mat. 10.b πῶν χρυσίον οὐ δικαιωθήσεται, καὶ ὁ διώ
tur corruptionẽ: hic replebit̃.
κων διαφθοράν, οὗτος πλησθήσεται.
Multi ligati ſunt gr̃a auri: ⁊
Πολλοὶ ἐδέθησαν χάριν χρυσίου, καὶ
facta eſt ꝑditio eoꝝ cõtra fa
ἐγενήθη ἡ ἀπώλεια αὐτῶν κατὰ πρόσω-
ciem ipoꝝ. lignũ offenſionis eſt
C πον αὐτῶν. ξύλον προσκόμματός ἐστι τοῖς
ſacrificãtibus ei: ⁊ oĩs inſipiẽs capie
θυσιάζουσιν αὐτῷ, καὶ πᾶς ἄφρων ἁλώ-
tur in illo. Beat⁹ diues q̃
σεται ἐν αὐτῷ. Μακάριος πλούσιος ὃς
inuẽt⁹ ẽ ſine macula: ⁊ q̃ poſt auꝝ
εὑρέθη ἄμωμος, καὶ ὃς ὀπίσω χρυσίου
nõ abijt. q̃s eſt hic ⁊ beatũ dice
οὐκ ἐπορεύθη. τίς ἐστιν οὗτος καὶ μακαριοῦ
mus eũ: fecit em̃ mirabilia in pp̃lo
μεν αὐτόν; ἐποίησε γὰρ θαυμάσια ἐν λαῷ
ſuo. Quis ꝓbatus eſt in illo ⁊ pfe-
αὐτοῦ. Τίς ἐδοκιμάσθη ἐν αὐτῷ καὶ ἐτε
ct⁹ eſt: ⁊ erit in gl̃iationẽ. Quis po
λειώθη, καὶ ἔσται εἰς καύχημα. Τίς ἐδύ
tuit trãſgredi: ⁊ nõ trãſgreſſus ẽ: ⁊ fa
ναται παραβῆναι, καὶ οὐ παρέβη, καὶ ποι
puer. 11.b. cere maliciã: ⁊ nõ fecit. Ideo
ῆσαι κακίαν, καὶ οὐκ ἐποίησε. Διὰ τοῦτο
firmabunt̃ bona illi⁹: ⁊ elemo
στερεωθήσεται τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ, καὶ τὰς ἐλε
D ſynas illi⁹ enarrabit eccleſia.
ημοσύνας αὐτοῦ ἐκδιηγήσεται ἐκκλησία.
In menſa magna cũ ſederis: ne
Ἐπὶ τραπέζης μεγάλης καθίσας, μὴ
aperias guttur tuũ ſup illã. ⁊ nõ
ἀνοίξῃς φάρυγγά σου ἐπ᾽ αὐτῆς. καὶ μὴ
dicas: multa q̃dẽ q̃ ſũt ſup ipam: memẽto
εἴπῃς, πολλά γε τὰ ἐπ᾽ αὐτῆς, μνήσθητι
qm̃ malũ ocul⁹ nequã. nequi⁹
ὅτι κακὸν ὀφθαλμὸς πονηρός. πονηρότε

lõge expelle a te. Multos em̃ occidit tri
ſticia: & nõ eſt vtilitas in illa. Zel⁹ & ira
cũdia minuũt dies et ante tp̃s ſenectaꝫ
adducet cogitat⁹. Splẽdidũ cor bonum
in epulis eſt. epule enim illius dilig̃eter
fiunt. Ca.31.
Vigilia honeſtatis tabefaciet carnes
& cogitatus illius auferet ſomnuꝫ
Cogitat⁹ ꝑſcientie auertit ſenſuꝫ: et in
firmitas grauis ſobriã facit aĩam. Labo
rabit diues in cõgregatione ſubſtantie:
et in reqe ſua replebitur bonis ſuis. La-
borauit paup in diminutione victus: &
in fine inopis fit. Qui aurũ diligit non
iuſtificabitur: & q inſequitur cõſũptio-
nẽ replebitur ex ea. Multi dati ſunt in
auri caſus: & facta eſt in ſpecie ip̃ius per
ditio illorũ. Lignũ offenſionis eſt aurũ
ſacrificãtiũ: ve illis q ſectãtur illud: et oĩs
imprudẽs deperiet in illo. Beat⁹ diues
qui inuẽt⁹ eſt ſine macula: & q poſt au-
rũ non abijt: nec ſperauit in pecunia &
theſauris. Quis eſt hic & laudabim⁹ eũ.
Fecit em̃ mirabilia in vita ſua. Qui pro
bat⁹ eſt in illo & ꝑfectus inuentus eſt: &
erit illi gl̃ia eterna. Qui potuit trãſgre-
di et nõ eſt tranſgreſſus: et facere mala
et non fecit. Ideo ſtabilita ſunt bona il-
lius in domino: & elemoſynas illius
enarrabit omnis eccl̃ia ſanctoruꝫ. Su-
pra mẽſam magnam ſediſti: nõ aperias
ſup illã faucẽ tuã prior. Nõ dicas ſi mul
ta ſunt: q̃ ſup illã ſunt. Memẽto qm̃ ma
lus eſt ocul⁹ nequã. Nequius oculo qd
creatũ eſt? Ideo ab oĩ facie ſua lachryma
bitur cũ viderit. Ne extẽdas manũ tuã
prior: & inuidia cõtaminat⁹ erubeſcas:
Ne cõprimaris in cõuiuio vino. Intel-
lige q̃ ſunt ꝓximi tui ex te ip̃o. Vtere q̃ſi
hõ frugi his q̃ tibi apponũtur: vt nõ cũ
manducas multũ odio habearis. Ceſſa
prior cã diſcipline: & noli nimi⁹ eſſe ne
forte offendas: & ſi in medio multoruꝫ
ſediſti: prior illis ne extẽdas manũ tuã:
nec prior poſcas bibere. Quã ſufficiẽs
eſt hoĩ erudito vinũ exiguũ: & in dormi
endo nõ laborabis ab illo: & nõ ſenties
dolorẽ. Vigilia et cholera: & tortura vi
ro ĩfrunito: ſomn⁹ ſanitatis ĩ homine
parco. Dormiet vſq; mane: & aĩa illius
cũ ip̃o delectabitur. Et ſi coact⁹ fueris
ĩ edẽdo multũ: ſurge e medio & vome:
& refrigerabit te. & nõ adduces corpo-
ri tuo infirmitatẽ. Audi me fili et non
ſpernas me: & in nouiſſimo inuenies
verba mea. In oĩbus operib⁹ tuis eſto
velox: & omnis infirmitas nõ occurret
tibi. Splendidũ in panibus benedicent
labia multorũ: & teſtimoniuꝫ veritatis
illius fidele. In nequiſſimo pane mur-
murabit ciuitas: & teſtimonium nequi
tie illius verum eſt. Diligentes in vino
noli prouocare: multos enim extermi
nauit vinũ. Ignis probat ferrũ durum:
ſic vinum corda ſuperboruꝫ arguet in
ebrietate potatũ. Equa vita hominib⁹
vinũ in ſobrietate: ſi bibas illud mode-
rate eris ſobri⁹. Que ẽ vita q̃ minuitur
vino? Quid defraudat vitã? mors. Vinũ
ĩ iocũditatẽ creatũ ẽ: & nõ ĩ ebrietatẽ ab
initio. Exultatio aĩe & corporis vinum

oculo q̃d creatũ eſt: Ideo
ρον ὀφθαλμοῦ τί ἔκτισται; Διὰ τοῦτο
ab omni facie lachrymat̃.
ἀπὸ παντὸς προσώπου δακρύει.
Quocunq; inſpexeris: ne extẽdas manũ
Οὗ ἐὰν ἐπιβλέψῃ, μὴ ἐκτείνῃς χεῖρά
tuã: ⁊ ne cõiunct⁹ ſis cũ eo in catino.
σου, καὶ μὴ συνθλίβου αὐτῷ ἐν τρυβλίῳ.
Intellige q̃ ſunt ꝓximi ex te ipõ: ⁊
Νόει τὰ τοῦ πλησίον ἐκ σεαυτοῦ, καὶ
in omni verbo cogita. Comede vt ho
ἐπὶ παντὶ ῥήματι διανοοῦ. Φάγε ὡς ἄν
mo appoſita tibi: ⁊ nõ nimis
θρωπος τὰ παρακείμενά σοι, καὶ μὴ δια
deuores: ne odio habearis. Deſine prius
μασῶ, μὴ μισηθῇς. Παῦσαι πρῶτος
gr̃a diſcipline: ⁊ ne ſis inſatiabilis: ne
χάριν παιδείας, καὶ μὴ ἀπληστεύου, μή
forte offendas: ⁊ ſi in medio mul
ποτε προσκόψῃς, καὶ εἰ ἀναμέσον πλει
toꝝ ſediſti: prior illis ne exten
όνων ἐκάθισας, πρότερος αὐτῶν μὴ ἐκτεί
das manũ tuã. Quã ſufficiẽs hoi
νῃς τὴν χεῖρά σου. Ὡς ἱκανὸν ἀνθρώπῳ
erudito exiguũ: ⁊ in cubi
πεπαιδευμένῳ τὸ ὀλίγον, καὶ ἐπὶ τῆς κοί
culo ſuo nõ anhelat. ſomn⁹ ſanitatis
της αὐτοῦ οὐκ ἀσθμαίνει. ὕπνος ὑγείας
in inteſtino moderato ſurrexit mane: ⁊
ἐπὶ ἐντέρῳ μετρίῳ ἀνέστη πρωΐ, καὶ ἡ
aĩa eius cũ eo. Labor vigilie
ψυχὴ αὐτοῦ μετ᾽ αὐτοῦ. Πόνος ἀγρυπνί
⁊ cholera ⁊ dolor iteſtinoꝝ cũ hoĩe
ας καὶ χολέρα καὶ στρόφος μετὰ ἀνδρὸς
inſatiabili. Et ſi coact⁹ fueris in epu-
ἀπλήστου. Καὶ εἰ ἐβιάσθης ἐν ἐδέσμα-
lis: ſurge ꝑ mediũ trãſiẽs: vome ⁊ q̃eſ-
σιν, ἀνάστα μεσοπορῶν, ἔμεσον καὶ ἀνα
ces. Audi me fili: ⁊ nõ ſper
παύσῃ. Ἄκουσόν μου τέκνον, καὶ μὴ ἐξου
nas me: ⁊ in nouiſſimis inuenies
θενώσῃς με, καὶ ἐπ᾽ ἐσχάτων εὑρήσεις
verba mea. in oĩbus operib⁹
τοὺς λόγους μου. ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις
tuis eſto velox: ⁊ oĩs infir-
σου γίνου ἐντρεχής, καὶ πᾶν ἀρρώ
mitas nõ tibi occurret. Splendidũ
στημα οὐ μή σοι ἀπαντήσῃ. Λαμπρὸν
in panib⁹ benedicere labia: teſtimoniũ
ἐπ᾽ ἄρτοις εὐλογῆσαι χείλη, μαρτυρία
pulchritudinis illi⁹ fidele. Malo in
τῆς καλλονῆς αὐτοῦ πιστή. Πονηρῷ ἐπ᾽
pane murmurabit ciuitas: ⁊ teſtimo
ἄρτῳ διαγογγύσει πόλις, καὶ ἡ μαρτυ
niũ nequitie illius diligens. in vino
ρία τῆς πονηρίας αὐτοῦ ἀκριβής. ἐν οἴνῳ
ne virilit̃ agas: multos .n. perdidit vinũ.
μὴ ἀνδρίζου, πολλοὺς γὰρ ἀπώλεσεν οἶνος.
Fornax ꝓbat ferruminationẽ ĩ tinctura.
Κάμινος δοκιμάζει στόμωμα ἐν βαφῇ.
ſic vinũ in corde ſupborum in
οὕτως οἶνος ἐν καρδίᾳ ὑπερηφάνων ἐν
ebrietate. Additamẽtũ vite vinũ hoĩbus: ſi
μέθῃ. Ἐπίσον ζωῆς οἶνος ἀνθρώποις, ἐὰν
biberis illud in menſura ſua. Que vita
πίνῃς αὐτὸν ἐν μέτρῳ αὐτοῦ. Τίς ζωὴ
ei q̃ diminuit̃ vino: ⁊ illud creatũ ẽ in
ἐλαττουμένῳ οἴνῳ, καὶ αὐτὸς ἔκτισται εἰς
leticiã hoĩbus. Exultatio cor-
εὐφροσύνην ἀνθρώποις. Ἀγαλλίαμα καρ
dis ⁊ leticia anime vinũ epotũ
δίας καὶ εὐφροσύνη ψυχῆς οἶνος πινόμενος

© Biblioteca Nacional de España

in tp̄e ſufficiens. Amaritudo aīe
ἐν καιρῷ αὐτάρκης. Πικρία ψυχῆς
vinū potatum mltū: in irritatiōe ꝛ
οἶνος πινόμενος πολύς, ἐν ἐρεθισμῷ καὶ
ruina. multiplicat irā ebrietas
ἀντιπτώματι. πληθύνει θυμὸν μέθη ἀ-
ſtulti in offenſionē: diminuēs virtutē
φρονος εἰς πρόσκομμα, ἐλαττῶν ἰσχὺν
ꝛ acquirēs vulnera. In conui
καὶ προσποιῶν τραύματα. Ἐν συμπο-
nio vini: ne redarguas ꝓximū:
σίῳ οἴνου, μὴ ἐλέγξῃς τὸν πλησίον,
ꝛ nō deſpicias eum in letitia
καὶ μὴ ἐξουδενώσῃς αὐτὸν ἐν εὐφροσύνῃ
illius. Verbū improperij: nō dicas
αὐτοῦ. Λόγον ὀνειδισμοῦ, μὴ εἴπῃς
illi: ꝛ ne illū premas in occur-
αὐτῷ, καὶ μὴ αὐτὸν θλίψῃς ἐν ἀπαι-
ſu eius.
τήσει αὐτοῦ. Ca.32.

Rectorē te cōſtituerūt: ne extolla
Ἡγούμενόν σε κατέστησαν, μὴ ἐπαί-
ris: eſto illis q̄ſi vn⁹ ex ip̄is. Curā ha
ρου, γίνου αὐτοῖς ὡς εἷς ἐξ αὐτῶν. Φρόντι-
be illoꝝ ꝛ ſic ſede: ꝛ omnē
σον αὐτῶν καὶ οὕτως κάθισον, καὶ πᾶσαν
vſum tui fac: ꝛ approba
τὴν χρείαν σου ποίησον, καὶ εὐδοκιμή-
tus quieſce. Ut leteris ꝓpt illos
σας ἀνάπαυσαι. Ἵνα εὐφρανθῇς δι' αὐτοὺς
ꝛ ornamēti gratia: accipias coronā.
καὶ εὐκοσμίας χάριν, λάβῃς στέφανον.
Loquere ſeniori: decet em̄ te:
Λάλησον πρεσβυτέρῳ, πρέπει γάρ σοι,
in diligētia āt ſcientie ꝛ impe
ἐν ἀκριβείᾳ δὲ ἐπιστήμης καὶ ἐμποδί-
dies muſica. Ubi auſcultatio: nō
σεις μουσικά. Ὅπου ἀκρόαμα, μὴ
effundas loquelā: ꝛ importune ne velis
ἐκχέῃς λαλιάν, καὶ ἀκαίρως μὴ σο-
videri ſapiēs. Signaculū carbūculi in ornamēto
φίζου. Σφραγὶς ἄνθρακος ἐπὶ κόσμῳ
aureo: cōcent⁹ muſicoꝝ in conui-
χρυσῷ, σύγκριμα μουσικῶν ἐν συμ-
uio vini: in fabricatione au-
ποσίῳ οἴνου, ἐν κατασκευάσματι χρυ-
rea ſignaculū ſmaragdi: melodia mu
σῷ σφραγὶς σμαράγδου, μέλος μου-
ſicoꝝ ſup dulce vinū. Loquere adole
σικῶν ἐφ' ἡδεῖ οἴνῳ. Λάλησον νεανί-
ſcēs ſi neceſſitas tui: vix bis ſi iterro
σκε εἰ χρεία σου, μόλις δὶς ἐὰν ἐπε-
gat⁹ fueris. In ſūmā redige ſmonē: in pau
ρωτηθῇς. Κεφαλαίωσον λόγον, ἐν ὀλί-
cis multa: eſto q̄ſi ſciēs ꝛ
γοις πολλά, γίνου ὡς γινώσκων καὶ
ſimul tacēs. In medio magnatū
ἅμα σιωπῶν. Ἐν μέσῳ μεγιστάνων
ne te facias eq̄lē: ꝛ vbi ſenes ne
μὴ ἐξισάζου, καὶ ὅπου γέροντες μὴ
multa garruleris. Ante tonitrū feſti
πολλὰ ἀδολέσχει. Πρὸ βροντῆς κατα-
nat coruſcatio: ꝛ ante verecundū
σπεύδει ἀστραπή, καὶ πρὸ αἰσχυντηροῦ
precedet gr̄a. in hora excita-
προσελεύσεται χάρις. ἐν ὥρᾳ ἐξεγεί-
re: ꝛ nō ſis vltim⁹: accurre in domū
ρου, καὶ μὴ οὐράγει, ἀπότρεχε εἰς οἶκον
ꝛ ne deſideas. Illic lude ꝛ fac
καὶ μὴ ῥᾳθύμει. Ἐκεῖ παῖζε καὶ ποίει
cogitationes tuas: ꝛ nō in peccatis
τὰ ἐνθυμήματά σου, καὶ μὴ ἐν ἁμαρτίαις

moderate potatuꝫ. Sanitas eſt anime & corpori: ſobrius potus. Vinū multum potatum: irritationeꝫ et iram & ruinas multas facit. Amaritudo anime: vinuꝫ multuꝫ potatū. Ebrietatis animoſitas īprudētis offenſio minorans virtutē & faciēs vulnera. In cōuiuio vini nō arguas proximū: & nō deſpicias eū in iocūditate illi⁹. Verba īproperii non dicas illi: & nō p̄mas illū in repetēdo. Ca.32.

Rectorem te poſuerūt noli extolli: eſto in illis quaſi vnus ex ip̄is. Curā illorum habe & ſic cōſidera: & omni cura tua explicita recūbe: vt leteris propter illos & ornamentū gracie accipias coronā: & dignatione conſequaris corrogationis. Loq̄re maior natu: decet enim te. Primū verbum diligenti ſcientiam: et non impedias muſicā. Vbi auditus non eſt: non effundas ſermoneꝫ: & īportune noli extolli in ſapiētia tua. Gēmula carbunculi in ornamēto auri: & cōparatio muſicorū ī cōuiuio vini. Sicut in fabricatione auri ſignū eſt ſmaragdi: ſic numerus muſicorū in iocundo et moderato vino. Audi tacens: & ꝓ reuerētia accedet tibi bona gratia. Adoleſcens loquere in tua cauſa vix cū neceſſe fuerit. Si bis interrogatus fueris: habeat caput reſpōſum tuū. In multis eſto quaſi inſcius: & audi tacēs ſimul & querens. In medio magnatorū loq nō preſumas: & vbi ſunt ſenes non multū loquaris. Ante grādinē preibit coruſcatio: & ante verecundiam preibit gratia: & pro reuerentia accedet tibi bona gracia. Et hora ſurgendi non te frices. Precurre autē prior in domū tuaꝫ: & illic aduocare et illic lude: & age cōceptiones tuas et non in delictis & verbo ſup̄bo. Super his omnib⁹ benedicito dominū qui fecit te & inebriātem te ab omnib⁹ bonis ſuis. Qui timet deū accipiet doctrinam eius: & qui vigilauerint ad illā inuenient benedictionē. Qui querit legeꝫ implebitur ab ea: & q inſidioſe agit ſcandalizabitur ab ea. Qui timent deū inueniēt iudiciū iuſtum: et iuſticias q̄ſi lumē accendēt. Peccator homo vitabit correptionē: & ſecundū voluntatē ſuā inueniet cōparationem. Vir cōſilii non diſperdet intelligentiā: alienus & ſuperbus non pertimeſcet timorē. Etiā poſt q̄ꝫ fecit cū eo ſine cōſilio: et ſuis inſectationib⁹ arguetur. Fili ſine cōſilio nihil facias: & poſt factū nō penitebis. In via ruine nō eas: & nō offendas in lapides nec credas te vie laborioſe: ne ponas anime tue ſcandalū. Et a filiis tuis caue: & a domeſticis tuis attende. In oī opere tuo crede ex fide aīe tue: hoc eſt em̄ cōſeruatio mandatorum. Qui credit deo attendit mandatis: et qui cōfidit in illo non minoratus erit. Ca.33.

Timēti deū nō occurrēt mala: ſed in tentatione de⁹ illū cōſeruabit: & liberabit a malis. Sapiēs nō odit mandata & iuſticias: & nō illidetur quaſi in procella nauis. Hō ſenſatus credit legi dei: & lex illi fidelis. Qui iterrogationē mā̄ifeſtat p̄abit verbū: & ſic dep̄cat⁹ exaudietur & cōſuabit diſciplinā & tūc rn̄debit.

ꝛ ſmone ſuperbo: ꝛ ſup hec
καὶ λόγῳ ὑπερηφάνῳ, καὶ ἐπὶ τού-
benedicito eū q̄ fecit te:
τοις εὐλόγησον τὸν ποιήσαντά σε,
ꝛ inebriantē te de bonis
καὶ μεθύσκοντά σε ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν
ſuis. Qui timet dn̄m accipiet
αὐτοῦ. Ὁ φοβούμενος κύριον ἐκδέξε-
doctrinā ei⁹: ꝛ q̄ dilucu
ται τὴν παιδείαν αὐτοῦ, καὶ οἱ ὀρθρί-
lauerint inuenient cōplacentiā. q̄ q̄rit
ζοντες εὑρήσουσιν εὐδοκίαν. ὁ ζητῶν A
legē replebit̄ ea: ꝛ
νόμον ἐμπλησθήσεται αὐτοῦ, καὶ ὁ
ſimulator ſcādalizabit̄ in ea.
ὑποκρινόμενος σκανδαλισθήσεται ἐν αὐ-
Qui timent dn̄m inuenient
τῷ. Οἱ φοβούμενοι κύριον εὑρήσουσι
iudiciū: ꝛ iuſtificationes q̄ſi lumē incē
κρίμα, καὶ δικαιώματα ὡς φῶς ἐξά-
dent. Homo peccator decli
ψουσιν. Ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς ἐκκλί-
nat correptionē: ꝛ ſm volūtatē ſuā
νει ἐλεγμόν, καὶ κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ
inuenit conſonantiā. Vir cōſilij B
ἐξευρίσκει σύγκριμα. Ἀνὴρ βουλῆς
nō deſpiciet intelligētiā: alien⁹ āt
οὐ μὴ παρίδῃ διανόημα, ἀλλότριος δὲ
ꝛ ſuperb⁹ nō ꝑtimeſcet timorē:
καὶ ὑπερήφανος οὐ καταπτήξει φόβον,
ꝛ poſtq̄ꝫ fecit ſecū ſine
καὶ μετὰ τὸ ποιῆσαι μεθ' ἑαυτοῦ ἄνευ
cōſilio. Sine cōſilio nihil facias:
βουλῆς. Ἄνευ βουλῆς μηθὲν ποιήσῃς,
ꝛ in faciēdo ne te peniteat.
καὶ ἐν τῷ ποιῆσαι μὴ μεταμελοῦ.
In via ruine nō eas: C
Ἐν ὁδῷ ἀντιπτώματος μὴ πορεύου,
ꝛ nō offendes in lapidoſis. ne con
καὶ μὴ προσκόψεις ἐν λιθώδεσι. μὴ πι-
fidas in via ſine offendiculo: ꝛ a
στεύσῃς ἐν ὁδῷ ἀπροσκόπτῳ, καὶ ἀπὸ
filijs tuis caue. In omni
τῶν τέκνων σου φύλαξαι. Ἐν παντὶ
opere bono crede aīe tue:
ἔργῳ ἀγαθῷ πίστευε τῇ ψυχῇ σου,
ꝛ em̄ hoc eſt cuſtodia mādatoꝝ.
καὶ γὰρ τοῦτό ἐστι τήρησις ἐντολῶν.
Qui credit dn̄o attēdit mādato:
Ὁ πιστεύων κυρίῳ προσέχει ἐντολῇ,
ꝛ q̄ confidit in illo nō diminue- D
καὶ ὁ πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ οὐκ ἐλαττω-
tur.
θήσεται. Ca.33.

Timenti dn̄m nō occur
Τῷ φοβουμένῳ τὸν κύριον οὐκ ἀ-
ret malū. ſed in tentatione ꝛ
παντήσει κακόν. ἀλλ' ἐν πειρασμῷ καὶ
iteꝝ eruet eū. Vir ſapiens
πάλιν ἐξαιρεῖται αὐτόν. Ἀνὴρ σοφὸς
nō odiet legē: at q̄ ſimulat
οὐ μισήσει νόμον, ὁ δὲ ὑποκρινόμενος
in ea: q̄ſi in procella multoꝝ.
ἐν αὐτῷ, ὡς ἐν καταιγίδι πολλῶν.
Homo prudens credet legi: A
Ἄνθρωπος συνετὸς ἐμπιστεύσει νόμῳ,
ꝛ lex illi fidelis: q̄ſi iterrogatio mā̄i
καὶ ὁ νόμος αὐτῷ πιστός, ὡς ἐρώτημα δή-
feſta. p̄para verbū: ꝛ ſic audieris:
λον. ἑτοίμασον λόγον, καὶ οὕτως ἀκουσθήσῃ,
indue diſciplinā: ꝛ tūc reſpōde.
σύνδησον παιδείαν, καὶ τότε ἀποκρίθητι.

© Biblioteca Nacional de España

ſ.11.b Rota currus precordia fatui: ⁊
Τροχὸς ἁμάξης σπλάγχνα μωροῦ, καὶ
quaſi axis verſatilis cogitatio illi⁹.
ὡς ἄξων στρεφόμενος ὁ διαλογισμὸς αὐτοῦ.
equ⁹ ad admiſſurā ſicut amicus ſubſānator:
ἵππος εἰς ὀχείαν ὡς φίλος μωκος,
ſub oī ſeſſore hin-
ὑποκάτω παντὸς ἐπικαθημένου χρεμε-
niet. Quare dies eſt ſupra diē:
B τιεῖ. Διατί ἡμέρα ὑπερέχει ἡμέρας,
⁊ oīs lux diei anni a ſole:
καὶ πᾶν φῶς ἡμέρας ἐνιαυτοῦ ἀφ᾽ ἡλίου,
in cognitiōe dñi ſeparati ſunt: ⁊ im
ἐν γνώσει κυρίου διεχωρίσθησαν, καὶ ἠλ
mutauit tēpora ⁊ feſtiuitates. Et ab il-
λοίωσε καιροὺς καὶ ἑορτάς. Καὶ ἀπ᾽ αὐ
lis exaltauit ⁊ ſctificauit: ⁊ ex ipſis
τῶν ἀνύψωσε καὶ ἡγίασε, καὶ ἐξ αὐτῶν
poſuit in numer⁹ dier⁹: ⁊ homi-
ἔθηκεν εἰς ἀριθμὸν ἡμερῶν, καὶ ἄνθρω-
nes oēs a ſolo ⁊ ex terra
ποι πάντες ἀπὸ ἐδάφους καὶ ἐκ γῆς
creat⁹ eſt adā. in multitudine ſcientie
ἐκτίσθη ἀδάμ. ἐν πλήθει ἐπιστήμης
dñs ſeparauit eos: ⁊ immuta
κύριος διεχώρισεν αὐτοὺς, καὶ ἠλλοίω
uit vias eor⁹. Ex ipſis be-
σε τὰς ὁδοὺς αὐτῶν. Ἐξ αὐτῶν εὐ-
C nedixit ⁊ exaltauit ⁊ ex ipſis ſcti
λόγησε καὶ ἀνύψωσε καὶ ἐξ αὐτῶν ἡγί
ficauit: ⁊ ad ſe approximauit: ab
ασε, καὶ πρὸς αὐτὸν ἤγγισεν, ἀπ᾽
ſ.24.d ipſis maledixit ⁊ humiliauit
αὐτῶν κατηράσατο καὶ ἐταπείνωσε
⁊ euertit illos a ſedib⁹
καὶ ἀνέτρεψεν αὐτοὺς ἀπὸ στάσεων
ipſor⁹. Quaſi lutū figuli in ma
αὐτῶν. Ὡς πηλὸς κεραμέως ἐν χει
nu ipſius: oēs vie ei⁹ ſecū
ρὶ αὐτοῦ, πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κα-
dū bñplacitū ipſius. ſic ho
τὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ. οὕτως ἄν-
mo in manu ei⁹ q̄ fecit eū:
θρωπος ἐν χειρὶ ποιήσαντος αὐτόν,
ad reddendū eis ſcd̄m iudiciū
ἀποδοῦναι αὐτοῖς κατὰ τὴν κρίσιν
ſuū. Contra malū bo
αὐτοῦ. Ἀπέναντι τοῦ κακοῦ τὸ ἀγα-
nū: ⁊ cōtra mortē vita.
θόν, καὶ ἀπέναντι τοῦ θανάτου ἡ ζωή.
D Sic cōtra peccatorē
Οὕτως ἀπέναντι τοῦ ἁμαρτωλοῦ ὁ
pius: ⁊ ſic contra vi-
εὐσεβής, καὶ οὕτως ἀπέναντι ἀν-
rū religioſum peccator. Et
δρὸς εὐσεβοῦς ὁ ἁμαρτωλός. Καὶ
ſic aſpice in oīa opa
οὕτως ἔμβλεψον εἰς πάντα τὰ ἔργα
altiſſimi: duo duo: vnū contra
τοῦ ὑψίστου, δύο δύο, ἓν κατέναντι
vnū: et ego vltim⁹ vigilaui.
τοῦ ἑνός, κἀγὼ ἔσχατος ἠγρύπνησα.
Sicut q̄ colligit calamos poſt videmiatores: i
ſ.7.c. Ὡς καλαμώμενος ὀπίσω τρυγητῶν, ἐν
bñdictione dñi p̄ueni: ⁊ quaſi q̄ vide
εὐλογίᾳ κυρίου ἔφθασα, καὶ ὡς τρυ-
miat repleui torculare. Aduertite q̄m
γῶν ἔπλησα ληνόν. Κατανοήσατε ὅτι
nō mihi ſoli laboraui: ſed omni
οὐκ ἐμοὶ μόνῳ ἐκοπίασα, ἀλλὰ πᾶ-
b⁹ q̄rentib⁹ diſciplinā. Audite
σι τοῖς ζητοῦσι παιδείαν. Ἀκούσα-

magnates: ⁊ rectores eccle
τε μεγιστᾶνες, καὶ οἱ ἡγούμενοι ἐκκλησί-
ſie aurib⁹ p̄cipite. Filio ⁊ mulieri:
ας ἐνωτίσασθε. Υἱῷ καὶ γυναικί,
fratri ⁊ amico: ne dederis poteſtatē
ἀδελφῷ καὶ φίλῳ, μὴ δῷς ἐξουσίαν
ſup te in vita tua: ⁊ ne dederis
ἐπὶ σεαυτῷ ἐν ζωῇ σου, καὶ μὴ δῷς
alteri diuitias tuas: ne penitentia
ἑτέρῳ τὰ χρήματά σου, ἵνα μὴ μεταμε
ductus preceris p̄ eis. Dū adhuc viuis
ληθεὶς δέῃ περὶ αὐτῶν. Ἕως ἔτι ζῇς
⁊ eſt ſpūs in te: ne alienes te ip-
καὶ ἔστι πνοὴ ἐν σοί, μὴ ἀλλάξῃς σεαυ
ſū oī carni. Meli⁹ eſt
τὸν πάσῃ σαρκί. Κρεῖσσον γάρ ἐστι τὰ
filios indigere tui: q̄ te aſpicere
τέκνα δεηθῆναί σου, ἢ σὲ ἐμβλέπειν
ad man⁹ filior⁹ tuor⁹. In oībus operi
εἰς χεῖρας υἱῶν σου. Ἐν πᾶσι τοῖς ἔρ-
bus tuis eſto p̄cellens: ⁊ ne des
γοις σου γίνου ὑπεράγων, καὶ μὴ δῷς
maculā in gloria tua. In die cōſu
μῶμον ἐν τῇ δόξῃ σου. Ἐν ἡμέρᾳ συν
mationis dier⁹ vite tue ⁊ in t̄pe
τελείας ἡμερῶν ζωῆς σου καὶ ἐν καιρῷ
mortis diſtribue hereditatē. Pabula
τελευτῆς διάδος κληρονομίαν. Χορτά
ſeni ⁊ virga ⁊ onera aſino:
σματα καὶ ῥάβδος καὶ φορτία ὄνῳ,
panis ⁊ diſciplina ⁊ opa ſeruo. ope
ἄρτος καὶ παιδεία καὶ ἔργα οἰκέτῃ. ἔρ
rare in diſciplina ⁊ queret re
γασαι ἐν παιδείᾳ καὶ ζητήσει ἀνα-
quiē: laxa manus illi ⁊ que
παῦσιν, ἄνες χεῖρας αὐτῷ καὶ ζη-
ret libertatē. iugū ⁊ lor⁹
τήσει ἐλευθερίαν. ζυγὸς καὶ ἱμὰς
curuāt collū: ⁊ ſeruo male
κάμψουσι τράχηλον, καὶ οἰκέτῃ κα-
fico torture ⁊ tormēta. Im-
κούργῳ στρέβλαι καὶ βάσανοι. Ἔμ-
mitte illū in operationē ne va
βαλε αὐτὸν εἰς ἐργασίαν ἵνα μὴ ἀρ
cet: multā eīm malitiā docuit
γῇ, πολλὴν γὰρ κακίαν ἐδίδαξεν ἡ
ocioſitas. in opa conſtitue q̄madmodū
ἀργία. Εἰς ἔργα κατάστησον καθὼς
decet eū: ⁊ ſi nō obedierit:
πρέπει αὐτῷ, καὶ ἐὰν μὴ πειθαρχῇ,
aggraua cōpedes ei⁹. Et nō
βάρυνον τὰς πέδας αὐτοῦ. Καὶ μὴ
abundes oī carni: ⁊ ſine iudi
περισσεύσῃς πάσῃ σαρκί, καὶ ἄνευ κρίσε
cio nō facias aliquid. Si eſt tibi
ως μὴ ποιήσῃς μηδέν. Εἰ ἔστι σοι
ſeru⁹: ſit tibi ſicut aīa tua
οἰκέτης, ἔστω σοι ὡς ἡ ψυχή σου
q̄m in ſanguine acq̄ſiuiſti illū. Si
ὅτι ἐν αἵματι ἐκτήσω αὐτόν. Εἰ
eſt tibi ſeru⁹: tracta eū vt fra
ἔστι σοι οἰκέτης, ἄγε αὐτὸν ὡς ἀδελ-
trē: q̄m tanq̄ aīa tua indigebis
φόν, ὅτι ὡς ἡ ψυχή σου ἐπιδεήσεις
eo. Si maleſeceris ei iniuſte
αὐτοῦ. Ἐὰν κακώσῃς αὐτὸν ἀδίκως
⁊ tollēs aufugerit: in qua via
καὶ ἀπάρας ἀποδράσῃ, ἐν ποίᾳ ὁδῷ
queres eum:
ζητήσεις αὐτόν; Ca.34.
Vane ſpes ⁊ mēdaces
Κεναὶ αἱ ἐλπίδες καὶ ψευδεῖς
E.

Precordia fatui quaſi rota carri: & quaſi axis verſatilis cogitatus illi⁹. Equus emiſſarius: ſic & amicus ſubſannator: ſub oī ſupra ſedente hinnit. Quare dies diem ſuperat: & iterum lux lucem: & annus annum a ſole. A domini ſcientia ſeparati ſunt: facto ſole & preceptum cuſtodiente per dei ſapientiam diuiduntur. Et immutauit tēpora & dies feſtos ipſorum: & in illis dies feſtos celebrauerunt ad horā. Ex ipſis exaltauit & magnificauit deus: & ex ipſis poſuit in numerum dierum: & omnes homines de ſolo et ex terra vnde creatus eſt adam. In multitudine diſciplinę domini ſeparauit eos: et immutauit vias eorum. Et ex ipſis benedixit & exaltauit: & ex ipſis ſanctificauit: & ad ſe applicauit: & ex ipſis maledixit & humiliauit: & conuertit illos a ſeparatione ipſorum. Quaſi lutum figuli in manu ipſius: plaſmare illud & diſponere. Omnes vie eius ſecundum diſpoſitionem ei⁹: ſic homo in manu illius qui ſe fecit: & reddet illi ſecundum iudicium ſuum. Contra malum bonum eſt: & contra vitam mors: ſic et contra virum iuſtum peccator. Et ſic intuere in omnia opera altiſſimi. Duo contra duo: & vnū contra vnū. Et ego nouiſſim⁹ euigilaui: & quaſi qui colligit acinos poſt vindemiatores. In benedictione dei & ipſe ſperaui: & quaſi qui vindemiat repleui torcular. Reſpicite quoniam non mihi ſoli laboraui: ſed & omnibus exquirentibus diſciplinam. Audite me magnati et omnes populi: & rectores eccleſię auribus percipite. Filio & mulieri: fratri et amico non des poteſtatem ſuper te in vita tua: et non dederis alii poſſeſſionem tuam: ne forte peniteat te et depreceris pro illis. Dum adhuc ſuperes et aſpiras: non immutabit te omnis caro. Melius eſt enim vt filii te rogent: q̄ te reſpicere in manus filiorum tuorum. In omnibus operib⁹ tuis precellens eſto. Ne dederis maculam in gloriam tuā. In die conſumationis dierum vite tue: & in tempore exitus tui diſtribue hereditatem tuam. Cibaria & virga et onus aſino panis: et diſciplina & opus ſeruo. Operatur in diſciplina et q̄rit requieſcere: laxa manus illi: & querit libertatem. Iugum & lorum curuāt collum durum: et ſeruum inclināt operationes aſſidue. Seruo maliuolo tortura & compedes: mitte illum in operationem ne vacet. Multam enim maliciam docuit ocioſitas. In opera conſtitue eum: ſic enim condecet illum. Quia ſi non obaudierit: curua illum compedibus: et nō amplifices ſuper omnē carnem. Verum ſine iudicio nihil facias graue. Si eſt tibi ſeruus fidelis: ſit tibi quaſi anima tua. Quaſi fratrem ſic eum tracta: quoniam in ſanguine anime comparaſti illum. Si leſeris eum iniuſte in fugam conuertetur: & ſi extollens diſceſſerit: quem queras: & in qua via queres illum neſcis.

Capitulum trigeſimum quartum.

© Biblioteca Nacional de España

impzudēti viro: ꝛ inſomnia eleuant
ἀσυνέτῳ ἀνδρὶ, καὶ ἐνύπνια ἀναπτεροῦσιν
ſtultos. q̄ſi q̄ apprehēdit vmbrā ꝛ pſe
ἄφρονας. ὡς ὁ δρασσόμενος σκιᾶς καὶ διώ
quiť vētos: ſic q̄ intēdit inſomnijs.
κων ἀνέμους, οὕτως ὁ ἐπέχων ἐνυπνίοις.
Hoc ſm hoc viſio inſomniorꝫ: an
Τοῦτο κατὰ τοῦτο ὅρασις ἐνυπνίων, κα
te faciē ſimilitudo faciei.
τέναντι προσώπου ὁμοίωμα προσώπου.
ab immūdo q̄d mundabiť? ꝛ
ἀπὸ ἀκαθάρτου τί καθαρισθήσεται; καὶ
a mēdace q̄d verꝫ erit? Uaticiniū
ἀπὸ ψεύδους τί ἀληθεύσει; Μαντεῖα
ꝛ auguria ꝛ inſomnia: vana ſunt:
καὶ οἰωνισμοὶ καὶ ἐνύπνια, μάταιά ἐστι,
ꝛ ſicut parturiētis phātaſias patiť tuū
καὶ ὡς ὠδινούσης φαντάζεταί σου ἡ
coz. Niſi ab altiſſimo miſſa
καρδία. Ἐὰν μὴ παρὰ ὑψίστου ἀποστα
ſint in viſitatione tua: ne dederis in illa
λῇ ἐν ἐπισκοπῇ σου, μὴ δῷς εἰς αὐτὰ
coz tuū. multos em̄ dece=
τὴν καρδίαν σου. πολλοὺς γὰρ ἐπλά=
perūt inſomnia:ꝛ exciderūt ſperātes
νησε τὰ ἐνύπνια, καὶ ἐξέπεσον ἐλπίζοντες
in illis. Sine mēdacio conſumabi
ἐπ' αὐτοῖς. Ἄνευ ψεύδους συντελεσθή=
tur lex: ꝛ ſapīa ozi fideli
σεται νόμος, καὶ σοφία στόματι πιστῷ
cōſumatio. Uir q̄ vagatus eſt no
τελείωσις. Ἀνὴρ πεπλανημένος ἔγ=
uit multa: ꝛ multū expertus enarra
νω πολλά, καὶ ὁ πολύπειρος ἐκδιηγή=
bit intellectū. Qui nō expert⁹ eſt nouit
σεται σύνεσιν. Ὃς οὐκ ἐπειράσθη οἶδεν
pauca: at q̄ decept⁹ eſt multiplicat aſtu
ὀλίγα, ὁ δὲ πεπλανημένος πληθυνεῖ πα
tiam. multa vidi in deceptio
νουργίαν. πολλὰ ἑώρακα ἐν τῇ ἀποπλα
ne mea. ꝛ fictiones ver=
νήσει μου. καὶ τὰ πλάσματα τῶν λό=
boꝝ meoꝝ:intellect⁹ me⁹. Pluries vſq; ad
γων μου, σύνεσίς μου. Πλεονάκις ἕως
moztē periclitat⁹ ſum.ꝛ liberat⁹ ſū: hoꝝ
θανάτου ἐκινδύνευσα. καὶ διεσώθην, τούτων
gr̄a. Spūs timentiū dn̄m
χάριν. Πνεῦμα φοβουμένων τὸν κύριον
viuet: nā ſpes illoꝝ in ſaluā
ζήσεται, ἡ γὰρ ἐλπὶς αὐτῶν ἐπὶ τὸν σώ=
tem illos. q̄ timet dn̄m:
ζοντα αὐτούς. ὁ φοβούμενος τὸν κύριον,
nihil timebit: ꝛ non trepidabit
οὐδὲν εὐλαβηθήσεται, καὶ οὐ μὴ δειλιάσῃ
qm̄ ipe ſpes ei⁹. Timētis
ὅτι αὐτὸς ἐλπὶς αὐτοῦ. Φοβουμένου τὸν
dn̄m: beata aīa. cui intēdit:
κύριον, μακαρία ἡ ψυχή. τίνι ἐπέχει,
ꝛ q̄d eius firmamentū. oculi do
καὶ τίς αὐτοῦ στήριγμα. οἱ ὀφθαλμοὶ κυ
mini ſup amātes eū: prote
ρίου ἐπὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν, ὑπερα
ctio potētie ꝛ firmamētū foztitudinis.
σπισμὸς δυναστείας καὶ στήριγμα ἰσχύος.
Tegmē ab ardoze: ꝛ tegmē a
Σκέπη ἀπὸ καύσωνος, καὶ σκέπη ἀπὸ
meridie: cuſtodia ab offenſio
μεσημβρίας, φυλακὴ ἀπὸ προσκόμμα=
ne ꝛ adiutoziū caſus. Exaltās ani
τος καὶ βοήθεια πτώσεως. Ἀνυψῶν ψυ
mā ꝛ illuminās oculos: ſanitatē dās
χὴν καὶ φωτίζων ὀφθαλμούς, ἴασιν δι=

Vana ſpes & mēdaciū viro iſēſato: &
ſōnia extollūt īprudētes. Quaſi qui
apprehēdit vmbrā: & pſeqtur vētū: ſic &
q attēdit ad viſa mēdacia. Scd̄ꝫ hoc viſio
ſōniorū. Ante faciē hoīs ſilitudo alterius
hoīs. Ab īmūdo qd mūdabitur: & a mē
dace qd verū dicetur? Diuinatio erroris
& auguria: mēdacia & ſōnia malefaciētiū
vāitas ē. Et ſicut parturiētis cor tuū phā
taſias patitur niſi ab altiſſimo fuerit emiſ
ſa viſitatio. ne dederis ī illis cor tuū. Mul
tos em̄ errare fecerūt ſōnia: & exciderūt
ſperātes in illis. Sine mēdacio cōſumabi
tur verbū legis: & ſapīa in ore fidelis cō=
planabitur. Qui nō eſt tentatus qd ſcit?
Vir in multis expertus cogitabit multa:
et q multa didicit enarrabit intellectuꝫ.
Qui nō ē expt⁹ pauca recognoſcit. Qui
aūt in multis fact⁹ ē: multiplicat maliciā.
Qui tentat⁹ nō ē: q̄lia ſcit. Qui iplanat⁹
eſt: abūdabit neqtia. Multa vidi enarran
do: & plimas verborū cōſuetudines. Ali
quoties vſq; ad mortē piclitat⁹ ſuꝫ horū
cauſa: & liberat⁹ ſum gr̄a dei. Spūs timē=
tiū deū q̄ritur: & in reſpectu illi⁹ bn̄dice
tur. Spes em̄ illorū in ſaluātē illos: & ocu
li dei in diligētes ſe. Qui timet dn̄ꝫ nihil
trepidabit: & nō pauebit: qm̄ ipē eſt ſpes
ei⁹. Timētis dn̄m beata ē aīa ei⁹: ad queꝫ
reſpicit: & q eſt fortitudo eius. Oculi dn̄i
ſup timentes eū: ptector potētie: firma
mētū virtutis: tegimē ardoris et vmbra=
culū meridiani: deprecatio offenſiōis &
adiutoriū caſus: exaltās aīam & illūinās
oculos: dās ſanitatē & vitā et bn̄dictionē.
Immolātis ex iniquo oblatio ē macula=
ta: & nō ſunt bn̄placite ſubſānatiōes in=
iuſtorū. Dn̄s ſol⁹ ſuſtinētib⁹ ſe in via veri
tatis & iuſticie. Dona iniquorū nō pbat
altiſſim⁹: nec reſpicit ī oblatiōes iniquo
rū: nec in multitudine ſacrificiorū: eorū
ppitiabitur pctīs. Qui offert ſacrificiuꝫ
ex ſubſtātia paupuꝫ: q̄ſi q victimat filiū ī
cōſpectu patris ſui. Panis egētiū vita pau
peris ē: q defraudat illū hō ſanguinis ē.
Qui aufert ī ſudore panē q̄ſi q occidit p
ximū ſuū. Qui effundit ſāguinē: & q frau
dē facit mercenario: frēs ſūt. Vn⁹ edificās
et vnus deſtruēs: qd pdeſt illis niſi labor?
Vn⁹ orās & vn⁹ maledicēs: cui⁹ vocē exa
udiet de⁹? Qui baptizatur a mortuo & ite
rū tāgit mortuū qd pficit lauatio illi⁹? Sic
homo q ieiunat in peccatis ſuis: & iteruꝫ
eadē faciens quid proficit humiliādo ſe?
Orationē illius quis exaudiet? Ca.35.
Qui cōſeruat legē mltiplicat orōnē.
Sacrificiū ſalutare ē attēdere māda=
tis et diſcedere ab oī iniqtate: & ppitia=
tionē litare ſacrificiis ſup iniuſticias: & de
precatio p pctīs recedere ab iniuſticia.
Retribuet gr̄am q offert ſimilaginē: & q
facit miam offert ſacrificiū. Bn̄placitū ē
dn̄o recedere ab iniqtate: & deprecatio p
pctīs recedere ab iiuſticia. Nō apparebis
ante cōſpectū dn̄i vacu⁹: Hec em̄ oīa p=
pter mādata dei fiūt. Oblatio iuſti īpin=
guat altare: & odor ſuauitatis ē in cōſpe
ctu altiſſimi. Sacrificiū iuſti acceptū ē: &
memoriā ei⁹ nō obliuiſcetur dn̄s. Bono
aīo glīā redde deo: & nō minuas pmitias
manuū tuarū. In oī dato hilarē fac vultū
tuū: & ī exultatiōe ſctifica decimas tuas.

vitā ꝛ bn̄dictionē. Sacrificās ex A
δοὺς ζωὴν καὶ εὐλογίαν. Θυσιάζων ἐξ
iniuſto: oblatio ridicula: ꝛ nō
ἀδίκου, προσφορὰ μεμωκημένη, καὶ οὐκ
in bn̄placitū donaria iniquoꝝ. Nō
εἰς εὐδοκίαν δωρήματα ἀνόμων. Οὐκ
cōplacet altiſſim⁹ oblationib⁹ impioꝝ:
εὐδοκεῖ ὁ ὕψιστος προσφοραῖς ἀσεβῶν,
neq; in multitudie ſacrifitioꝝ ppitiať p pec=
οὐδὲ ἐν πλήθει θυσιῶν ἐξιλάσκεται ἁμαρ
cato. Sacrificās filiū corā patre
τίας. Θύων υἱὸν ἔναντι τοῦ πατρὸς
eius q̄ adducit ſacrificiū ex ſubſtā B
αὐτοῦ ὁ προσάγων θυσίαν ἐκ χρημά
tia paupeꝝ. panis indigentiū vita
των πενήτων. ἄρτος ἐπιδεομένων ζωὴ
paupeꝝ: q̄ defraudat illū homo ſan
πτωχῶν, ὁ ἀποστερῶν αὐτὸν ἄνθρωπος αἱ
guinū. Occidens primū aufe=
μάτων. Φονεύων τὸν πλησίον ὁ ἀφαι
rens conuictū: ꝛ effundēs ſanguinē
ρούμενος συμβίωσιν, καὶ ἐκχέων αἷμα ὁ
defraudās mercedē mercenarij. Un⁹ edificans
ἀποστερῶν μισθὸν μισθωτοῦ. Εἷς οἰκοδομῶν
ꝛ vn⁹ deſtruēs: q̄d lucranť pluſ q̄
καὶ εἷς καταλύων, τί ὠφελοῦσι πλεῖον ἢ
labozes? Un⁹ orās ꝛ vn⁹ maledi C
κόπους; Εἷς εὐχόμενος καὶ εἷς καταρώμε
cēs: cui⁹ vocē exaudiet dn̄s?
νος, τίνος φωνῆς εἰσακούσεται ὁ δεσπότης;
Qui intingiť a mortuo ꝛ iteꝝ tan
Βαπτιζόμενος ἀπὸ νεκροῦ καὶ πάλιν ἁπτό
git eū: q̄ vtilitas in lauacro illi⁹.
μενος αὐτοῦ, τί ὄφελος ἐν τῷ λουτρῷ αὐτοῦ.
Sic homo q̄ ieiunat in peccatis
Οὕτως ἄνθρωπος νηστεύων ἐπὶ τῶν ἁμαρτιῶν
ſuis. ꝛ iteꝝ vadēs ꝛ hec fa=
αὐτοῦ. καὶ πάλιν πορευόμενος καὶ ταῦτα ποι
ciēs. orōnem illi⁹ q̄s exaudiet: puer.
ῶν. τῆς προσευχῆς αὐτοῦ τίς εἰσακούσεται, 15.b
ꝛ q̄d pfecit in humiliādo ſe?
καὶ τί ὠφέλησεν ἐν τῷ ταπεινωθῆναι αὐτοῦ; D
Qui cōſeruat legē multiplicat obla= C.35.
Ὁ συντηρῶν νόμον πλεονάζει προσ
tiones: ſacrificatoz ſalutaris q̄ attēdit mā
φοράς, θυσιάζων σωτηρίου ὁ προσέχων ἐν
datis: ꝛ retribuēs gr̄am vt q̄
τολαῖς, καὶ ἀνταποδιδοὺς χάριν ὡς προσ=
offert ſiliginē. ꝛ q̄ facit elemoſy
φέρων σεμίδαλιν. καὶ ὁ ποιῶν ἐλεημοσύ=
nā: ſacrificatoz laudis. bn̄placitū dn̄i recede=
νην, θυσιάζων αἰνέσεως. εὐδοκία κυρίου ἀποστῆ
re ab iniquitate: ꝛ ppitiatio recedere
ναι ἀπὸ πονηρίας, καὶ ἐξιλασμὸς ἀποστῆναι Nu.19
ab iniuſticia. Ne appareas ante dn̄m vacu⁹:
ἀπὸ ἀδικίας. Μὴ ὀφθῇς ἐνώπιον κυρίου κενός,
oīa em̄ hec gr̄a mādati. Oblatio
πάντα γὰρ ταῦτα χάριν ἐντολῆς. Προσφο A
iuſti impinguat altare: ꝛ ſuauis
ρὰ δικαίου λιπαίνει θυσιαστήριον, καὶ ἡ εὐω
odoz eius ī cōſpectu altiſſimi. Sacrificiū viri
δία αὐτῆς ἔναντι ὑψίστου. Θυσία ἀνδρὸς
iuſti acceptabile: ꝛ memoria eius nō
δικαίου δεκτή, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῆς οὐκ
tradeť obliuioni. In bono oculo glozi=
ἐπιλησθήσεται. Ἐν ἀγαθῷ ὀφθαλμῷ δόξα Exo.
fica dn̄m: ꝛ ne diminuas pmitias ma= 23.b
σον τὸν κύριον, καὶ μὴ σμικρύνῃς ἀπαρχὴν χει 2.24.d
nuū tuaꝝ. in oī dato hilarifica vul Deut.
ρῶν σου. ἐν πάσῃ δόσει ἱλάρωσον τὸ πρόσω 16.a.
tū tuū: ꝛ in letitia ſctifica decimas. 2.Coz.
πόν σου, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἁγίασον δεκάτην. 9.b.

© Biblioteca Nacional de España

Tob.4 Da altiſſimo ſm donũ eius: ⁊
b. Δὸς ὑψίςω κατὰ τὴν δόσιν ἀυτοῦ, καὶ
in bono oculo adinuẽtionẽ man⁹.
C ἐν ἀγαθῷ ὀφθαλμῷ καθεύρεμα χειρός.
Ro.2.b qm̃ dñs retribuẽs eſt: ⁊ retri
Actuũ. ὅτι κύριος ἀνταποδιδούς ἐςι, καὶ ἀντα
10.f. buet ſeptupla. ne diminuas ex dono:
ποδώσει ἑπταπλάσια. μὴ δωροκόπει,
nõ em̃ ſuſpiciet: ⁊ nõ intẽdas ſacri
οὐ γὰρ προσδέξεται, καὶ μὴ ἔπεχε θυ=
ficio iniuſto: qm̃ iudex dñs eſt: ⁊
σία ἀδίκῳ, ὅτι κριτὴς κύριός ἐςι, καὶ
nõ eſt apud illũ opinio perſone.
οὐκ ἔςι παρ᾽ ἀυτῷ δόξα προσώπου.
Nõ accipiet dñs pſonam ſup pau
Οὐ λήψεται κύριος πρόσωπον ἐπὶ πτω
pere: ⁊ deprecationẽ iniuria affecti exau
χῷ, καὶ δέησιν ἠδικημένου εἰσακούσε=
D diet. Nõ deſpiciet ſupplicationẽ pupilli
ται. Οὐ μὴ ὑπερίδῃ ἱκετείαν ὀρφανοῦ
⁊ viduã ſi effundat loquelã. Nõne
καὶ χήραν ἐὰν ἐκχέῃ λαλιάν. Οὐχὶ
lachrima vidue ad maxillã deſcen
δάκρυον χήρας ἐπὶ σιαγόνα καταβαί=
dit? ⁊ exclamatio ei⁹ ſup eũ q
νει; καὶ ἡ καταβόησις ἀυτῆς ἐπὶ τῷ κα
deduxit eã. Qui colit in bñpla
ταγαγόντι αὐτά. Θεραπεύων ἐν εὐδο
cito ſuſcipieť: ⁊ deprecatio illi⁹ vſq̃ ad
κίᾳ δεχθήσεται, καὶ ἡ δέησις αὐτοῦ ἕως
nubes attinget. oratio hu
A τῶν νεφελῶν συνάψει. προσευχὴ τα=
milis nubes penetrauit: ⁊ donec appro
πεινοῦ νεφέλας διῆλθε, καὶ ἕως συνεγ
Infra. pinquet: nõ cõſolabiť. ⁊ nõ diſce
eo. γίσῃ, οὐ μὴ παρακληθῇ. καὶ οὐ μὴ ἀπο
Tob.9 det donec reſpexerit altiſſim⁹. Iudicabit
d. ςῇ ἕως ἂν ἐπισκέψηται ὁ ὕψιςος. Κρινεῖ
iuſtos: ⁊ faciet iudiciũ: ⁊ domi
δικαίους, καὶ ποιήσει κρίσιν, καὶ ὁ κύρι=
n⁹ nõ tardabit neq̃ patientiã hẽbit
ος οὐ μὴ βραδύνῃ οὐδὲ μὴ μακροθυμήσῃ
in illis fortis. Quouſq̃ cõterat lũ
B ἐπ᾽ αὐτοῖς ὁ κραταιός. Εως ἂν τρίψῃ ὀσ
bos crudeliũ: ⁊ gentib⁹ retri
φὺν ἀνελεημόνων, καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἀντα
buet vindictã. donec tollat mľtitudinẽ
ποδώσει ἐκδίκησιν. ἕως ἐξάρῃ πλῆθος
cõtumelioſoꝝ ⁊ ſceptra iniuſtoꝝ cõterat.
ὑβριςῶν καὶ σκῆπτρα ἀδίκων συντρίψῃ.
donec reddat hoĩ ſm
s. eo. ἕως ἀνταποδώσει ἀνθρώπῳ κατὰ τὰς
act⁹ eius: ⁊ opa hoĩm
πράξεις αὐτοῦ, καὶ τὰ ἔργα ἀνθρώπων
ſm cogitationes eius. Donec iudicet
κατὰ τὰ ἐνθυμήματα αὐτοῦ. Εως ἂν κρίνῃ
C iudiciũ ppľi ſui: ⁊ letifica=
τὴν κρίσιν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ εὐφρα=
bit eos in mĩa ſua. Quã pul
νεῖ αὐτοὺς ἐν τῷ ἐλέει αὐτοῦ. Ως ὡ=
chra mĩa in tp̃e tribulationis: q̃ſi nu
ραῖον ἔλεος ἐν καιρῷ θλίψεως, ὡς νεφέ
bes pluuie in tp̃e ſiccitatis.
λαι ὑετοῦ ἐν καιρῷ ἀβροχίας. Ca.36.
Nu.6. Miſerere nr̃i dñe deus omni
d. Ελέησον ἡμᾶς δέσποτα ὁ θεὸς πάν
um: ⁊ reſpice: ⁊ immitte
των, καὶ ἐπίβλεψον, καὶ ἐπίβαλε τὸν
timorẽ tui ſup oẽs gẽtes nõ
φόβον σου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη τὰ μὴ
exquirẽtes te. Leua manũ tuã
ἐκζητοῦντά σε. Επαρον τὴν χεῖρά σου

Da altiſſimo ſm donatũ ei⁹ et in bono oculo adinuentionẽ facito manuũ tuarũ: qm̃ dñs retribuẽs eſt: & ſepties tãtũ retribuet tibi. Noli offerre munera praua: nõ em̃ ſuſcipiet illa. Et noli inſpicere ſacrificiũ iniuſtũ: qm̃ dñs videx eſt: & nõ eſt apud illũ glĩa pſone. Non accipiet dñs perſonã in pauperẽ: et deprecationẽ leſi exaudiet. Nõ deſpiciet preces populi: nec viduã ſi effundat loquelã gemit⁹. Nõne lachryme vidue ad maxillã deſcendũt: et exclamatio eius ſup deducentẽ eas? A maxilla em̃ aſcendũt vſq̃ ad celũ: & dñs exauditor non delectabitur i illis. Qui adorat deũ in oblectatione ſuſcipietur: & deprecatio illius vſq̃ ad nubes ꝓpinquabit. Oratio humiliãtis ſe nubes penetrabit: & donec ꝓpinquet nõ cõſolabitur: & nõ diſcedet donec altiſſim⁹ aſpiciat. Et dñs nõ elongabit: ſed iudicabit iuſtos & faciet iudiciũ: & fortiſſim⁹ nõ habebit in illis pacientiã: vt cõtribulet dorſum ĩpoꝝ & gẽtibus reddet vindictam donec tollat plenitudinẽ ſuperborum: & ſceptra iniquorũ cõtribulet: donec reddat hoĩb⁹ ſm act⁹ ſuos et ſm opa ade: et ſm preſumptionẽ illius: donec iudicet iudiciũ plebis ſue: & oblectabit iuſtos mĩa ſua. Specioſa mĩa dei in tempore tribulationis: quaſi nubes pluuie in tempore ſiccitatis. Ca.36.

Miſerere nr̃i de⁹ oĩm & reſpice nos: et oſtẽde nobis lucẽ miſerationũ tuarũ: et ĩmitte timorẽ tuũ ſup gẽtes q̄ nõ exqſierũt: vt cognoſcant qa nõ ẽ de⁹ niſi tu: vt enarrẽt magnalia tua. Alleua manũ tuã ſup gẽtes alieas: vt videãt potẽtiã tuã. Sicut em̃ in cõſpectu eorũ ſctificat⁹ es ĩ nobis: ſic in cõſpectu nr̃o magnificaberis in eis: vt cognoſcant te ſicut & nos cognouim⁹: qa nõ eſt de⁹ preter te dñe. Innoua ſigna et ĩmuta mirabilia. Glĩfica manũ & brachiũ dextrũ. Excita furorẽ et effũde irã. Extolle aduerſariũ & afflige inimicũ. Feſtina tẽp⁹ et memẽto finis: vt enarrent mirabilia tua. In ira flãme deuoretur q ſaluatur & q peſſimãt plebẽ tuã inueniãt pditionẽ. Cõtere caput principũ: et inimicorũ dicentiũ nõ eſt ali⁹ pter nos. Cõgrega oẽs trib⁹ iacob: et cognoſcãt qa nõ ẽ deus niſi tu: vt enarrẽt magnalia tua: et hereditabis eos ſicut ab initio. Miſerere plebi tue ſup quã iuocatũ ẽ nomẽ tuũ: & iſrľ quẽ coeq̃ſti primogenito tuo. Miſerere ciuitatis ſctĩficationis tue hieruſalẽ: ciuitati reqei tue. Reple ſiõ i enarrabilib⁹ virtutib⁹ tuis: & glĩa tua ppľm tuũ. Da teſtimoniũ qa ab initio creature tue ſunt: & ſuſcita pcationes q̃s locuti ſunt in noĩe tuo ꝓphete priores. Da mercedẽ ſuſtinẽtib⁹ te: vt ꝓphete tui fideles ĩueniãtur: et exaudi orõnes ſuorũ tuorũ. Scd̃z bñdictionẽz aarõ da pplo tuo: & dirige nos ĩ viã iuſticie: vt ſciant oẽs q habitãt terrã: qa tu es deus cõſpector ſeculorũ. Omnez eſcã mãducabit venter: & eſt cibus cibo melior. Fauces contingunt cibum: & cor inſenſatum verba mendacia. Cor prauuz dabit triſticiam: et homo peritus reſiſtet illi.

ſup gẽtes alienas: videãt poten
ἐπ᾽ ἔθνη ἀλλότρια, ἰδέτωσαν τὴν δυνα=
tiã tuã. ſicut in cõſpectu coꝝ ſctifi
ςείαν σου. ὥσπερ ἐνώπιον αὐτῶν ἡγι
cat⁹ es in nobis: ſic in cõſpectu nr̃o ma
άσθης ἐν ἡμῖν, οὕτως ἐναντίον ἡμῶν με
gnificeris in eis. Et cognoſ
γαλυνθείης ἐν αὐτοῖς. Καὶ ἐπιγνώτω=
cant te ſicut ⁊ nos te cognouim⁹.
σάν σε καθάπερ καὶ ἡμεῖς σε ἔγνωμεν,
Quia nõ eſt deus pter te dñe: inno=
Οτι οὐκ ἔςι θεὸς πλὴν σοῦ κύριε, ἐγκαί
ua ſigna ⁊ immuta mirabilia.
νισον σημεῖα καὶ ἀλλοίωσον θαυμάσια.
glĩfica manũ ⁊ brachiũ dextrũ:
δόξασον χεῖρα καὶ βραχίονα δεξιόν,
vt enarrẽt mirabilia tua. exci=
ὅπως διηγῶνται τὰ θαυμάσιά σου. ἔγει
ta furorẽ ⁊ effunde irã: tolle aduer
ρον θυμὸν καὶ ἔκχεε ὀργήν, ἔπαρον ἀντί
ſariũ ⁊ cõtere inimicũ. Accelera tẽ=
δικον καὶ ἔκτριψον ἐχθρόν. Σπεῦσον και
pus ⁊ memẽto ire: ⁊ enarrenť
ρὸν καὶ μνήσθητι ὀργῆς, καὶ ἐκδιηγησάσθω
tibi mirabilia tua. in ira ignis
σάν σοι τὰ θαυμάσιά σου. ἐν ὀργῇ πυρὸς
deuoreť q ſaluať: ⁊ malefa
καταβρωθήτω ὁ σωζόμενος, καὶ οἱ κακοῦν
ciẽtes pplo tuo inueniãt pditionẽ.
τες τὸν λαόν σου εὕροισαν ἀπώλειαν.
Cõtere capita principũ gẽtiũ di
Σύντριψον κεφαλὰς ἀρχόντων ἐθνῶν λε
centiũ: nõ eſt preter nos. cõgrega om=
γόντων, οὐκ ἔςι πλὴν ἡμῶν. συνάγαγε πά
nes tribus iacob. ⁊ hereditaui
σας φυλὰς ἰακώβ. καὶ κατεκληρονόμησα
eos ſicut ab initio. Miſerere ppľi dñe
αὐτοὺς καθὼς ἀπ᾽ ἀρχῆς. Ελέησον λαὸν κε
vocati in nomine tuo: ⁊ iſrael quẽ
κεκλημένον ἐπ᾽ ὀνόματί σου, καὶ ἰσραὴλ ὃν
primogenitũ nominaſti. miſerere ciuitatis
πρωτόγονον ὠνόμασας. οἴκτειρον πόλιν
ſctificationis tue hierľm loci quie
ἁγιάσματός σου ἱλῆμ τόπον καταπαύ
tis tue. Reple ſion extollere oracula
σεώς σου. Πλῆσον σιὼν ἆραι τὰ λόγιά
tua: ⁊ a glĩa tua ppľm tuũ.
σου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης σου τὸν λαόν σου.
Da teſtimoniũ in initio creaturis tuis:
Δὸς μαρτύριον τοῖς ἐν ἀρχῇ κτίσμασί σου,
⁊ ſuſcita ꝓphetas in nomine tuo.
καὶ ἔγειρον προφήτας ἐπ᾽ ὀνόματί σου.
Da mercedẽ ſuſtinẽtib⁹ te: ⁊ pro
Δὸς μισθὸν τοῖς ὑπομένουσί σε, καὶ οἱ προ
phete tui fidẽ habeat. Exaudi
φῆταί σου ἐμπιςευθήτωσαν. Εἰσάκουσον
dñe deprecationẽ ſeruoꝝ tuoꝝ ſm
κύριε δεήσεως τῶν οἰκετῶν σου κατὰ τὴν
bñdictionẽ aarõ de pplo tuo: ⁊
εὐλογίαν ἀαρὼν περὶ τοῦ λαοῦ σου, καὶ
cognoſcẽt oẽs q ſup terrã: qm̃ tu dñs
γνώσονται πάντες οἱ ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι σὺ κς
ſeculoꝝ. Omnẽ eſcã comedet venter:
τῶν αἰώνων. Πᾶν βρῶμα φάγεται κοιλία,
eſt ãt cib⁹ cibo melior. Guttur
ἔςι δὲ βρῶμα βρώματος κάλλιον. Φάρυγξ
guſtat cibos venationis: ſic cor pru=
γεύεται βρώματα θήρ, οὕτως καρδία συνε
dẽs verba mẽdacia. cor diſtortũ dabit
τὴ λόγους ψευδεῖς. καρδία ςρεβλὴ δώσει
triſtitiã ⁊ homo multũ expt⁹ retribuet. ei
λύπην καὶ ἄνος πολύπειρος ἀνταποδώσει αὐτῷ.

© Biblioteca Nacional de España

Omne maſculū ſuſcipiet mulier: eſt
Πάντα ἄρρενα ἐπιδέξεται γυνή, ἔστι
enī filia ꝙ filia melior. Spe
γὰρ θυγάτηρ θυγατρὸς κρείσσων. Κάλ
cies mulieris exhilarat faciē: τ
λος γυναικὸς ἱλαρύνει πρόσωπον, καὶ
ſup omnē cōcupiſcētiā hoīs ſup
ὑπὲρ πᾶσαν ἐπιθυμίαν ἀνθρώπου ὑ-
inducit: ſi eſt in lingua mia
περάγει, εἰ ἔστιν ἐπὶ γλώσσης ἔλεος
τ māſuetudo τ ſanitas. Nō eſt
καὶ πραΰτης καὶ ἴασις. Οὐκ ἔστιν ὁ
vir illius ſm filios hoīm. Qui poſ
ἀνὴρ αὐτῆς καθ᾽ υἱοὺς ἀνθρώπων. Ὁ κτώ
ſidet mulierē inchoat poſſeſſionē: adiu
μενος γυναῖκα ἐνάρχεται κτήσεως, βοη
toriū ſm ipm τ colūnā quietis.
θὸν κατ᾽ αὐτὸν καὶ στῦλον ἀναπαύσεως.
vbi nō eſt ſeptū diripietur poſſeſ
οὗ οὐκ ἔστι φραγμὸς διαρπαγήσεται κτῆ
ſio: τ vbi nō eſt mulier igemiſcet pere-
μα, καὶ οὗ οὐκ ἔστι γυνὴ στενάξει πλα
grinās. Quis enī confidet expedito la
νώμενος. Τίς γὰρ πιστεύσει εὐζώνῳ λῃ
troni erranti de ciuitate in ciuitatē.
στῇ σφαλλομένῳ ἐκ πόλεως εἰς πόλιν.
ſic hoi nō habenti nidū τ
οὕτως ἀνθρώπῳ μὴ ἔχοντι νοσσιὰν καὶ
hoſpitanti vbicūqꝫ aduesperauerit.
καταλύοντι οὗ ἐὰν ὀψίσῃ. Ca.37.

OMnis amicus dicet: amicus ſum et ego:
ΠΑς φίλος ἐρεῖ, ἐφιλίασα κἀγώ,
ſed eſt amic⁹ nomine ſolū amicus.
ἀλλ᾽ ἔστι φίλος ὀνόματι μόνον φίλος.
Nōne triſtitia manet vſqꝫ ad mortē? ſoda
Οὐχὶ λύπη ἔνι ἕως θανάτου; ἑταῖ
lis τ amic⁹ verſus in inimicitiā.
ρος καὶ φίλος τρεπόμενος εἰς ἔχθραν.
o praua cogitatio: vnde inuoluta es
ὦ πονηρὸν ἐνθύμημα, πόθεν ἐκυλίσθης
cooperire aridā in doloſitate.
καλύψαι τὴν ξηρὰν ἐν δολιότητι.
Sodalis amico cōiuuit in letitia:
Ἑταῖρος φίλῳ συνδιαιτᾶ ἐν εὐφροσύνῃ,
τ in tpe tribulatiōis erit cōtrarius.
καὶ ἐν καιρῷ θλίψεως ἔσται ἀπέναντι.
ſodalis cū amico ſimul laborat cauſa vē-
ἑταῖρος φίλῳ συμπονεῖ χάριν γα-
tris: τ contra hoſtē accipiet
στρός, καὶ ἔναντι πολεμίου λήψεται
ſcutū. Non obliuiſcaris amici in
ἀσπίδα. Μὴ ἐπιλάθου φίλου ἐν τῇ
aīa tua: τ nō memor ſis illius
ψυχῇ σου, καὶ μὴ μνημονεύσῃς αὐτοῦ
in diuitijs tuis. Ne cōſilieris cū
ἐν χρήμασί σου. Μὴ βουλεύου μετὰ
eo q̄ reueret te: τ a
τοῦ ὑποβλεπομένου σε, καὶ ἀπὸ τῶν
zelantib⁹ te abſcōde conſiliū. Oīs
ζηλούντων σε κρύψον βουλήν. Πᾶς
cōſiliarius aufert cōſiliū: ſed eſt
σύμβουλος ἐξαίρει βουλήν, ἀλλ᾽ ἔστι
q̄ conſiliat in ſeipm. a cōſi
συμβουλεύων εἰς ἑαυτόν. ἀπὸ συμ-
liario ſerua aīam tuā: τ ſci-
βούλου φύλαξαι ψυχήν σου, καὶ γνῶ
to prius que eius neceſſitas. Et enī
θι πρότερον τίς αὐτοῦ χρεία. Καὶ γὰρ
ipe ſibi cōſulit: ne forte ia-
αὐτὸς ἑαυτῷ συμβουλεύεται, μήποτε βά
ciat in te ſortē: τ dicat tibi bona
λῃ ἐπὶ σοὶ κλῆρον, καὶ εἴπῃ σοι καλὴ

Omnē maſculuꝫ excipiet mulier: et eſt filia melior filie. Species mulieris exhilarat faciem viri ſui: & ſuper omnē cōcupiſcentiam hominis ſuperducet deſideriū. Si eſt lingua curatiōis: eſt & mitigationis & mīe: nō eſt vir illi⁹ ſcd̄m filios hoīꝫ. Qui poſſidet mulierē bonā īchoat poſſeſſionē: adiutoriū ſecūdū illū eſt et colūna vt requies. Vbi nō eſt ſepes diripietur poſſeſſio: & vbi non eſt mulier ingemiſcet egens. Cui credit qui nō habet nidū. Et deflectens vbicūqꝫ obſcurauerit quaſi ſuccinctus latro exiliēs de ciuitate in ciuitatem.

Capitulum trigeſimū ſeptimum.

OMnis amicus dicet et ego amiciciā copulaui: ſed eſt amicus ſolo nomine amicus. Nonne triſticia ineſt vſqꝫ ad mortem? Sodalis autē et amicus adinimiciciam cōuertentur. O preſumptio nequiſſima: vnde creata es cooperire aridam malicia & doloſitate illius. Sodalis amico coniucundabitur in oblectationibus: & in tempore tribulationis aduerſarius erit. Sodalis amico condolet cauſa ventris: & contra hoſtem accipiet ſcutum. Non obliuiſcaris amici tui in animo tuo: & non immemor ſis illi⁹ in operibus tuis. Noli cōſiliari cum ſocero tuo: et a zelantibus te abſconde cōſilium. Omnis conſiliarius prodit cōſilium: ſed eſt conſiliarius in ſemetipſo. A conſiliario ſerua animā tuam. Prius ſcito que ſit illius neceſſitas: & quid ipe in animo ſuo cogitabit. Ne forte mittat ſudem in terram & dicat tibi: bona eſt via tua: & ſtet ecōtrario videre quid tibi eueniat. Cū viro irreligioſo tracta de ſanctitate: & cum iniuſto de iuſticia: & cū muliere de his que emulatur. Cū timido de bello: cū negociatore de traiectione. Cum emptore de venditione: cum viro liuido de gratiis agendis. Cū impiis de pietate: cum inhoneſto de honeſtate. Cū operario agrario de omni opere: cum operario annuali de conſumatione anni: cum ſeruo pigro de multa operatione. Non attendas his in oī conſilio. Sed cum viro ſancto aſſiduus eſto: quencunqꝫ cognoueris obſeruantem timorem dei: cuius anima eſt ſecūdum animam tuā. Quicunqꝫ titubauerit in tenebris: non condolebit tibi. Et cor boni conſilii ſtatue tecum. Non eſt enim tibi aliud pl⁹ illo. Anima viri ſancti enunciat aliquando vera: qꝫ ſeptem circunſpectores ſedentes in excelſo ad ſpeculandum. Et in his omnib⁹ deprecare altiſſimū: vt dirigat in veritate viā tuam. Ante omnia opera verbū verax precedat te: & ante omnem actum conſilium ſtabile. Verbuꝫ neqꝫ immutabit cor: ex quo ptes quattuor oriuntur bonum & malum: vita: & mors: & dūtaxat illorum eſt aſſidua lingua. Vir peritus multos erudiuit: & anime ſue ſuauis eſt. Qui ſophiſtice loquitur odibilis eſt: in omni re defraudabitur. Nō eſt enī illi data a dn̄o gratia: omni enī ſapiētia defraudatus eſt. Eſt ſapiens aīe ſue ſapiēs: & fruct⁹ ſenſus illius laudabilis.

via tua: τ ſtabit e contrario ad vidēdū D
ὁδός σου, καὶ στήσεται ἐξεναντίας ἰδεῖν τὸ
qd̄ euēturū eſt tibi. Ne conſilieris
συμβησόμενόν σοι. Μὴ συμβουλεύου
cum eo q̄ reueretur te: τ a
μετὰ τοῦ ὑποβλεπομένου σε, καὶ ἀπὸ
zelantibus te abſcōde cōſiliū. Cum
τῶν ζηλούντων σε κρύψον βουλήν. Μετὰ
muliere de pellice eius: τ cum
γυναικὸς περὶ ἀντιζήλου αὐτῆς, καὶ μετὰ
timido de bello. cum mercatore de
δειλοῦ περὶ πολέμου. μετὰ ἐμπόρου περὶ
cōmutatione τ cum emente de
μεταβολίας καὶ μετὰ ἀγοράζοντος περὶ
venditiōe. Cum inuido de gra
πράσεως. Μετὰ βασκάνου περὶ εὐ
titudine: τ cum imiſericordi de
χαριστίας, καὶ μετὰ ἀνελεήμονος περὶ A
bn̄ficentia. cum pigro de om-
χρηστοηθείας. μετὰ ὀκνηροῦ περὶ παν-
ni opere: τ cum mercenario ānuali
τὸς ἔργου, καὶ μετὰ μισθίου ἐπετείου
de ꝯſumatiōe. Seruo pigro de
περὶ συντελείας. Οἰκέτῃ ἀργῷ περὶ
multa opatione. Ne attendas ſup his
πολλῆς ἐργασίας. Μὴ ἐπέχε ἐπὶ τούτοις ſ.6.b.
de omni conſultatione: ſed cum
περὶ πάσης συμβουλίας, ἀλλ᾽ ἢ μετὰ
viro pio aſſiduus eſto. Quē co
ἀνδρὸς εὐσεβοῦς ἐνδελέχιζε. Ὃν ἂν
gnoueris conſeruantē mādata dn̄i:
ἐπιγνῷς συντηροῦντα ἐντολὰς κυρίου,
q̄ in aīa ſua ſm aīi
ὃς ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ κατὰ τὴν ψυ- B
mā tuā: τ ſi offenderis: condole-
χήν σου, καὶ ἐὰν πταίσῃς, συναλγή-
bit tibi. Et conſiliū cordis ſtatue:
σει σοι. Καὶ βουλὴν καρδίας στῆσον,
nō .n. eſt tibi fidelior eo. aīa
οὐ γάρ ἐστι σοι πιστότερος αὐτῆς. ψυχὴ
.n. viri nunciare aliqñ ꝯſue
γὰρ ἀνδρὸς ἀπαγγέλλειν ἐνίοτε εἴω-
uit: magis ꝙ ſeptē ſpeculatores ſedētes in excel-
θεν, ἢ ἑπτὰ σκοποὶ καθήμενοι ἐπὶ μετε
ſo ſpecule. Et in oībus his
ώρου ἐπισκοπῆς. Καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις
deꝑcare altiſſimū: ut dirigat veritas
δεήθητι τοῦ ὑψίστου, ἵνα εὐθύνῃ ἡ ἀλήθεια τὴν
viā tuā. iiciū omnis operis: verbū: τ
ὁδόν σου. ἀρχὴ παντὸς ἔργου, λόγος, καὶ
ante omnē actū cōſiliuꝫ. Veſtigiū muta-
πρὸ πάσης πράξεως βουλή. Ἴχνος ἀλλοιώ-
tionis gaudij vultus. Quattuor ptes oriū C
σεως χαρᾶς πρόσωπον. Τέσσαρα μέρη ἀνα
tur: bonū: malū: vita: mors: τ
τέλλει, ἀγαθόν, κακόν, ζωή, θάνατος, καὶ ἡ
dn̄atrix illoꝝ aſſidue lingua eſt.
κυριεύουσα αὐτῶν ἐνδελεχῶς γλῶσσά ἐστιν.
Eſt vir aſtutus multoꝝ eruditor:
Ἔστιν ἀνὴρ πανοῦργος πολλῶν παιδευτής,
τ ꝓpe aīe iūtilis eſt. eſt ſophi
καὶ τῇ ἰδίᾳ ψυχῇ ἄχρηστός ἐστιν. ἔστιν ὁ σοφι
ſticans in ſmonib⁹ odibilis: hic omni ſa-
ζόμενος ἐν λόγοις μισητός, οὗτος πάσης σο
pia defraudabit. Nō .n. data ē illi a
φίας καθυστερήσει. Οὐ γὰρ ἐδόθη αὐτῷ παρὰ
dn̄o gr̄a: qm̄ omni ſapīa ꝑuatus ē. eſt
κυρίου χάρις, ὅτι πάσης σοφίας ἐστερήθη. ἔστι
ſapiēs ꝓprie aīe: τ fructus
σοφὸς τῇ ἰδίᾳ ψυχῇ, καὶ οἱ καρποὶ τῆς
intellectus eius in ore laudabiles.
συνέσεως αὐτοῦ ἐπὶ στόματος αἰνετοί.

© Biblioteca Nacional de España

D Uir ſapiẽs ſuam plebẽ erudit:
Ανὴρ σοφὸς τὸν ἑαυτοῦ λαὸν παιδεύει,
τ fructus intellect⁹ illius fi=
καὶ οἱ καρποὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ πι
deles. Uir ſapiẽs implebit bñdictiõe:
στοί. Ανὴρ σοφὸς πλησθήσεται εὐλογίας,
τ beatũ dicent eum oẽs vidẽ=
καὶ μακαριοῦσιν αὐτὸν πάντες οἱ ὁρῶν
1.cor. tes. Uita viri in nũero dieꝝ: τ
6.c.et τες. Ζωὴ ἀνδρὸς ἐν ἀριθμῷ ἡμερῶν, καὶ
10.f. dies iſrael innũerabiles. ſapñs in
αἱ ἡμέραι τ̃ ἰη λ̀ ἀναρίθμητοι. σοφὸς ἐν τῷ
pplo ſuo hereditabit gl̃iam: τ no
λαῷ αὐτ̃ κληρονομήσει δόξαν, καὶ τὸ ὄνο
mẽ illius erit in ſcl̃m. Fili
μα αὐτοῦ ἔσαι εἰς τὸν αἰῶνα. Τέκνον
in vita tua tenta aĩam tuã:
ἐν ζωῇ σου πείρασον τὴν ψυχήν σου,
A τ vide q̃d malum illi: τ non des
καὶ ἴδε τί πονηρὸν αὐτῇ, καὶ μὴ δῷς
ei. Nõ eni oĩa oibus confe=
αὐτῇ. Οὐ γὰρ τὰ πάντα πᾶσι συμ=
runt: τ nõ omnis aĩa in omni
φέρει, καὶ οὐ πᾶσα ψυχὴ ἐν παντὶ
cõplacet. nõ ſis inſatiabil' in oibus deli=
εὐδοκιμεῖ. μὴ ἀπληστεύου ἐν πάσῃ τρυ
tijs: τ ne effundaris ſup epulas.
Exo.15 φῇ, καὶ μὴ ἐκχυθῇς ἐπὶ ἐδεσμάτων.
b. In multis .n. eſcis erit iſir
Εν πολλοῖς γὰρ βρώμασιν ἔσαι νό=
mitas τ iſatiabilitas appropiq̃bit vſq; ad cho
σος καὶ ἡ ἀπληστία ἐγγιεῖ ἕως χολέ
lerã. ꝓpt iſatiabilitatẽ multi obie=
ρας. διὰ ἀπληστίαν πολλοὶ ἐτελεύτη=
runt: at attendens adijciet vitã.
σαν, ὁ δὲ προσέχων προσθήσει ζωήν. C.38

H Onora medicũ ad neceſſitates ho
Τίμα ἰατρὸν πρὸς τὰς χρείας τι
norib⁹ eius. τ .n. illum creauit do
μαῖς αὐτοῦ. καὶ γὰρ αὐτὸν ἔκτισεν ὁ κύ
min⁹. ab .n. altiſſimo eſt medela: τ
ριος. παρὰ γὰρ ὑψίσου ἐσὶν ἴασις, καὶ
a rege accipiet gl̃iam.
B παρὰ βασιλέως λήψεται δόξαν.
Scientia medici exaltabit caput il=
Επισήμη ἰατροῦ ἀνυψώσει κεφαλὴν αὐ
lius: τ coram magnatib⁹ in admiratione
τοῦ, καὶ ἔναντι μεγισάνων θαυμασθήσε=
s.22.b erit. Dñs creauit de t̃ra medicinalia: τ
ται. Κύριος ἔκτισεν ἐκ γῆς φάρμακα, καὶ
vir ꝓudẽs nõ grauabitur illis.
ἀνὴρ φρόνιμος οὐ προσοχθίσει αὐτοῖς.
Nõne a ligno idulcata eſt aqua: ad
Οὐκ ἀπὸ ξύλου ἐγλυκάνθη ὕδωρ, εἰς
cognoſcendũ ṽtutẽ eius ab ho=
τὸ γνωσθῆναι τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ ἀπὸ ἀν=
mine? Et ipſe dedit hoibus
θρώπου; Καὶ αὐτὸς ἔδωκεν ἀνθρώποις
ſcientiam vt gl̃ificetur in mirabi=
ἐπισήμην ἐνδοξάζεσθαι ἐν τοῖς θαυμα=
libus ſuis. In illis curauit τ abſtulit
σίοις αὐτ̃. Εν αὐτοῖς ἐθεράπευσε καὶ ἦρε
dolorẽ eius. Unguẽtari⁹ in his faci=
πόνον αὐτοῦ. Μυρεψὸς ἐν τούτοις ποιή
et mixtionẽ: τ non cõſumabũt ope
σει μίγμα, καὶ οὐ μὴ συντελεσθῇ τὰ ἔρ
C ra eius: τ pax ab illo eſt ſup
γα αὐτοῦ, καὶ εἰρήνη παρ' αὐτ̃ ἐσὶν ἐπὶ
faciem t̃re. Fili in infirmita=
προσώπου τῆς γῆς. Τέκνον ἐν ἀρρωσήμα
te tua ne deſpicias: ſed ora dñm:
τί σου μὴ παράβλεπε, ἀλλ' εὖξαι κυρίῳ,

Vir ſapiens plebeȝ ſuam erudit: & fructus ſenſus illi⁹ fideles ſunt. Vir ſapiẽs implebitur benedictionibus: & videntes illuȝ laudabunt. Vita viri in numero dierũ: dies autem iſrael innumerabiles ſunt. Sapiens in populo hereditabit honorẽ: & nomẽ illius erit viuẽs in eternũ. Fili in vita tua tenta animã tuam: et ſi fuerit nequã non des illi poteſtatẽ. Non enim omnia oĩbus expediũt: & nõ omni anime omne genus placet. Noli auidus eſſe in omni epulatione: et nõ te effundas ſuper omneȝ eſcam. In multis enim eſcis erit infirmitas: & auiditas appropinquabit vſq; ad cholerã. Propter crapulam multi obierunt: qui autẽ abſtinens eſt adijciet vitam. Ca.38.

H Onora medicum propter neceſſitatẽ: eteniȝ illũ creauit altiſſim⁹. A deo eſt enim omnis medela: et a rege accipiet donationẽ. Diſciplina medici exaltabit caput illius: & in cõſpectu magnatoruȝ collaudabitur. Altiſſimus creauit de terra medicinã: & vir prudens non abhorrebit illã. Nõne a ligno indulcata eſt aq̃ amara? Ad agnitionem hominũ virtus illorũ. Et dedit hominibus ſcientiã altiſſimus: honorari in mirabilibus ſuis. In his curans mitigabit dolorẽ: et vnguentarius faciet pigmẽta ſuauitatis & vnctiões cõficiet ſanitatis: & non conſumabũtur opera eius. Pax enim dei ſup faciẽ terre. Fili in tua infirmitate nõ deſpicias teip̃m: ſed ora dñm & ipſe curabit te. Auerte a delicto & dirige manus: & ab omni delicto munda cor tuũ. Da ſuauitatẽ & memoriam ſimilaginis: & impingua oblationẽ & da locuȝ medico. Etenim illuȝ dominus creauit & non diſcedat a te: quia opera eius ſunt neceſſaria. Eſt enim tempus quando in manib⁹ illorũ incurras: ip̃i vero dñm deprecabuntur vt dirigat requiẽ eorũ in ſanitatem propter conuerſationeȝ illorum. Qui delinquit in conſpectu eius qui fecit eũ: incidet in manus medici. Fili in mortuum produc lachrymas: & quaſi dira paſſus incipe plorare: et ſecundũ iudiciũ contege corpus illius: & non deſpicias ſepulturã illius. Propter delaturã autem amare fer luctum illius vno die: & conſolare propter triſticiã: & fac luctũ ſecundũ meritum eius vno die vel duob⁹ ꝓpter detractionem. A triſticia enim feſtinat mors & cooperuit virtuteȝ: & triſticia cordis flectit ceruiceȝ. In abductione permanet triſticia: & ſubſtãtia inopis ſecundũ cor eius. Nõ dederis in triſticia cor tuũ: ſed repelle eã a te: & memẽto nouiſſimorum. Noli obliuiſci: neq; enim eſt cõuerſio: et huic nihil proderis: & teip̃ȝ peſſimabis. Memor eſto iudicii mei: ſic enim erit & tuũ. Mihi heri & tibi hodie. In requie mortui requeſcere fac memoriã ei⁹: & cõſolare illũ in exitu ſpirit⁹ ſui. Sapiẽtiaȝ ſcribe in tẽpore vacuitatis: & q minoratur actu ſapiãm ꝑcipiet quia ſapĩa replebitur.

τ ipſe ſanabit te. Auerte ab erro
καὶ αὐτὸς ἰάσεταί σε. Απόσησον πλημ=
re τ dirige manũ: τ ab om=
μελείας καὶ εὔθυνον χεῖρα, καὶ ἀπὸ πά
ni peccato munda cor.
σης ἁμαρτίας καθάρισον καρδίαν.
Da ſuauẽ odorẽ τ memoriã ſimilagi
Δὸς εὐωδίαν καὶ μνημόσυνον σεμιδά
nis: τ impingua oblationẽ: q̃ſi nõ
λεως, καὶ λίπανον προσφοράν, ὡς μὴ
exiſtẽs. Et medico da locũ: τ
ὑπάρχων. Καὶ ἰατρῷ δὸς τόπον, καὶ
eñ illũ dñs creauit: τ nõ diſce=
γὰρ αὐτὸν ὁ κύριος ἔκτισε, καὶ μὴ ἀπο=
dat a te: τ eñ illius neceſſitas. Eſt
σήτω σου, καὶ γὰρ αὐτοῦ χρεία. Εσιν
q̃ñ tp̃s: τ in manib⁹ coꝝ ſuauis
ὅτε καιρός, καὶ ἐν χερσὶν αὐτῶν εὐω=
odor: τ eñ ip̃i dñm deprecabunt:
δία, καὶ γὰρ αὐτοὶ κυρίου δεηθήσονται,
vt det illis requiẽ τ ſani
ἵνα ἐνδώσῃ αὐτοῖς ἀνάπαυσιν καὶ ἴα
tatẽ gr̃a cõuerſationis. q̃ peccat
σιν χάριν ἐμβιώσεως. ὁ ἁμαρτάνων
in cõſpectu eius q̃ fecit eũ: inci
ἐναντίον τοῦ ποιήσαντος αὐτόν, ἐμπέ=
dat in manus medici. Fili ſup mor
σοι εἰς χεῖρας ἰατροῦ. Τέκνον ἐπὶ νε
tuũ produc lachrymas: τ q̃ſi dira
κρῷ κατάγαγε δάκρυα, καὶ ὡς δεινὰ
paſſus incipe luctus. ẜm ãt
πάσχων ἔναρξαι θρήνων. κατὰ δὲ τὴν
iudiciũ illius: cõtege corpus illi⁹:
κρίσιν αὐτοῦ, περίστειλον τὸ σῶμα αὐτ̃,
τ nõ deſpicias ſepulturã illius. Acer
καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν ταφὴν αὐτοῦ. Πι
bũ fac fletũ: τ accẽde planctũ:
κρανον κλαυθμόν, καὶ θέρμανον κοπετόν,
τ fac luctũ ẜm dignitatẽ
καὶ ποίησον τὸ πένθος κατὰ τὴν ἀξίαν
eius. Diẽ vnũ τ duo gr̃a de
αὐτοῦ. Ημέραν μίαν καὶ δύο χάριν δια
tractionis: τ cõſolare te triſtitie cauſa.
βολῆς, καὶ παρακλήθητι λύπης ἕνεκα.
a triſtitia eñ procedit mors: τ tri=
ἀπὸ λύπης γὰρ ἐκβαίνει θάνατος, καὶ λύ
ſtitia cordis flectet vires. In iductio
πη καρδίας κάμψει ἰσχύν. Εν ἐπα=
ne ꝑmanet τ triſticia: τ vita pau=
γωγῇ παραμένει καὶ λύπη, καὶ βίος πτω
peris maledictio cordis. ne des in triſtitiã
χοῦ κατάρα καρδίας. μὴ δῷς εἰς λύπην
cor tuũ: repelle eã me
τὴν καρδίαν σου, ἀπόσησον αὐτὴν μνη=
mor nouiſſimoꝝ: ne obliuiſcaris: nõ eñ ẽ
σθεὶς τὰ ἔσχατα, μὴ ἐπιλάθῃ, οὐ γάρ ἐσιν
reditus: τ huic nõ ꝓderis: τ tibi
ἐπάνοδος, καὶ τ̃τον οὐκ ὠφελήσεις, καὶ σε
ip̃i malefacies. memẽto iudicij mei:
αυτὸν κακώσεις. Μνήσθητι τὸ κρίμα μου,
q̃ñ ſic τ tuũ. mihi heri: τ tibi ho
ὅτι οὕτως καὶ τὸ σόν. ἐμοὶ χθές, καὶ σοὶ σή
die. in requie mortui requieſcere fac
μερον. ἐν ἀναπαύσει νεκροῦ κατάπαυσον
memoriã eius: τ cõſolare te in
τὸ μνημόσυνον αὐτ̃, καὶ παρακλήθητι ἐπ'
illo in exitu ſp̃us ſui. ſapĩa
αὐτῷ ἐν ἐξόδῳ πνεύματος αὐτοῦ. σοφία
ſcribe in opportunitate ocij: τ dimi=
γραμματέως ἐν εὐκαιρίᾳ σχολῆς, καὶ ὁ ἐλα=
nutus opere ſuo nõ erit ſapiens.
πούμενος πράξει αὐτ̃ οὐ σοφισθήσεται.

© Biblioteca Nacional de España

In q̄ erit ſapiens q̄ tenet aratrum: q̄
Τί σοφισθήσεται ὁ κρατῶν ἀρότρου, καὶ
gl̄iatur in fuſte ſtimuli. boues agi=
χώμενος ἐν δόρατι κέντρου. βόας ἐλαύ
tās ⁊ nutritus in opib⁹ eoꝝ.
νων καὶ ἀνατρεφόμενος ἐν ἔργοις αὐτῶν.
⁊ narratio eius in filijs tauroꝝ.
καὶ ἡ διήγησις αὐτοῦ ἐν υἱοῖς ταύρων.
Cor ſuum dabit ad v̄ſandos ſul
Καρδίαν αὐτοῦ δώσει ἐκδοῦναι αὔ=
cos: ⁊ vigilia eius in pabu=
λακας, καὶ ἡ ἀγρυπνία αὐτοῦ εἰς χορ=
la fenilia vaccarum. Sic oīs fa=
τάσματα δαμάλεων. Οὕτως πᾶς τέ=
ber ⁊ architectus: qui nocte tāq̄
κτων καὶ ἀρχιτέκτων, ὅστις νύκτωρ ὡς
diem trāſigit. Qui ſculpunt ſculptu=
ἡμέραν διάγει. Οἱ γλύφοντες γλύμμα
ras ſignaculoꝝ: ⁊ inſtātia eius immu
τα σφραγίδων, καὶ ἐπιμονὴ αὐτοῦ ἀλλοι
tare varietatē. Cor ſuū dabit
ῶσαι ποικιλίαν. Καρδίαν αὐτοῦ δώσει
ad aſſimilandā picturā: ⁊ vigi=
εἰς τὸ ὁμοιῶσαι ζωγραφίαν, καὶ ἡ ἀγρυπ
lia eius perficere opus. Sic
νία αὐτοῦ συντελέσαι ἔργον. Οὕτως
faber ferrari⁹ ſedens iuxta incudem: ⁊
χαλκεὺς καθήμενος ἐγγὺς ἄκμονος, καὶ
conſiderans in ope ferri. Vapoꝛ
καταμανθάνων ἐν ἔργῳ σιδήρου. Ἀτμὶς
ignis liq̄faciet carnes eius: ⁊ in caloꝛe
πυρὸς τήξει σάρκας αὐτοῦ, καὶ ἐν θέρμῃ
foꝛnacis pugnabit. Vox mallei
καμίνου διαμαχήσεται. Φωνὴ σφύρας
⁊ incudis inouabit aurē eius: ⁊ cō=
καὶ ἄκμονος καινιεῖ τὸ οὖς αὐτοῦ, καὶ κατέ
tra ſilitudinē vaſis oculi eius
ναντι ὁμοιώματος σκεύους οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ.
Cor ſuū dabit in ꝯſumatiōē ope
Καρδίαν αὐτοῦ δώσει εἰς συντέλειαν ἔρ
rum: ⁊ vigilia eius oꝛnare in
γων, καὶ ἡ ἀγρυπνία αὐτοῦ κοσμῆσαι ἐπὶ
p̄fectione· Sic figulus ſedens
συντελείας. Οὕτως κεραμεὺς καθήμενος
in ope ſuo: ⁊ cōuertens in pedib⁹ ſu
ἐν ἔργῳ αὐτοῦ, καὶ συστρέφων ἐν ποσὶν αὐ
is rotā. Qui ī ſollicitudīe poſit⁹ ē ſemper
τοῦ τροχόν. Ὃς ἐν μερίμνῃ κεῖται διαπαντὸς
in opus ſuū: ⁊ numerata omnis
ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐναρίθμιος πᾶσα ἡ
op̄atio eius. In bꝛachio ſuo figurabit
ἐργασία αὐτοῦ. Ἐν βραχίονι αὐτοῦ τυπώσει
lutū: ⁊ aū pedes flectet vires ſuas.
πηλόν, καὶ πρὸ ποδῶν κάμψει ἰσχὺν αὐτοῦ.
coꝛ dabit ad cōſumādū
καρδίαν ἐπιδώσει εἰς τὸ συντελέσαι
linitionē: ⁊ vigilia ei⁹: mū=
τὸ χρῖσμα, καὶ ἡ ἀγρυπνία αὐτοῦ, κα
dare foꝛnacem. Omnes hi in ma=
θαρίσαι κάμινον. Πάντες οὗτοι εἰς χεῖ
nus ſuas confiderūt: ⁊ vnuſq̄ſq; ī
ρας ἑαυτῶν ἐπίστευσαν, καὶ ἕκαστος ἐν τῷ
ope ſuo ſapiens eſt. Sine eis nō
ἔργῳ αὐτοῦ σοφίζεται. Ἄνευ αὐτῶν οὐκ
habitabit ciuitas: ⁊ nō inhabitabunt
οἰκισθήσεται πόλις, καὶ οὐ παροικήσουσιν
neq; ꝺambulabunt. In ꝯſilio p̄pli
οὐ δὲ περιπατήσουσιν. Ἐν βουλῇ λαοῦ
nō requirent: ⁊ in ꝯgregatiōe nō trā
οὐ ζητηθήσονται, καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ οὐχ ὑ=
ſilient. ſup ſedem iudicum nō ſe=
περαλοῦνται. ἐπὶ δίφρον δικαστῶν οὐ κα

Qui tenet aratrum et qui gloriatur in iaculo: ſtimulo boues agitat: & conuerſatur in operibus eorum: & narratio ei⁹ in filiis taurorum. Cor ſuum dabit ad verſandos ſulcos & vigilia eius in ſagina vaccarum. Sic omnis faber & architectus qui noctē tanq̄ diem tranſigit: q ſculpit ſignacula ſculptilia: & aſſiduitas eius variat picturam. Cor ſuū dabit in ſimilitudinē picture: & vigilia ſua pfi cit opus. Sic faber ferrarius ſedēs iuxta incudē & cōſiderans opus ferri. Vapor ignis vret carnes eius: & in calore fornacis concertatur. Vox mallei innouat aurem eius: & contra ſimilitudinem vaſis oculus ei⁹. Cor ſuū dabit in conſumationem operuꝫ: & vigilia ſua ornabit in perfectionem. Sic figulus ſedēs ad op⁹ ſuum: conuertens pedibus ſuis rotā: q in ſollicitudine poſitus eſt ſemper propter opus ſuuꝫ: & innumera eſt omnis operatio ei⁹. In brachio ſuo formabit lutū: & ante pedes ſuos curuabit virtutem ſuam. Cor ſuum dabit vt cōſumet linitionem: & vigilia ſua mundabit fornacem. Omnes hi in manibus ſuis ſperauerūt: & vnuſquiſq; in arte ſua ſapiēs eſt. Sine his omnibus non edificatur ciuitas. Et non inhabitabunt nec inābulabunt: et in eccleſiam non tranſilient. Super ſellam iudicis non ſedebūt: & teſtamentum iudicii non intelligēt: neq; palam facient iudicium & diſciplinam: & in parabolis nō inuenietur: ſed creaturam eui confirmabunt & deprecatio illorum in operationem artis: accōmodantes animas ſuas: & conquirentes in lege altiſſimi.

Capitulum trigeſimū nonum.

Sapientiam omnium antiquorum exquiret ſapiēs: & in prophetis vacabit. Narrationem virorum nominatorū conſeruabit: & in verſutias parabolarū ſimul introibit. Occulta pꝛuerbiorum exquiret: & in abſconditis parabolarum cōuerſabitur. In medio magnatorum miniſtrabit: & in conſpectu p̄ſidis apparebit. In terrā alienigenarū gētium pertranſiet. Bona enim & mala in omnib⁹ tentabit. Cor ſuuꝫ tradet ad vigilandū diluculo ad dn̄m q fecit illum: et in conſpectu altiſſimi deprecabitur. Aperiet os ſuum in oratione: & pro delictis ſuis deprecabitur. Si enim dominus magnus voluerit: ſpiritu intelligentie replebit illum: & ipſe tanq̄ imbres emittet eloquia ſapientie ſue: & in oratione confitebitur domino. Et ipſe diriget conſiliuꝫ eius & diſciplinam: et in abſconditis ſuis conſiliabitur. Ipſe palam faciet diſciplinam doctrine ſue: & in lege teſtamenti domini gloriabitur. Collaudabunt multi ſapiētiam eius: & vſque in ſeculum non delebitur. Non recedet memoria eius: & nomē eius requiretur a generatione in generationem. Sapientiam eius enarrabunt gentes et laudem eius enunciabit eccleſia. Si permanſerit nomeꝫ ei⁹ derelinquet plus q̄ mille: & ſi requieuerit proderit illi.

debunt: ⁊ teſtamētū iudicij nō intelli=
θιοῦνται, καὶ διαθήκην κρίματος οὐ διανοη=
gent. Neque manifeſtabūt diſciplinā
θήσονται. Οὐ δὲ μὴ ἐκφάνωσι παιδείαν
⁊ iudiciū: ⁊ in parabolis non inue
καὶ κρίμα, καὶ ἐν παραβολαῖς οὐχ εὑρε
nientur: ſed poſſeſſionē ſeculi firmabūt: ⁊
θήσονται, ἀλλὰ κτῆμα αἰῶνος στηριοῦσι, καὶ
deꝑcatio illoꝝ in op̄atione artis. P̄ret
ἡ δέησις αὐτῶν ἐν ἐργασίᾳ τέχνης. Πλὴν
dantē aīam ſuā: ⁊ cogi
τοῦ ἐπιδιδόντος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ διανο
tantē in lege altiſſimi.
ουμένου ἐν νόμῳ ὑψίστου. Ca.39.
Sapientiā oīm antiquoꝝ exqui=
Σοφίαν πάντων ἀρχαίων ἐκζητή=
ret: ⁊ in prophetijs vacabit.
σει, καὶ ἐν προφητείαις ἀσχοληθήσεται.
Narrationē viroꝝ nominatoꝝ cōſeruabit: D
Διήγησιν ἀνδρῶν ὀνομαστῶν συντηρήσει,
⁊ in verſutijs parabolaꝝ ſimul introi
καὶ ἐν στροφαῖς παραβολῶν συνεισελεύ
bit. Occulta pꝛuerbioꝝ exquiret:
σεται. Ἀπόκρυφα παροιμιῶν ἐκζητήσει,
⁊ in enigmatis p̄abolaꝝ conuerſa=
καὶ ἐν αἰνίγμασι παραβολῶν ἀναστρα=
bit. In medio magnatū miniſtra
φήσεται. Ἀναμέσον μεγιστάνων ὑπηρετή
bit: ⁊ corā ducibus cōſpiciet. in t̄ra
σει, καὶ ἔναντι ἡγουμένων ὀφθήσεται. ἐν γῇ
alienaꝝ gentiū pertrāſibit: bona enī
ἀλλοτρίων ἐθνῶν διελεύσεται, ἀγαθὰ γὰρ
⁊ mala in hoibus tentauit.
καὶ κακὰ ἐν ἀνθρώποις ἐπείρασε. Τὴν
Cor ſuū tradet ad dn̄m: vt vigi
καρδίαν αὐτοῦ ἐπιδώσει πρὸς κύριον, ὀρθρί
let diluculo ad eū qui fecit illū: ⁊ in cōſpectu
σαι πρὸς τὸν ποιήσαντα αὐτόν, καὶ ἔναντι
altiſſimi deprecabit: ⁊ aperiet os ſu=
ὑψίστου δεηθήσεται, καὶ ἀνοίξει τὸ στόμα αὐ
um in oſone: ⁊ pro pc̄tis
τοῦ ἐν προσευχῇ, καὶ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν A
ſuis deprecabit. Si dn̄s magn⁹ vo
αὐτοῦ δεηθήσεται. Ἐὰν ὁ κύριος ὁ μέγας θε=
luerit: ſpiritu intellect⁹ replebit.
λῃ, πνεύματι συνέσεως ἐμπλησθήσεται.
Ip̄e diſtillabit verba ſapie ſue:
Αὐτὸς ἀνομβρίσει ῥήματα σοφίας αὐτοῦ,
⁊ in oſone confitebit dn̄o:
καὶ ἐν προσευχῇ ἐξομολογήσεται τῷ κυρίῳ,
ip̄e dirigit cōſiliū eius ⁊ ſcien
αὐτὸς κατευθυνεῖ βουλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπιστή=
tiā: ⁊ in abſcōditis ſuis cogita
μην, καὶ ἐν τοῖς ἀποκρύφοις αὐτοῦ διανοηθή
bit. Ip̄e manifeſtabit diſciplinā doctri
σεται. Αὐτὸς ἐκφανεῖ παιδείαν διδασκα=
ne ſue: ⁊ in lege teſtamēti dn̄i gloria=
λίας αὐτοῦ, καὶ ἐν νόμῳ διαθήκης κυρίου καυχή
bit. laudabūt intellectū eius multi:
σεται. αἰνέσουσι τὴν σύνεσιν αὐτοῦ πολλοί,
⁊ vſq; in ſeculū nō delebit.
καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος οὐκ ἐξαλειφθήσεται. B
Recedet memoria ei⁹: ⁊ no
Ἀποστήσεται τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄνο
men eius viuet in ḡnationes ḡnationū. Sa
μα αὐτοῦ ζήσεται εἰς γενεὰς γενεῶν. Τὴν σο
pientiā eius enarrabūt gētes: ⁊ lau Infra.
φίαν αὐτοῦ διηγήσεται ἔθνη, καὶ τὸν ἔπαι 44 c.
dem eius enunciabit eccleſia. Si p̄man
νον αὐτοῦ ἐξαγγελεῖ ἐκκλησία. Ἐὰν ἐμμεί
ſerit nomē relinquet pluſq̄ mille: ⁊ ſi reqe
νῃ ὄνομα καταλείψει ἢ χίλιοι, καὶ ἐὰν ἀνα

© Biblioteca Nacional de España

uerit inducit illi. adhuc cogitans
παύσηται ἐμποιεῖ αὐτῷ. ἔτι διανοηθεὶς
enarrabo: qm̄ ſicut luna ſemiplena: reple
ἐκδιηγήσομαι, ὅτι ὡς διχομηνία ἐπληρώ-
t⁹ ſum. exaudite me ſancti: ⁊ germinate
θην. εἰσακούσατέ μου ὅσιοι, καὶ βλαστήσα-
quaſi roſa plātata ſup fluxū hūi-
τε ὡς ῥόδον φυόμενον ἐπὶ ῥεύματος ὑγ-
C dum. Et producite florē q̄ſi liliū: mit-
ροῦ. Καὶ ἀνθήσατε ἄνθος ὡς κρίνον, διά-
tite odorē ⁊ laudate canticū. Bene
Geñ. 1. δότε ὀσμὴν καὶ αἰνέσατε ᾆσμα. Εὐλο-
d. Marci dicite dn̄m in oībus operi
7. d. γήσατε τὸν κύριον ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἔρ-
bus eius: in cāticis labioꝝ ⁊ in ci-
γοις αὐτοῦ, ἐν ᾠδαῖς χειλέων καὶ ἐν κιν-
tharis. Et ſic dicetis in cōfeſſio
ύραις. Καὶ οὕτως ἐρεῖτε ἐν ἐξομολογή-
ne: opa dn̄i oīa bona val
σει, τὰ ἔργα κυρίου πάντα καλὰ σφό-
de. Et omne ꝓceptū in tp̄e ſuo
δρα. Καὶ πᾶν πρόσταγμα ἐν καιρῷ αὐτοῦ
erit. nō eſt dicere qd hoc eſt:
ἔσται. οὐκ ἔστιν εἰπεῖν τί τοῦτό ἐστι,
Geñ. 7. d. oīa em̄ hec in tp̄e ſuo querē
Exo. πάντα γὰρ ταῦτα ἐν καιρῷ αὐτῶν ζητη-
14. c. tur. in verbo eius ſtetit: q̄ſi cumu
θήσεται. ἐν λόγῳ αὐτοῦ ἔστη, ὡς θημω-
lus aqua: ⁊ in ſmone oris illi⁹
νία ὕδωρ, καὶ ἐν ῥήματι στόματος αὐτοῦ
D receptacula aquaꝝ. in precepto
ſ. 29. d. ἀποδοχεῖα ὑδάτων. ἐν προστάγματι
eius oīs cōplacentia: ⁊ nō eſt
αὐτοῦ πᾶσα ἡ εὐδοκία, καὶ οὐκ ἔστιν
q̄ minuat ſaluationē eius. Ope
ὃς ἐλαττώσει τὸ σωτήριον αὐτοῦ. Ἔρ-
ra oīs carnis corā illo: ⁊
γα πάσης σαρκὸς ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ
nō eſt abſcōdi ab oculis
οὐκ ἔστι κρυβῆναι ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν
eius. A ſeculo in ſeculū
Infra. 40. b. αὐτοῦ. Ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰς τὸν αἰῶνα
reſpexit: ⁊ nihil eſt mirabile in cō
ἐπέβλεψε, καὶ οὐδέν ἐστι θαυμάσιον ἐναν-
ſpectu eius. nō eſt dicere: qd hoc eſt:
τίον αὐτοῦ. οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, τί τοῦτό ἐστι,
oīa em̄ ad vſum eoꝝ creata ſunt.
πάντα γὰρ εἰς χρείαν αὐτῶν ἔκτισται.
Benedictio eius q̄ſi fluui⁹ coope
ſ. eo. Ἡ εὐλογία αὐτοῦ ὡς ποταμὸς ἐπεκά-
ruit: ⁊ ſicut diluuiū aridā inebriauit.
λυψε, καὶ ὡς κατακλυσμὸς ξηρὰν ἐμέθυσεν.
ſic irā ei⁹ gentes hereditabunt: ſicut
οὕτως ὀργὴν αὐτοῦ ἔθνη κληρονομήσει, ὡς
cōuertit aquas in ſalſuginē. Uie
μετέστρεψεν ὕδατα εἰς ἅλμην. Αἱ ὁδοὶ
eius recte ſanctis: ſic
αὐτοῦ εὐθεῖαι τοῖς ὁσίοις, οὕτως τοῖς
iniquis offenſiones. Bona bo-
ἀνόμοις προσκόμματα. Ἀγαθὰ τοῖς ἀγα-
A nis creata ſunt ab initio. ſic peccato
θοῖς ἔκτισται ἀπ᾽ ἀρχῆς. οὕτως τοῖς ἁμαρ-
ribus mala. Initiū oīs neceſſitatis
τωλοῖς κακά. Ἀρχὴ πάσης χρείας
ad vitā hoīs: aqua ⁊ ignis ⁊
εἰς ζωὴν ἀνθρώπου, ὕδωρ καὶ πῦρ καὶ
ferrū ⁊ ſal. ⁊ ſiligo triti
σίδηρος καὶ ἅλας. καὶ σεμίδαλις πυ-
ci: ⁊ lac: ⁊ mel: ſanguis
ροῦ, καὶ γάλα καὶ μέλι, αἷμα σταφυ-
vue ⁊ oleum ⁊ veſtimentū. Oīa
λῆς καὶ ἔλαιον καὶ ἱμάτιον. Πάντα

Ad huc conſiliabor vt enarrem: vt fu-
rore enim replet⁹ ſu3. Et in voce dicit.
O baudite me diuini fructus: & quaſi ro
ſa plantata ſuper riuos aquarum fructi
ficate. Quaſi libanus: odorē ſuauitatis
habete. Florete flores quaſi liliū et date
odorem: & frondete in gratiā: & collau
date canticū & benedicite dn̄m in operi
bus ſuis. Date nomini eius magnificē-
tiā: & confitemini illi in voce labiorum
veſtrorū: & in canticis labiorū et citha
ris: & ſic dicetis in cōfeſſione. Opa dn̄i
vniuerſa bona valde. In verbo em̄ eius
ſtetit aqua ſicut cōgeries & in ſermone
oris illius ſicut exceptoria aquarū: qm̄
in precepto ipſius placor fit: & non eſt
minoratio in ſalute ipſius. Opa omnis
carnis coram illo: & non eſt qcq̄ abſcō
ditum ab oculis eius. A ſeculo vſq̄ in ſe
culu3 reſpicit: & nihil eſt mirabile in cō
ſpectu eius. Nō eſt dicere quid eſt hoc:
aut quid eſt iſtud: oīa em̄ in tēpore ſuo
querentur. Benedictio illius quaſi flu-
uius inūdabit. et quomodo cataclyſm⁹
aridam inebriabit: ſic ira ipſius gētes q̄
nō exquiſierunt eū: hereditabit. Quo-
modo conuertit aquas in ſiccitatem: &
ſiccata eſt terra: & vie illius viis illorum
directe ſunt: ſic peccatoribus offenſio-
nes in ira eius. Bona bonis creata ſunt
ab initio: ſic nequiſſimis bona & mala.
Initiū neceſſarie rei vite hoīm: aq̄ ignis
et ferrum: ſal: lac: et panis ſimilagine⁹:
& mel: & botrus vue: et oleum: & veſti-
mentū. Hec omnia ſanctis in bona: ſic
& impiis & peccatoribus in mala cōuer
tentur. Sunt ſpiritus qui ad vindictam
creati ſunt: et in furore ſuo confirmaue
runt tormenta ſua. Et in tēpore conſu
mationis effundent virtute3: et furorē
eius qui fecit illos cōfundēt. Ignis grā-
do fames & mors: oīa hec ad vindicta3
creata ſunt. Beſtiarum dentes & ſcorpii
& ſerpentes romphea vindicās in exter
minium impios. In mandatis eius epu
labuntur: & ſuper terram in neceſſitate
preparabuntur: & in temporibus ſuis
non preterient verbum. Propterea ab
initio cōfirmatus ſum & cōſiliatus ſum
& cogitaui & ſcripta dimiſi. Oīa opera
dn̄i bona: & omne op⁹ hora ſua ſubmi
niſtrabit. Non eſt dicere: hoc illo nequs
eſt. Omnia enim in tempore ſuo com-
probabuntur. Et nunc in omni corde
& ore collaudate & benedicite nomen
domini.

Capitulum quadrageſimum.

OCcupatio magna creata eſt oībus
hominibus: & iugum graue ſuper
filios adam a die exitus de vētre matris
eorum vſq̄ in diem ſepulture in matrē
omnium. Cogitationes eorum & timo
res cordis adinuentiones expectatio-
nis: & dies finitionis: a preſidente ſuper
ſedem glorioſam: vſq̄ ad humilitatum
in terram & cinerem ab eo qui vtitur
hyacintho & portat coronam vſq̄ ad
eū qui operitur lino crudo. Furor: zel⁹:
tumultus: fluctuatio: & timor mortis:

hec piis bona. ſic
ταῦτα τοῖς εὐσεβέσιν ἀγαθά. οὕτως
peccatorib⁹ conuertent̄ in ma
τοῖς ἁμαρτωλοῖς τραπήσεται εἰς κα-
la. ſunt ſpiritus q̄ ad vindictā
κά. ἔστι πνεύματα ἃ εἰς ἐκδίκησιν
creati ſunt ⁊ in furore ſuo cōfirmaue
ἔκτισται, καὶ ἐν θυμῷ αὐτῶν ἐστερέω-
rūt flagella ſua. In tp̄e cōſuma
σε μάστιγας αὐτῶν. Ἐν καιρῷ συντε-
tionis virtutē effundūt: ⁊ furorē
λείας ἰσχὺν ἐκχέουσι, καὶ τὸν θυμὸν
eius q̄ fecit illum ſiſtēt.
τοῦ ποιήσαντος αὐτὸν κοπάσουσι.
Ignis ⁊ mare ⁊ fames ⁊ mors:
Πῦρ καὶ θάλασσα καὶ λιμὸς καὶ θά-
oīa hec ad vindictā
νατος, πάντα ταῦτα εἰς ἐκδίκησιν
creata ſunt. Beſtiaꝝ dētes ⁊ ſcor
ἔκτισται. Θηρίων ὀδόντες καὶ σκορ-
piī ⁊ vipere ⁊ rōphea vindi
πίοι καὶ ἔχεις καὶ ῥομφαία ἐκδικοῦ-
cās in perniciē impios. In or
σα εἰς ὄλεθρον ἀσεβεῖς. Ἐν τῇ ἀνα-
tu eius letabunt̄: ⁊ ſup
τολῇ αὐτοῦ εὐφρανθήσονται, καὶ ἐπὶ
terrā ad man⁹ ꝑparabunt̄:
τῆς γῆς εἰς χεῖρας ἑτοιμασθήσονται,
⁊ in tēporib⁹ ſuis nō ꝑteribunt
καὶ ἐν καιροῖς αὐτῶν οὐ παραβήσον-
verbū. ꝓpterea ab initio firma-
ται λόγον. διὰ τοῦτο ἐξ ἀρχῆς ἐστηρί-
tus ſū: ⁊ cogitaui ⁊ in ſcriptura dimiſi.
χθην, καὶ διενοήθην καὶ ἐν γραφῇ ἀφῆκα.
Opa dn̄i oīa bona: ⁊
Τὰ ἔργα κυρίου πάντα τὰ ἀγαθά, καὶ
oēm vſum in tp̄e ſuo ꝑbe
πᾶσαν χρείαν ἐν καιρῷ αὐτῆς χορηγή-
bit: ⁊ nō eſt dicere hoc iſto pe
σει, καὶ οὐκ ἔστιν εἰπεῖν τοῦτο τούτου πο-
ius. Omnia em̄ in tēpore cō
νηρότερον. Πάντα γὰρ ἐν καιρῷ εὐ-
probabunt̄. Et nūc in oī cor
δοκιμηθήσεται. Καὶ νῦν ἐν πάσῃ καρ-
de ⁊ ore laudate ⁊ bene
δίᾳ καὶ στόματι ὑμνήσατε καὶ εὐλο-
dicite nomē dn̄i.
γήσατε τὸ ὄνομα κυρίου. Ca. 40.

OCcupatio magna creata eſt omni
ἈΑσχολία μεγάλη ἔκτισται παντὶ
homini: ⁊ iugū graue ſup filios
ἀνθρώπῳ, καὶ ζυγὸς βαρὺς ἐπὶ υἱοὺς
adā. A die exitus de vētre
ἀδάμ. Ἀφ᾽ ἡμέρας ἐξόδου ἐκ γαστρὸς
matris eoꝝ: vſq̄ ad reuerſionis diē
μητρὸς αὐτῶν, ἕως ἐπιστροφῆς ἡμέρας
ad matrē oīm. cogitatio
εἰς μητέρα πάντων. τοὺς διαλογισ-
nes eoꝝ ⁊ timorem cordis: adin-
μοὺς αὐτῶν καὶ φόβον καρδίας, ἐπί-
uētio expectationis: dies finitionis.
νοια προσδοκίας, ἡμέρα τελευτῆς.
A ſedēte ſup ſedē glīe ⁊
Ἀπὸ καθημένου ἐπὶ θρόνου δόξης καὶ
vſq̄ ad humiliatū: in terra ⁊ cine
ἕως τεταπεινωμένου, ἐν γῇ καὶ σπο-
re. a ferente veſtē hyacīthinā ⁊ co
δῷ. ἀπὸ φοροῦντος ὑακίνθινον καὶ στέ-
ronā: ⁊ vſq̄ ad eum q̄ induitur lino crudo.
φανον, καὶ ἕως περιβαλλομένου ὠμόλινον.
Furor ⁊ zelus turbatio ⁊ fluctuatio ⁊
Θυμὸς καὶ ζῆλος ταραχὴ καὶ σάλος καὶ

© Biblioteca Nacional de España

timor mortis ⁊ imitatio ⁊ cõtẽtio:⁊
φόβος θανάτου καὶ μίμημα καὶ ἔρις, καὶ
in tp̃e quietis in cubili ſomn⁹.
ἐν καιρῷ ἀναπαύσεως ἐπὶ κοίτης ὕπνος
noctis immutat cognitionẽ eius. Modicũ
νυκτὸς ἀλλοιοῖ γνῶσιν αὐτοῦ. Ὀλίγον
tanq̃ nihil in requie: ⁊ ab illo
ὡς οὐδὲν ἐν ἀναπαύσει, καὶ ἀπ᾽ ἐκείνου
in ſomnis q̃ſi in diebus ſpecule. cõtur=
ἐν ὕπνοις ὡς ἐν ἡμέραις σκοπιᾶς. τεθο=
batus in viſione cordis ſui: tanq̃
ρυβημένος ἐν ὁράσει καρδίας αὐτοῦ, ὡς
q̃ euaſit a facie belli.
ἐκφυγὼν ἀπὸ προσώπου πολέμου.
In tp̃e ſalutis ſue exurrexit ⁊
Ἐν καιρῷ σωτηρίας αὐτοῦ ἐξηγέρθη καὶ
admirans in nullũ timorẽ: cũ
ἀποθαυμάζων εἰς οὐδένα φόβον, μετὰ
omni carne ab hoie vſq; ad pe
πάσης σαρκὸς ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτή
cus: ⁊ ſup peccatores ſeptu
νους, καὶ ἐπὶ ἁμαρτωλῶν ἑπταπλά=
pla ad hec. Mors ⁊ cõtẽtio ⁊
σια πρὸς ταῦτα. Θάνατος καὶ ἔρις καὶ
rõphea ⁊ ſanguis: inductiones famis ⁊
ῥομφαία καὶ αἷμα, ἐπαγωγαὶ λιμοῦ καὶ
contritionis ⁊ flagelli. In
συντρίμματος καὶ μάστιγος. Ἐπὶ τοὺς
iniquos creata ſunt hec oĩa: ⁊
ἀνόμους ἐκτίσθη ταῦτα πάντα, καὶ
ꝓpt illos factũ eſt. diluuiũ. oĩa
δι᾽ αὐτοὺς ἐγένετο ὁ κατακλυσμός. πάν=
q̃cunq; de terra: in terrã reuer
τα ὅσα ἀπὸ γῆς, εἰς γῆν ἀναστρέ=
tunt: ⁊ ab aquis in mare
φει, καὶ ἀπὸ ὑδάτων εἰς θάλασσαν
deflectunt. Omne mun⁹ ⁊ iniuſticia
ἀνακάμπτει. Πᾶν δῶρον καὶ ἀδικία
delebitur: ⁊ fides in ſecu=
ἐξαλειφθήσεται, καὶ πίστις εἰς τὸν αἰῶ=
lũ ſtabit. opes iniuſtoꝶ ſicut flu=
να στήσεται. χρήματα ἀδίκων ὡς πο=
uius ſiccabunt: ⁊ ſicut tonitruũ ma
ταμὸς ξηρανθήσεται, καὶ ὡς βροντὴ μεγά
gnũ in pluuijs pſonabũt. In aperiẽdo ip
λη ἐν ὑετοῖς ἐξηχήσει. Ἐν τῷ ἀνοῖξαι αὐ
ſũ manus letabit: ſic p̃ua
τὸν χεῖρας εὐφρανθήσεται, οὕτως οἱ πα
ricatores in cõſumationẽ defi
ραβαίνοντες εἰς συντέλειαν ἐκλείψου
ciẽt. Poſteri impioꝶ nõ multiplicabũt ra
σιν. Ἔκγονα ἀσεβῶν οὐ πληθυνεῖ κλά
mos: ⁊ radices immũde ſup p̃cipi
δους, καὶ ῥίζαι ἀκάθαρτοι ἐπ᾽ ἀκροτό=
tem petrã. viriditas ſup oẽm aquam
μου πέτρας. ἄχι ἐπὶ παντὸς ὕδατος
⁊ labij fluminis ante omne fe=
καὶ χείλους ποταμοῦ πρὸ παντὸς χόρ
nũ euellet. Gr̃a ſicut paradi
του ἐκτιλήσεται. Χάρις ὡς παράδει=
ſus cũ benedictionib⁹ ⁊ miſericordia in
σος σὺν εὐλογίαις καὶ ἐλεημοσύνη εἰς
ſeculũ p̄manet. vita ſibi ſufficiẽtis ope
τὸν αἰῶνα διαμένει. ζωὴ αὐτάρκους ἐρ
rarij dulcis erit: ⁊ ſup vtra=
γάτου γλυκανθήσεται, καὶ ὑπὲρ ἀμφό
que q̃ inuenit theſauꝶ. Filij ⁊
τερα ὁ εὑρίσκων θησαυρόν. Τέκνα καὶ
edificatio ciuitatis firmant nomẽ: vi
οἰκοδομὴ πόλεως στηρίζουσιν ὄνομα, οἶ=
nũ ⁊ muſica letificãt cor.
νος καὶ μουσικὴ εὐφραίνουσι καρδίαν.

iracundia perſeuerans &contentio:
et in tempore refectionis in cubili
ſo mnus noctis immutat ſcientiam
eius. Modicum autem tanq̃ nihil in
requie: et ab eo in ſõnis quaſi in die
reſpectus. Cõturbatus eſt in viſu cor
dis ſui: tanq̃ qui euaſerit in die belli.
In tẽpore ſalutis ſue exurrexit & ad=
mirans ad nullum timorem: cũ omni
carne ab homine vſq; ad pecus: & ſu=
per pctõres ſeptuplum. Ad hec mors
ſanguis: contentio et rõphea: oppreſ=
ſiones fames et contritio et flagella.
Super iniquos creata ſũt hec omnia.
& propter illos factus eſt cataclyſm⁹.
Omnia enim que de terra ſunt in ter=
ram conuertentur: & aque omnes in
mare conuertentur. Omne munus &
iniquitas delebitur: & fides in ſeculũ
ſtabit. Subſtantie iniuſtorum ſicut flu
uius ſiccabuntur: & ſicut tonitruũ ma
gnum in pluuia perſonabunt. In ape
riẽdo manus ſuas letabitur: ſic preua=
ricatores in conſumatione tabeſcẽt.
Nepotes impiorum non multiplica=
bunt ramos: & radices immunde ſup
cacumẽ petre ſonant. Super omnem
aquam viriditas et ad oram fluminis
ante omne fenum euelletur. Gratia ſi
cut paradiſus in benedictionibus: et
miſericordia in ſeculo permanet. Vi=
ta ſibi ſufficientis operarii conculcabi
tur: et in ea inuenies theſaurũ. Fili edi
ficatio ciuitatis confirmabit nomẽ: &
ſuper hanc mulier immaculata cõpu=
tabitur. Vinum & muſica letificãt cor:
& ſuper vtraq; dilectio ſapiẽtie. Tibie
et pſalterium ſuauẽ faciunt melodiã:
& ſuper vtraq; lingua ſuauis. Gratiã &
ſpẽ deſiderabit ocul⁹ tu⁹: et ſup hoc
virides ſationes. Amicus & ſodalis in
tempore cõuenientes: et ſuper vtroſ
q; mulier cum viro. Fratres in adiuto=
rium in tempore tribulationis: et ſup
eos miſericordia liberabit. Aurum et
argentum et cõſtitutio pedũ: et ſuper
vtrũq; conſilium beneplacitũ. Facul
tates et virtutes exaltant cor: et ſuper
hec timor domini. Non eſt in timore
domini minoratio: & non eſt in eo in=
quirere adiutorium. Timor domini ſi
cut benedictio paradiſus: & ſup omnẽ
gloriam operuerunt illum. Fili in tem
pore vite tue ne indigeas. Melius eſt
enĩ mori: q̃ indigere. Vir reſpiciẽs in
menſam alienam: non eſt vita eius in
cogitatione victus. Alit enim animã
ſuam cibis alienis. Vir autem diſcipli
natus et eruditus cuſtodiet ſe. In ore
imprudentis cõdulcabitur inopia: &
in ventre eius ignis ardebit.

Capitulũ quadrageſimũ primũ.

O Mors q̃ amara eſt memoria tua
homini pacem habenti in ſubſtã=
tiis ſuis viro quieto et cui⁹ vie directe
ſunt in omnibus: et abhuc valenti ac=
cipere cibum. O mors bonum eſt iu
dicium tuum homini indigenti et qui
minoratur viribus: defecto etate &
cui de omnibus cura eſt & incredibi=
li: qui perdit ſapientiam.

⁊ ſup vtraq; dilectio ſapiẽ=
καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα ἀγάπησις σοφί
tie. tibia ⁊ pſalteriũ ſuauẽ faciũt me
ας. αὐλὸς καὶ ψαλτήριον ἡδύνουσι μέ
lodiã: ⁊ ſup vtraq; lingua ſuauis. B
λη, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα γλῶσσα ἡδεῖα.
Gr̃am ⁊ pulchritudinẽ deſiderabit ocu
Χάριν καὶ κάλλος ἐπιθυμήσει ὀφθαλ
lus: ⁊ ſup vtraq; viriditatẽ ſemi
μός, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα χλόην σπό
nis. amic⁹ ⁊ ſodalis ad tp̃s oc
ρου. φίλος καὶ ἑταῖρος εἰς καιρὸν ἀ
currentes: ⁊ ſup vtraq; mulier
παντῶντες, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα γυνὴ gẽn.7. Infra 4.b.
cum viro. Fratres ⁊ auxiliũ ad
μετὰ ἀνδρός. Ἀδελφοὶ καὶ βοήθεια εἰς
tp̃s tribulationis: ⁊ ſup vtraq;
καιρὸν θλίψεως, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα
elemoſyna liberabit. auꝶ ⁊ argen
ἐλεημοσύνη ῥύσεται. χρυσίον καὶ ἀργύ
tum ſtatuent pedẽ: ⁊ ſup vtra
ριον ἐπιστήσουσι πόδα, καὶ ὑπὲρ ἀμ
que cõſiliũ approbat. Diui
φότερα βουλὴ εὐδοκιμεῖται. Χρήμα=
tie ⁊ vires exaltabũt cor: ⁊ C
τα καὶ ἰσχὺς ἀνυψώσουσι καρδίαν, καὶ
ſup vtraq; timor dñi. nõ eſt
ὑπὲρ ἀμφότερα φόβος κυρίου. οὐκ ἔστιν
in timore dñi minoratio: ⁊ nõ eſt
ἐν φόβῳ κυρίου ἐλάττωσις, καὶ οὐκ ἔστι
querere ſibi auxiliũ. Timor domi
ζητῆσαι ἑαυτῷ βοήθειαν. Φόβος κυρί
ni ſicut paradiſus bñdictionis: ⁊ ſup
ου ὡς παράδεισος εὐλογίας, καὶ ὑπὲρ
oẽm gl̃iam operuit illũ. fili
πᾶσαν δόξαν ἐκάλυψεν αὐτόν. τέκνον
vitã mẽdicitatis ne viuas: melius
ζωὴν ἐπαιτήσεως μὴ βιώσῃς, κρεῖσσον
mori q̃ mendicare. Vir reſpiciẽs
ἀποθανεῖν ἢ ἐπαιτεῖν. Ἀνὴρ βλέπων
ad alienã menſam nõ habet vi
εἰς ἀλλοτρίαν τράπεζαν οὐκ ἔχει βί
tã in ratione vite: inquinabit ani=
ον ἐν λογισμῷ ζωῆς, ἀλισγήσει ψυ= D
mã ſuã in cibis alienis.
χὴν αὐτοῦ ἐν ἐδέσμασιν ἀλλοτρίοις.
vir aũt ſapiens ⁊ eruditus
ἀνὴρ δὲ ἐπιστήμων καὶ πεπαιδευμένος
cuſtodiet. In ore impudẽtis indul
φυλάξεται. Ἐν στόματι ἀναιδοῦς γλυ
cabit mẽdicitas: ⁊ in vẽtre e=
κανθήσεται ἐπαίτησις, καὶ ἐν κοιλίᾳ αὐ
ius ignis ardebit.
τοῦ πῦρ καήσεται. Ca.41.

O Mors q̃ amara tui me=
Ὦ θάνατε ὡς πικρόν σου τὸ μνη
moria homini pacifice viuẽti in his
μόσυνον ἀνθρώπῳ εἰρηνεύοντι ἐν τοῖς ὑ=
que ſunt ei⁹. Viro quieto
πάρχουσιν αὐτοῦ. Ἀνδρὶ ἀπερισπά
⁊ proſpero in oĩbus ⁊ adhuc
τῳ καὶ εὐοδουμένῳ ἐν πᾶσι καὶ ἔτι A
valenti accipere cibũ. O mors
ἰσχύοντι ἐπιδέξασθαι τροφήν. Ω θάνα
bonũ tuũ iudiciũ eſt homini
τε καλόν σου τὸ κρίμα ἐστὶν ἀνθρώπῳ
indigenti ⁊ diminuto virib⁹. In vltima
ἐπιδεομένῳ καὶ ἐλασσουμένῳ ἰσχύϊ. Ἐσχάτο
ſenecta cõſtituto ⁊ occupato de omnib⁹: ⁊
γήρῳ καὶ περισπωμένῳ περὶ πάντων, καὶ
nõ credẽti ⁊ ei q̃ perdidit
ἀπειθοῦντι καὶ ἀπολωλεκότι τὴν

© Biblioteca Nacional de España

expectationē. Ne timeas iudiciū mortis.
ὑπομονήν. Μὴ εὐλαβοῦ κρῖμα θανάτου.
memēto prioꝝ te ⁊ vltimoꝝ: hoc
μνήσθητι προτέρων σου καὶ ἐχάτων, τοῦ
enī iudiciū tue carni a domi
το γὰρ τὸ κρῖμα σῇ σαρκὶ παρὰ κυρί-
B no: ⁊ q̄d recuſas in bñplacito altiſſimi?
ου, καὶ τί ἀπαναίνῃ ἐν εὐδοκίᾳ ὑψίστου;
Siue decē: ſiue centū: ſiue mille anni:
Εἴτε δέκα, εἴτε ἑκατόν, εἴτε χίλια ἔτη,
nō eſt in inferno redargutio vite. Filij
οὐκ ἔστιν ἐν ᾅδου ἐλεγμὸς ζωῆς. Τέκνα
abominabiles fiunt: filij peccatoꝝ:
βδελυρὰ γίνεται, τέκνα ἁμαρτωλῶν,
⁊ q̄ conuerſant̄ in vicinijs impio
καὶ συναναστρεφόμενα παροικίαις ἀσε-
rū. Filioꝝ peccatoꝝ peribit here
βῶν. Τέκνων ἁμαρτωλῶν ἀπολεῖται κλη-
s.40.b ditas: ⁊ cū ſemine coꝝ
C ρονομία, καὶ μετὰ τοῦ σπέρματος αὐτῶν
cōtinue manet improperiū. Patrē impiū
ἐνδελεχιεῖ ὄνειδος. Πατρὶ ἀσεβεῖ
accuſabūt filij: qm̄ ꝓpter illū erūt in op
μέμψεται τέκνα, ὅτι δι' αὐτὸν ὀνειδισθή-
probrio. Ue vobis viri impij: q̄
σονται. Οὐαὶ ὑμῖν ἄνδρες ἀσεβεῖς, οἵτι-
dereliquiſtis legē altiſſimi. Si
s.20.a. νες ἐγκατελίπετε νόμον ὑψίστου. Ἐὰν
enī multiplicati fueritis ī ꝑditionē: ⁊ ſi
γὰρ πληθυνθῆτε εἰς ἀπώλειαν, καὶ ἐὰν
nati fueritis: in maledictionē nati eritis.
γεννηθῆτε, εἰς κατάραν γεννηθήσεσθε.
⁊ ſi mortui fueritis: in maledictionē di
καὶ ἐὰν ἀποθάνητε, εἰς κατάραν μερι-
uiſi eritis. Oia q̄cūq; ex terra: in terrā
D σθήσεσθε. Πάντα ὅσα ἐκ γῆς, εἰς γῆν
reuertent̄: ſic impij in ꝑdi
ἀπελεύσεται, οὕτως ἀσεβεῖς εἰς ἀπώ-
tionē. Luctus hoīm in corporib⁹
λειαν. Πένθος ἀνθρώπων ἐν σώμασιν
ipoꝝ: nomē āt hoīm nō bonū
Lu.14 αὐτῶν, ὄνομα δὲ ἀνθρώπων οὐκ ἀγαθὸν
delebitur. curā habe de nomi-
ἐξαλειφθήσεται. φρόντισον περὶ ὀνόμα-
ne: illud enī tibi ꝑmanet: pluſq̄ mille the
τος, αὐτὸ γάρ σοι διαμένει, ἢ χίλιοι θη-
ſauri magni auri. bone vite
σαυροὶ μεγάλοι χρυσίου. ἀγαθῆς ζωῆς
numerus dieꝝ: ⁊ bonū nomē in ſecu
ἀριθμὸς ἡμερῶν, καὶ ἀγαθὸν ὄνομα εἰς αἰῶ-
la ꝑmanet. diſciplinā in pace cōſer
να διαμένει. παιδείαν ἐν εἰρήνῃ συντη-
A uate filij: ſapiā abſcōdita ⁊
ρήσατε τέκνα, σοφία κεκρυμμένη καὶ
theſaur⁹ īuiſus: q̄ vtilitas in vtriſ
θησαυρὸς ἀφανής, τίς ὠφέλεια ἐν ἀμ-
que? melior homo q̄ abſcon
φοτέροις; κρείσσων ἄνθρωπος ἀποκρύ-
dit ſtultitiā ſuā: q̄ homo q̄ ab-
πτων τὴν μωρίαν αὐτοῦ, ἢ ἄνθρωπος ἀπο-
ſcondit ſapiam ſuā. Igit̄ ve
κρύπτων τὴν σοφίαν αὐτοῦ. Τοιγαροῦν ἐν-
rebit̄ in verbo meo. nō enī
τραπήσεται ἐπὶ τῷ ῥήματί μου. οὐ γάρ
eſt oēm verecūdiā ſeruare bonū:
ἐστι πᾶσαν αἰσχύνην διαφυλάξαι καλόν,
⁊ nō oia oībus in fide ap-
καὶ οὐ πάντα τοῖς πᾶσιν ἐν πίστει εὐδο-
probantur. Erubeſcite a patre ⁊ ma
B κιμεῖται. Αἰσχύνεσθε ἀπὸ πατρὸς καὶ μη-
tre de fornicatione: ⁊ a duce
τρὸς περὶ πορνείας, καὶ ἀπὸ ἡγουμένου

Noli metuere iudicium mortis. Me-
mento que ante te fuerunt & que ſu-
peruentura ſunt tibi: hoc iudicium a
domino omni carni: & q̄ ſuperuenient
tibi in beneplacito altiſſimi: ſiue decē
ſiue centum ſiue mille anni. Nō eſt enī
in inferno accuſatio vite. Filii abomina
tionum fiunt filii peccatorum: & q con
uerſantur ſecus domos impiorū. Filio-
rum peccatorū periet hereditas: & cū
ſemine illorū aſſiduitas opprobrii. De
patre impio queruntur filii: quoniam
propter illū ſunt in opprobrio. Ve vo-
bis viri impii qui dereliquiſtis legē do-
mini altiſſimi. Et ſi nati fueritis in male
dictione naſcemini: ſi mortui fueritis in
maledictione erit pars veſtra. Omnia
que de terra ſunt in terram conuerten-
tur: ſic impii a maledicto in ꝑditionē.
Luct⁹ hominum in corpore ipſorum:
nomē autem impiorū delebitur. Curā
habe de bono nomine: hoc enim ma-
gis ꝑmanebit tibi q̄ mille theſauri pre
cioſi & magni. Bone vite numerus die
rum: boni autem nomē permanebit in
euū. Diſciplinam in pace conſeruate fi
lii. Sapientia enim abſcondita & theſau
r⁹ inuiſus: que vtilitas in vtriſq;. Melior
eſt homo qui abſcondit ſtulticiam ſuā:
q̄ homo qui abſcondit ſapientiam ſuā.
Verūtamen in his q̄ procedunt de ore
meo. Non eſt enim bonum omnē irre
uerentiam obſeruare: & non omnia oī
bus beneplacēt in fide. Erubeſcite a pa
tre: & a matre de fornicatione: et a pre-
ſidente & a potente de mendacio: a prī
cipe & a iudice de delicto: a ſynagoga a
plebe de iniquitate: a ſocio & amico de
iniuſticia: et de loco in quo habitas de
furto: de veritate dei & teſtamento: de
diſcubitu in panib⁹: et offuſcatione da
ti & accepti: a ſalutantibus de ſilentio:
a reſpectu mulieris fornicarie: & ab
auerſione vultus cognati. Ne auertas
faciem a proximo tuo: et ab auferendo
partem et non reſtituēdo. Ne reſpicias
mulierem alieni viri: & ne ſcruteris an-
cillā eius: neq; ſteteris ad lectum eius.
Caue ab amicis de ſermonibus impro
perii: & cum dederis ne improperes.

Capitulum quadrageſi
mum ſecundum.

NOn duplices ſermonem audit⁹ de
reuelatione ſermonis abſconditi.
& eris vere ſine confuſione: & inuenies
gratiam in conſpectu omnium homi-
num. Ne pro his omnib⁹ cōfundaris:
& ne accipias perſonam vt delinquas.
De lege altiſſimi & teſtamento: et de iu
dicio iuſtificare impium de verbo ſocio
rum & viatorum: & de datione heredi-
tatis amicorum: de equalitate ſtatere
& ponderum: de acquiſitione multorū
& paucorū: & de corruptione emptio
nis & negociatorum: & de multa diſci-
plina filiorum: & ſeruo peſſimo latus
ſanguinare. Super mulierem nequam
bonum eſt ſignum. Vbi manus multe
ſunt claude: & quodcūq; trades nume
ra & appende: datum vero & acceptū
omne deſcribe. De diſciplina īſenſati &

⁊ potēte de mēdacio: ⁊ a
καὶ δυνάστου περὶ ψεύδους, καὶ ἀπὸ
iudice ⁊ principe de deli
κριτοῦ καὶ ἄρχοντος περὶ πλημμελεί-
cto: a ſynagoga ⁊ plebe de ini-
ας, ἀπὸ συναγωγῆς καὶ λαοῦ περὶ ἀνο-
quitate. A ſocio ⁊ amico de iniu
μίας. Ἀπὸ κοινωνοῦ καὶ φίλου περὶ ἀδι-
ſticia: ⁊ a loco vbi habitas de
κίας, καὶ ἀπὸ τόπου οὗ παροικεῖς περὶ
furto. de veritate dei ⁊ teſta
κλοπῆς. ἀπὸ ἀληθείας θεοῦ καὶ διαθή-
mento ⁊ a fixione cubiti in panib⁹.
κης καὶ ἀπὸ πήξεως ἀγκῶνος ἐπ' ἄρτοις.
A contēptu acceptiōis ⁊ dationis: ⁊
Ἀπὸ σκορακισμοῦ λήψεως καὶ δόσεως, καὶ
a ſalutante de ſilentio. ab iſpe
ἀπὸ ἀσπαζομένου περὶ σιωπῆς. ἀπὸ ὁρά-
ctione mulieris meretricis ⁊ ab auerſio
σεως γυναικὸς ἑταίρας καὶ ἀπὸ ἀποστρο-
ne vultus hois nobilis. ab
φῆς προσώπου ἀνθρώπου εὐγενοῦς. ἀπὸ
ablatione partis ⁊ dationis ⁊
ἀφαιρέσεως μερίδος καὶ δόσεως καὶ
ab aīaduerſione mulieris coniugate:
ἀπὸ κατανοήσεως γυναικὸς ὑπάνδρου,
a curioſitate ⁊ ancilla: ⁊ ne
ἀπὸ περιεργίας καὶ παιδίσκης, καὶ μὴ
ſteteris ad cubiculū eius. Ab
ἐπιστήσῃς ἐπὶ τὴν κοίτην αὐτῆς. Ἀπὸ
amico de ſmonib⁹ improperij: ⁊ poſtq̄
φίλου περὶ λόγων ὀνειδισμοῦ, καὶ μετὰ τὸ
dederis: ne improperes.
δοῦναι, μὴ ὀνείδιζε. Ca. 42.

ET ab iteratione ⁊ ſmone
Καὶ ἀπὸ δευτερώσεως καὶ λόγου
audit⁹: ⁊ reuelatione de ſmonib⁹
ἀκοῆς, καὶ ἀποκαλύψεως περὶ λόγων
abſconditis. Et eris verecūdus vere:
κρυφίων. Καὶ ἔσῃ αἰσχυντηρὸς ἀληθινῶς,
⁊ inueniens grām in cōſpectu oīs hoīs:
καὶ εὑρίσκων χάριν ἔναντι παντὸς ἀνθρώπου,
ne de his erubeſcas: ⁊ ne accipias
μὴ περὶ τούτων αἰσχυνθῇς, καὶ μὴ λάβῃς
perſonā vt pecces. de lege
πρόσωπον τοῦ ἁμαρτάνειν. περὶ νόμου
altiſſimi ⁊ teſtamēto: ⁊ de iudicio
ὑψίστου καὶ διαθήκης, καὶ περὶ κρίματος
iuſtificare impiū. De verbo ſo
δικαιῶσαι τὸν ἀσεβῆ. Περὶ λόγου κοι-
cij ⁊ viatoꝝ ⁊ de datione
νωνοῦ καὶ ὁδοιπόρων καὶ περὶ δόσεως
hereditatis amicoꝝ: ⁊ diligētia ſta-
κληρονομίας ἑταίρων, καὶ ἀκριβείας ζυ-
tere ⁊ pondeꝝ. De acquiſitiōe multoꝝ
γοῦ καὶ σταθμῶν. Περὶ κτήσεως πολλῶν
⁊ paucoꝝ: de differēte vēditione
καὶ ὀλίγων, περὶ διαφόρου πράσεως
mercatoꝝ: ⁊ de diſciplina filioꝝ
ἐμπόρων, καὶ περὶ παιδείας τέκνων
multa. ⁊ ſeruo prauo latus ſan
πολλῆς. καὶ οἰκέτῃ πονηρῷ πλευρὰν αἱ-
guinare. Sup mulierē nequā bonū ſigna-
μάξαι. Ἐπὶ γυναικὶ πονηρᾷ καλὸν σφρα-
culū: ⁊ vbi man⁹ multe clau
γίς, καὶ ὅπου χεῖρες πολλαὶ κλεῖ-
de. Si tradideris: in numero ⁊
σον. Ἐὰν παραδιδῷς, ἐν ἀριθμῷ καὶ
pōdere: ⁊ datio ⁊ acceptio oia
σταθμῷ, καὶ δόσις καὶ λῆψις πάντα
in ſcriptura. De diſciplina amētis ⁊
ἐν γραφῇ. Περὶ παιδείας ἀνοήτου καὶ

© Biblioteca Nacional de España

ſatui ⁊ decrepiti litigãtis cũ
μωροῦ καὶ ἐσχατογήρου κρινομένου πρὸς
iuuenib⁹. ⁊ eris eruditus verax:
νέους. καὶ ἔσῃ πεπαιδευμένος ἀληθινός,
⁊ approbat⁹ corã omni viuẽ
καὶ δεδοκιμασμένος ἔναντι παντὸς ζῶν
te. Filia patri abſcõdita vigi
τος. Θυγάτηρ πατρὶ ἀπόκρυφος ἀγρυπ
lia: ⁊ ſollicitudo ei⁹ aufert ſomnũ: ⁊
νία, καὶ ἡ μέριμνα αὐτῆς ἀφιστᾷ ὕπνον, καὶ
in iuuẽtute ei⁹ ne forte abutat̃ flore etatis ⁊
ἐν νεότητι αὐτῆς μήποτε παρακμάσῃ καὶ
cũ cohabitauerit ne forte odio hẽat̃. In virginita
συνῳκηκυῖα μήποτε μισηθῇ. Ἐν παρθε
te neq̃ polluat̃: ⁊ in pa
νίᾳ μήποτε βεβηλωθῇ, καὶ ἐν τοῖς πα
ternis ſuis grauida fiat. ⁊ cũ
τρικοῖς αὐτῆς ἔγκυος γένηται. καὶ μετὰ
viro exñs neforte trãſgrediat̃ ⁊ cũ
ἀνδρὸς οὖσα μήποτε παραβῇ καὶ συ
cohabitauerit ne forte ſterilis ſit. Sup filiã
νῳκηκυῖα μήποτε στειρωθῇ. Ἐπὶ θυγατρὶ
inuertibilẽ firma cuſtodiã: neq̃
ἀδιατρέπτῳ στερέωσον φυλακήν, μήποτε
faciat te ludibriũ inimicis:
ποιήσῃ σε ἐπίχαρμα τοῖς ἐχθροῖς,
loquelam in ciuitate ⁊ appellationẽ ppl̃i:
λαλιὰν ἐν πόλει καὶ ἔκκλητον λαοῦ,
⁊ cõfundat te in multitudĩe multoꝝ.
καὶ καταισχύνῃ σε ἐν πλήθει πολλῶν.
omni homini ne aſpicias in pulchri
παντὶ ἀνθρώπῳ μὴ ἔμβλεπε ἐν κάλ=
tudie: ⁊ in medio mulieꝝ ne cõmoreris.
λει, καὶ ἐν μέσῳ γυναικῶν μὴ συνέδρευε.
De eñi veſtimẽtis procedit tinea: ⁊
Ἀπὸ γὰρ ἱματίων ἐκπορεύεται σής, καὶ
a muliere iniquitas mulieris. Me
ἀπὸ γυναικὸς πονηρία γυναικός. Κρείσ=
lior iniquitas viri q̃ bñfaciẽs mulier.
σων πονηρία ἀνδρὸς ἢ ἀγαθοποιὸς γυνή.
Mulier cõfundẽs in opprobriũ.
Γυνὴ καταισχύνουσα εἰς ὀνειδισμόν.
Memor ero igit̃ opeꝝ dñi: ⁊ q̃
Μνησθήσομαι δὴ τὰ ἔργα κυρίου, καὶ ἃ
vidi enarrabo. In ſmonib⁹ dñi
ἑώρακα ἐκδιηγήσομαι. Ἐν λόγοις κυρίου
opa eius: ⁊ ſol illuminãs in
τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ ἥλιος φωτίζων κατὰ
oĩbus inſpexit: ⁊ glia do=
πάντα ἐπέβλεψε, καὶ τῆς δόξης κυ=
mini plenũ opus eius. Nõ idu
ρίου πλῆρες τὸ ἔργον αὐτοῦ. Οὐκ ἐνε
xit ſctõs dñi: vt enarrarẽt
ποίησε τοῖς ἁγίοις κυρίου, ἐκδιηγήσασθαι
oĩa mirabilia ſua. firmauit
πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ. ἐστερέωσε
dñs oĩpotens: vt firmaret̃ in glia
κύριος παντοκράτωρ, στηριχθῆναι ἐν δόξῃ
ſua vniuerſũ. Abyſſum ⁊ cor
αὐτοῦ τὸ πᾶν. Ἄβυσσον καὶ καρδίαν
inueſtigauit: ⁊ in aſtucijs eoꝝ
ἐξίχνευσε, καὶ ἐν πανουργεύμασιν αὐτῶν
excogitauit. cognouit eñi altiſſim⁹ oẽm cogni
διενοήθη. ἔγνω γὰρ ὁ ὕψιστος πᾶσαν εἴδη
tionẽ: ⁊ inſpexit in ſigna ſeculi.
σιν, καὶ ἐνέβλεψεν εἰς σημεῖα αἰῶνος.
Annunciãs p̃terita ⁊
Ἀπαγγέλων τὰ παρεληλυθότα καὶ τὰ
futura: ⁊ reuelãs veſtigia occulto
ἐσόμενα, καὶ ἀποκαλύπτων ἴχνη ἀποκρύ
rum. nõ p̃terijt illũ oĩs cogitat⁹.
φων. οὐ παρῆλθεν αὐτὸν πᾶν διανόημα.

ſatui & de ſenioribus qui iudicantur ab adoleſcentibus: & eris eruditus in omnibus: & probabilis in conſpectum omnium virorũ. Filia patris abſcondita eſt: vigilia & ſollicitudo eius aufert ſõnũ: ne forte in adoleſcentia ſua adultera efficiatur: & cũ viro cõmorata odibilis fiat: ne quando polluatur in virginitate ſua & in paternis ſuis grauida inueniatur: ne forte cum viro cõmorata trãſgrediatur: aut certe ſterilis efficiatur. Sup filiam luxurioſam confirma cuſtodiã: nequando faciat te in opprobrium venire inimicis: a detractione in ciuitate & obiectione plebis: & confundat te in multitudine populi. Omni homini noli attendere in ſpecie: & in medio mulierũ noli cõmorari. De veſtimentis eñi procedit tinea: & a muliere iniquitas viri. Melior eſt eñi iniquitas viri q̃ benefaciens mulier: & mulier confundẽs in opprobrium. Memor ero igitur operũ domini: & que vidi annunciabo in ſermonibus domini opera ei⁹. Sol illuminãs per omnia reſpexit: & gloria domini plenum eſt opus eius. Nonne dominus fecit ſanctos enarrare omnia mirabilia ſua: q̃ confirmauit dominus omnipotens ſtabilis in gloria ſua? Abyſſum & cor hominum inueſtigauit: & in aſtutia eorum excogitauit. Cognouit enim dominus omnem ſcientiam: & inſpexit in ſignũ eius annuncians q̃ preterierũt & que ſuperuentura ſunt: reuelãs veſtigia occultorum. Non preterit illum oĩs cogitatus: & non abſcondit ſe ab eo vllus ſermo. Magnalia ſapientie ſue decorauit que eſt ante ſeculum: & vſq; in ſeculum: neq; adiectum eſt neq; minuetur: & non eget alicuius conſilio. Quã deſiderabilia omnia opera eius: et tãq; ſcintilla que eſt cõſiderate. Omnia hec viuunt & manẽt in ſeculum: & in omni neceſſitate omnia obaudiũt ei. Omnia duplicia: vnum contra vnũ et nõ fecit quicq; deeſſe. Vniuſcuiuſq; cõſeruabit bona. Et quis ſatiabitur videns gloriam eius?

Capitulũ quadrageſimũ tertium.

Altitudinis firmamentum: pulchritudo ei⁹: ſpecies celi in viſione glorie. Sol in aſpectu annuncians in exitu: vas ammirabile op⁹ excelſi. In meridiano exurit terram: & in conſpectu ardoris eius quis poterit ſuſtinere? Fornacẽ cuſtodiens ĩ operibus ardoris. Tripliciter ſol exurens montes radios igneos exufflans: et refulgens radiis ſuis obcecat oculos. Magnus dominus qui fecit illum: & in ſermonibus eius feſtinauit iter. Et luna in omnibus in tẽpore ſuo: oſtenſio temporis & ſignum eui. A luna ſignum diei feſti: luminare quod minuitur in conſumatione. Menſis ſecundum nomẽ eius eſt creſcens mirabiliter in conſumationem. Vas caſtrorum in excelſis: in firmamento celi reſplendens glorioſe. Species celi gloria ſtellarum mundum illuminas in excelſis dominus. In verbis ſancti ſtabunt ad iudicium: & non deficient in vigiliis ſuis.

nõ abſcõſus ẽ ab illo neq; vllus ſermo.
οὐκ ἐκρύβη ἀπ᾽ αὐτοῦ οὐδὲ εἷς λόγος.
Magnalia per ſapiam ſuã deco
Τὰ μεγαλεῖα διὰ τῆς σοφίας αὐτοῦ ἐκό
rauit. Qui eſt ante ſeculũ ⁊ in
σμησεν. Ὅς ἐστι πρὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς
ſeculũ: neq; addit⁹ eſt neq; diminut⁹ ẽ.
τὸν αἰῶνα, οὔτε προσετέθη οὔτε ἠλαττώθη.
⁊ nõ indiguit alicui⁹ cõſiliarij: q̃a
καὶ οὐ προσεδεήθη οὐδενὸς συμβούλου, ὡς
oĩa opa ei⁹ deſiderabilia: ⁊ vſq; ad ẽ.26.b.
πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐπιθυμητά, καὶ ἕως
ſcintillã eſt contẽplari. oĩa hec viuũt
σπινθῆρός ἐστι θεωρῆσαι. πάντα ταῦτα ζῇ
⁊ manẽt in ſeculũ in oĩbus neceſſi
καὶ μένει εἰς τὸν αἰῶνα ἐν πάσαις χρεί
tatib⁹: ⁊ oĩa obedijt. Oĩa duplicia C
αις, καὶ πάντα ὑπακούει. Πάντα δισσὰ
vnũ cõtra vnũ: ⁊ nõ fecit
ἓν κατέναντι τοῦ ἑνός, καὶ οὐκ ἐποίησεν
quicq; defectuoſũ. vnũ vni⁹ firmauit
οὐδὲν ἐλλεῖπον. ἓν τοῦ ἑνὸς ἐστερέωσε τὰ
bona: ⁊ q̃s ſatiabit̃ vidẽs gliam
ἀγαθά, καὶ τίς πλησθήσεται ὁρῶν δόξαν
dei?
θεοῦ;

Cα. 43.

Superbia altitudinis firmamẽtũ mundi
Γαυρίαμα ὕψους στερέωμα καθαριό
tie: ſpecies celi in viſione glie.
τητος, εἶδος οὐρανοῦ ἐν ὁράματι δόξης.
ſol in aſpectu annũciãs in glioſo:
ἥλιος ἐν ὀπτασίᾳ διαγγέλων ἐν ἐνδόξῳ,
vas admirabile opus altiſſimi. In me
σκεῦος θαυμαστὸν ἔργον ὑψίστου. Ἐν με- D
ridie ei⁹ areſacit regionẽ: ⁊ in cõſ
σημβρίᾳ αὐτοῦ ἀναξηραίνει χώραν, καὶ ἐναν
pectu ardoris eius q̃s ſuſtinebit? For
τίον καύματος αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται; Κάμι
nacẽ inſufflãs in operib⁹ ardoris: triplicit̃
νον φυσῶν ἐν ἔργοις καύματος, τριπλάσι
ſol exurẽs mõtes. Vapores igneos
ον ἥλιος ἐκκαίων ὄρη. Ἀτμίδας πυρώδεις
exufflãs ⁊ refulgẽs radijs obfuſ=
ἐκφυσῶν καὶ ἐκλάμπων ἀκτῖνας ἀμαυ
cat oculos. Magn⁹ dñs q̃ fecit
ροῖ ὀφθαλμούς. Μέγας κύριος ὁ ποιήσας
illũ: ⁊ in ſmonib⁹ eius ceſſare fecit
αὐτόν, καὶ ἐν λόγοις αὐτοῦ κατέπαυσε
iter. ⁊ lunã fecit in ſtatũ A
πορείαν. καὶ σελήνην ἐποίησε εἰς στάσιν
ad tp̃s ſuũ. Demõſtrationẽ tẽpoꝝ: ⁊ ſi=
εἰς καιρὸν αὐτῆς. Ἀνάδειξιν χρόνων, καὶ ση
gnũ ſeculi ⁊ a luna ſignũ
μεῖον αἰῶνος καὶ ἀπὸ σελήνης σημεῖον
feſtiuitatis. luminare qđ minuit̃ in cõſumatio
ἑορτῆς. φωστὴρ μειούμενος ἐπὶ συντελεί=
ne: mẽſis ſm nomẽ ei⁹ eſt Cre=
ας, μὴν κατὰ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐστιν. Αὐξα
ſcẽs mirificauit mutatione: vas
νόμενος ἐθαυμάστωσεν ἀλλοιώσει, σκεῦ=
caſtroꝝ in altitudie: ĩ firmamento
ος παρεμβολῶν ἐν ὕψει, ἐν στερεώματι
celi reſplẽdens. Species ce
οὐρανοῦ ἐκλάμπων. Κάλλος οὐρα=
li glia ſtellaꝝ: ornat⁹ illuminãs in
νοῦ δόξα ἄστρων, κόσμος φωτίζων ἐν
altiſſimis dñi. in ſmonib⁹ ſancti ſi= B
ὑψίστοις κυρίου. ἐν λόγοις ἁγίου στή=
ſtẽt cõdẽnationẽ: ⁊ non accen=
σονται κατάκριμα, καὶ οὐ μὴ ἐκκαυ
dent̃ in cuſtodia ſua.
θῶσιν ἐν φυλακῇ αὐτῶν. ꝏꝏꝏꝏꝏ

© Biblioteca Nacional de España

Uide arcū: ⁊ benedic eū q̄ fecit
Ἴδε τόξον, καὶ εὐλόγησον τὸν ποιήσαντα
illū: valde ſpecioſum in ſplēdore
αὐτό, σφόδρα ὡραῖον ἐν τῷ αὐγάσματι
ſuo. Gyrauit celū in circuitione
αὐτοῦ. Ἐγύρωσεν οὐρανὸν ἐν κυκλώσει
glie. man⁹ altiſſimi extēderūt illū.
δόξης. χεῖρες ὑψίσου ἐτάνυσαν αὐτό.
imperio ſuo ceſſare fecit niuē:
προςάγματι αὐτοῦ κατέπαυσε χιόνα,
⁊ accelerat coruſcatiōes iudicij ſui.
καὶ ταχύνει ἀςραπὰς κρίματος αὐτοῦ.
Propterea aperti ſunt theſauri: ⁊ euo
Διὰ τοῦτο ἠνεώχθησαν θησαυροί, καὶ ἐξέ
lauerūt nubes ſicut volatilia: in magni=
πτησαν νεφέλαι ὡς πετεινά, ἐν μεγα=
C tudine ſua fortificauit nubes: ⁊ cōfracti
λείῳ αὐτοῦ ἴσχυσεν νεφέλας, καὶ διεθρύ=
ſunt lapides grādinis. Uox tonitrui e=
βησαν λίθοι χαλάζης. Φωνὴ βροντῆς αὐ
ius dolere fecit terrā: ⁊ in aſpectu eius cō=
τοῦ ὠδίνησε γῆν, καὶ ἐν ὀπτασίᾳ αὐτ̃ σα
mouebunt mōtes. In volūtate ei⁹ fla
λευθήσεται ὄρη. Ἐν θελήματι αὐτοῦ πνεύ
bit notus: ⁊ tēpeſtas boree ⁊ con
σεται νότος, καὶ καταιγὶς βορέου καὶ συ=
uerſio ſpūs: ſicut aues volan
στροφὴ πνεύματος, ὡς πετεινὰ καθιπτά=
tes diſpergit niuē: ⁊ ſicut locuſta de=
μενα πάσσει χιόνα, καὶ ὡς ἀκρὶς κατα=
ſtruēs deſcēſus ei⁹. Pulchritudinē
λύουσα ἡ κατάβασις αὐτῆς. Κάλλος
cādoris eius admirabit oculus:
λευκότητος αὐτῆς ἐκθαυμάσει ὀφθαλμός,
⁊ ſup imbrē ei⁹ expaueſcet cor.
D καὶ ἐπὶ τοῦ ὑετοῦ αὐτ̃ ἐκςήσεται καρδία.
Et glaciē ſicut ſalē ſup terrā effūdit: ⁊
Καὶ πάχνην ὡς ἅλας ἐπὶ γῆν χέει, καὶ
cōgelata fiūt ſudiū cacūina. Fri
παγεῖσα γίνεται σκολόπων ἄκρα. Ψυ=
ps. 95. gid⁹ vent⁹ aqlo flabit: ⁊ gela
χρὸς ἄνεμος βορέας πνεύσει, καὶ πα
bit gelu ab aqua: ſup om=
γήσεται κρύςαλλος ἀφ᾽ ὕδατος, ἐπὶ πᾶ
nē cōgregationē aque qeſcet: ⁊
σαν συναγωγὴν ὕδατος καταλύσει, καὶ
tāq̄ loricā induet aquā. Deuo=
ὡς θώρακα ἐνδύσεται τὸ ὕδωρ. Κατα
rabit mōtes ⁊ deſertū incēdet: ⁊
φάγεται ὄρη καὶ ἔρημον ἐκκαύσει, καὶ
extinguet viriditatē ſicut ignē. medicina om
ἀποσβέσει χλόην ὡς πῦρ. ἴασις πάν
A niū in feſtinatione: nebule ros occur
των κατὰ σπουδήν, ὁμίχλη δρόσος ἀπαν
rēs ab ardore letificabit. In ſer
τῶσα ἀπὸ καύσωνος ἱλαρώσει. Λο=
mone eius quieuit abyſſus: ⁊ plā
γισμῷ αὐτ̃ ἐκόπασεν ἄβυσσος, καὶ ἐφύ
tauit in ea inſulas. q̄ nauigāt
τευσεν ἐν αὐτῇ νήσους. οἱ πλέοντες τὴν
mare enarrāt periculū eius:
θάλασσαν διηγοῦνται τὸν κίνδυνον αὐτῆς,
⁊ auditiōib⁹ auriū nr̃aꝝ admiramur.
καὶ ἀκοαῖς ὠτίων ἡμῶν θαυμάζομεν.
Et illic inopinata ⁊ mirabilia
B Καὶ ἐκεῖ τὰ παράδοξα καὶ θαυμάσια
opa. varietas oīs aialis: diſcretio bel
ἔργα. ποικιλία παντὸς ζώου, κρίσις κη=
luaꝝ. ⁊ ppt ipm pſperat angel⁹ eius:
τῶν. καὶ δι᾽ αὐτὸν εὐοδοῖ ὁ ἄγγελος αὐτ̃,
⁊ in ſmone eius cōpoſita ſunt om=
καὶ ἐν λόγῳ αὐτοῦ σύγκειται τὰ πάν=

Vide arcū & benedic eū qui fecit illum.
Valde ſpecioſus eſt in ſplēdore ſuo. Gy
rauit celū in circuitu glorie ſue: manus
excelſi aperuerunt illū. Imperio ſuo ac
celerauit niuē: & accelerat coruſcatio=
nes emittere iudicii ſui. Propterea ap=
ti ſunt theſauri: & euolauerunt nebule
ſicut aues. In magnitudine ſua poſuit
nubes: & cōfracti ſunt lapides grandi=
nis. In conſpectu eius cōmouebuntur
montes: & in volūtate ei⁹ aſpirauit no=
tus. Vox tonitrui eius verberauit ter
rā: tēpeſtas aquilonis: & cōgregatio ſpi
ritus: & ſicut auis deponēs ad ſedendū
aſpergit niuē: & ſicut locuſta demergēs
deſcenſus eius. Pulchritudinē cādoris
ei⁹ āmirabitur oculus: & ſup imbrē ei⁹
expaueſcit cor. Gelu ſicut ſalē effundet
ſup terrā: & dū gelauerit fiet tanq̄ cacu
mina tribuli. Frigid⁹ ventus aqlo flauit
& gelauit criſtall⁹ ab aqua. Sup omnē
cōgregationē aquarū reqeſcet: & ſicut
lorica induet ſe aqs. Et deuorabit mon
tes et exuret deſertū: et extinguet viri
de ſicut ignē. Medicina oīm in feſtina=
tione nebule: & ros obuians ab ardore
veniēti humilē efficiet eū. In ſermone
eius ſiluit vētus: et cogitatione ſua pla
cauit abyſſū: & plātauit illū dn̄s ieſus.
Qui nauigat mare enarrat picula ei⁹:
et audiētes auribus nr̄is āmirabimur.
Illic preclara opa & mirabilia: varia be
ſtiarū genera et oīū pecorū: et creatura
beluarū. Propter ipm cōfirmatus ē iti=
neris finis: & in ſermone eius cōpoſita
ſunt oīa. Multa dicimus: et deficim⁹ ver
bis: cōſumatio aūt ſermonū ipe eſt. In
oīb⁹ gloriātes: ad qd valebim⁹. Ipe em̄
ops ſup oīa opa ſua. Terribilis dn̄s & ma
gnus vehemēter: et mirabilis potentia
ipius. Glorificātes dn̄m q̄tūcūq̄ potue
ritis ſupualebit adhuc: et āmirabilis ma
gnificētia eius. Bn̄dicentes dn̄m exalta
te illū q̄tū poteſtis: maior em̄ eſt oī
laude. Exaltātes eū replemini virtute.
Ne laboretis: nō em̄ comprehendetis.
Quis videbit eū et enarrabit: et qs ma=
gnificabit eū ſicut eſt ab initio. Multa
abſcōdita ſunt maiora his. Pauca em̄ vi
dimus operū eius. Oīa aūt dn̄s fecit: &
pie agētibus dedit ſapiam. Ca.44.
LAudemus viros glorioſos: & parē=
tes nr̄os in gn̄atione ſua. Multam
gloriā fecit dn̄s magnificētia ſua a ſecu
lo. Dominātes in poteſtatibus ſuis: ho=
mines magni virtute & prudētia ſua p̄=
diti: nunciātes in pphetis dignitatē pro
phetarū: et imperātes in p̄ſenti popu=
lo: et virtute prudētie populis ſctiſſima
verba. In pueritia ſua reqrētes modos
muſicos: & narrātes carmia ſcripturarū
Hoīes diuites in virtute pulchritudinis
ſtudiū habētes pacificātes in domibus
ſuis. Oēs iſti in gn̄ationibus gentis ſue
gloriā adepti ſunt: & in diebus ſuis habē
tur in laudibus. Qui de illis nati ſunt re
liquerūt nomē narrādi laudes eorum.
Et ſūt quorū nō eſt memoria. Perierūt
q̄ſi q nō fuerint: & nati ſunt q̄ſi nō nati:
& filii eorū cū ipis. Sed illi viri miſericor
die ſunt: quorū pietates nō defuerunt.

nia. Multa dicem⁹ ⁊ non aſſeq̄
τα. Πολλὰ ἐροῦμεν καὶ οὐ μὴ ἐφι=
mur ⁊ cōſumationē ſmonū ipe
κώμεθα καὶ συντέλειαν λόγων αὐτός
eſt in oīb⁹. glīantes vbi valebim⁹.
ἐςι τὸ πᾶν. δοξάζοντες ποῦ ἰσχύσομεν.
ipe em̄ magn⁹ vltra oīa opē
αὐτὸς γὰρ μέγας παρὰ πάντα τὰ ἔρ
ra ſua. Terribilis dn̄s ⁊ magn⁹
γα αὐτοῦ. Φοβερὸς κύριος καὶ μέγας
vehement ⁊ mirabilis potētia ipi⁹.
σφόδρα καὶ θαυμαςὴ ἡ δυναςεία αὐτοῦ.
Glificantes dn̄m exaltate: quātū po
Δοξάζοντες κύριον ὑψώσατε, καθόσον δύ
teſtis: excedet em̄ ⁊ ampli⁹. Et exaltan
νασθε, ὑπερέξει γὰρ καὶ ἔτι. Καὶ ὑψοῦν=
tes eū multiplicate in virib⁹: ne labore
τες αὐτὸν πληθύνατε ἐν ἰσχύϊ, μὴ κοπιᾶ
tis: nō em̄ aſſequemini. qs vidit il=
τε, οὐ γὰρ μὴ ἐφίκησθε. τίς ἑώρακεν αὐ=
lū: ⁊ enarrabit: ⁊ qs magnificabit
τόν, καὶ ἐκδιηγήσεται; καὶ τίς μεγαλυνεῖ
eū ſicut eſt: Multa abſcōdita ſunt
αὐτὸν καθώς ἐςι; Πολλὰ ἀπόκρυφά ἐςι
maiora his: pauca vidimus
μείζονα τούτων, ὀλίγα ἑωράκαμεν τῶν
opeꝝ ei⁹. oīa em̄ fecit do
ἔργων αὐτοῦ. πάντα γὰρ ἐποίησεν ὁ κύ
min⁹: ⁊ pijs dedit ſapiam.
ριος, καὶ τοῖς εὐσεβέσιν ἔδωκε σοφίαν.
LAudem⁹ iā viros glīoſos ⁊
ΛΑἰνέσωμεν δὴ ἄνδρας ἐνδόξους καὶ c.44
patres nr̄os gn̄atione. multā
τοὺς πατέρας ἡμῶν τῇ γενέσει. πολλὴν
glīam creauit dn̄s in eis ma
δόξαν ἔκτισεν ὁ κύριος ἐν αὐτοῖς τῇ με
gnificētia ſua a ſeculo. Dominantes
γαλωσύνῃ αὐτοῦ ἀπ᾽ αἰῶνος. Κυριεύοντες
in regnis ſuis: ⁊ viri
ἐν ταῖς βασιλείαις αὐτῶν, καὶ ἄνδρες
nominādi in potētia. cōſiliantes in in
ὀνομαςοὶ ἐν δυνάμει. βουλεύοντες ἐν συ
tellectu ſuo q̄ annūciauerūt in pphe
νέσει αὐτῶν ἀπηγγελκότες ἐν προφητεί
tijs. duces ppli in cōſilijs: ⁊
αις. ἡγούμενοι λαοῦ ἐν διαβουλίοις, καὶ
in intellectu litterature ppli. Sapiētes
ἐν συνέσει γραμματείας λαοῦ. Σοφοὶ
ſmones in diſciplina coꝝ requirentes melodias
λόγοι ἐν παιδείᾳ αὐτῶν ἐκζητοῦντες μέλη
muſicoꝝ ⁊ enarrātes carmina ſcripta.
μουσικῶν καὶ διηγούμενοι ἔπη ἐγγραφῇ.
Uiri diuites ſubminiſtrati in fortitudīe:
Ἄνδρες πλούσιοι κεχορηγημένοι ἐν ἰσχύϊ,
pacifice agētes in habitationib⁹ ſuis. oēs
εἰρηνεύοντες ἐν κατοικίαις αὐτῶν. πάντες
hi in gn̄ationib⁹ glīam adepti ſūt: ⁊ in
οὗτοι ἐν γενεαῖς ἐδοξάσθησαν, καὶ ἐν ταῖς
dieb⁹ ſuis glīatione. Sunt eoꝝ q̄
ἡμέραις αὐτῶν καύχημα. Εἰσὶν αὐτῶν οἱ
reliquerūt nomē vt enarrarent lau
κατέλιπον ὄνομα τ̃ ἐκδιηγήσασθαι ἐπαί
des. Et ſunt: quoꝝ nō eſt memoria ⁊
νους. Καὶ εἰσίν, ὧν οὐκ ἔςι μνημόσυνον καὶ
perierūt q̄ſi q̄ nō fuerunt: ⁊ nati
ἀπώλοντο ὡς οὐχ ὑπάρχοντες, καὶ ἐγένον
ſūt q̄ſi nō nati: ⁊ filij eoꝝ poſt
το ὡς οὐ γεγονότες, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν με=
eos. Sed hi viri mie: q̄ꝝ
τ᾽ αὐτούς. Ἀλλ᾽ ἢ οὗτοι ἄνδρες ἐλέους, ὧν αἱ
iuſticie eoꝝ nō ſunt obliuioni tradite.
δικαιοσύναι αὐτῶν οὐκ ἐπελήσθησαν.

© Biblioteca Nacional de España

Cũ ſemine eoꝝ permanet bo=
Μετὰ τοῦ σπέρματος αὐτῶν διαμενεῖ ἀγα
na hereditas nepotes eoꝝ in teſta
θὴ κληρονομία ἔγγονα αὐτῶν ἐν ταῖς δια
mentis. In teſtamẽtis eſt ſemen
θήκαις. Ἐν διαθήκαις ἐστὶ τὸ σπέρμα
eoꝝ: ⁊ filij eoꝝ poſt eos.
αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν μετ᾽ αὐτούς.
Uſq; in ſeculũ manet ſemẽ eoꝝ: ⁊
Ἕως αἰῶνος μενεῖ σπέρμα αὐτῶν, καὶ
gloria eoꝝ nõ delebit. Cor
ἡ δόξα αὐτῶν οὐκ ἐξαλειφθήσεται. Τὰ
pora eoꝝ in pace ſepulta ſũt: ⁊
σώματα αὐτῶν ἐν εἰρήνῃ ἐτάφη, καὶ τὸ
nomẽ eoꝝ viuit in gñationẽ ⁊ gñationẽ.
ὄνομα αὐτῶν ζῇ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
Sapiam ipoꝝ narrabũt ppl'i: ⁊
Σοφίαν αὐτῶν διηγήσονται λαοί, καὶ τὸν
laudẽ eoꝝ enũciat eccl'ia.
ἔπαινον αὐτῶν ἐξαγγελεῖ ἐκκλησία.
Enoch bñplacuit dño deo: ⁊ tran
Ἐνὼχ εὐηρέστησε κυρίῳ θεῷ, καὶ με=
ſlat9 eſt exemplũ penitẽtie gña
τετέθη ὑπόδειγμα μετανοίας ταῖς γενε
tionib9. Noe iuent9 eſt pfect9: iuſt9: in tem
αῖς. Νῶε εὑρέθη τέλειος, δίκαιος, ἐν και
pore ire fact9 eſt recõciliatio. Ideo
ρῷ ὀργῆς ἐγένετο ἀντάλλαγμα. Διὰ τοῦτο
factũ eſt diluuiũ: ⁊ teſtamẽta ſeculi
ἐγένετο ὁ κατακλυσμός, καὶ διαθῆκαι αἰῶνος
ſtatuta ſunt apud illũ. ne delere
ἐστάθησαν πρὸς αὐτόν. ἵνα μὴ ἐξαλειφ
tur diluuio oĩs caro. Abraam
θῇ κατακλυσμῷ πᾶσα σάρξ. Ἀβραὰμ
magn9 pater multitudinis gẽtiũ: ⁊ nõ
μέγας πατὴρ πλήθους ἐθνῶν, καὶ οὐχ
eſt inuẽt9 ſimilis in gl'ia ei9: q̃ conſer
εὑρέθη ὅμοιος ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, ὃς συνετή
uauit legẽ altiſſimi ⁊ fuit in teſtamẽ
ρησε νόμον ὑψίστου καὶ ἐγένετο ἐν διαθή=
to cũ illo. in carne ei9 ſtatuit
κῃ μετ᾽ αὐτοῦ. ἐν σαρκὶ αὐτοῦ ἔστησε
teſtamẽtũ: ⁊ in tentatione inuent9 ẽ fidelis.
διαθήκην, καὶ ἐν πειρασμῷ εὑρέθη πιστός.
Ideo in iuramẽto ſtatuit illi: benedi
Διὰ τοῦτο ἐν ὅρκῳ ἔστησεν αὐτῷ, ἐνευλο
cere gẽtes in ſemine eius. multiplicare
γηθῆναι ἔθνη ἐν σπέρματι αὐτοῦ. πληθῦναι
illũ q̃ſi puluerẽ terre: ⁊ heredi
αὐτὸν ὡς χοῦν τῆς γῆς, καὶ κατακληρο=
tare illos a mari vſq; ad ma
νομῆσαι αὐτοὺς ἀπὸ θαλάσσης ἕως θα
re ⁊ a flumine vſq; ad extremũ
λάσσης καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἕως ἄκρου τῆς
terre. ⁊ in iſaac ſtatuit ſic ppt
γῆς. καὶ ἐν τῷ Ἰσαὰκ ἔστησεν οὕτως διὰ
abraã patrẽ eius bñdictionẽ
Ἀβραὰμ τὸν πατέρα αὐτοῦ εὐλογίαν
oĩm hoĩm ⁊ teſtamẽtũ: ⁊ q̃e
πάντων ἀνθρώπων καὶ διαθήκην, καὶ κα
uit ſup caput iacob. Agno
τέπαυσεν ἐπὶ κεφαλὴν Ἰακώβ. Ἐπέ
uit eũ in bñdictionib9 ſuis: ⁊ de=
γνω αὐτὸν ἐν εὐλογίαις αὐτοῦ, καὶ ἔδω
dit illi hereditatẽ: ⁊ diuiſit
κεν αὐτῷ κληρονομίαν, καὶ διέστειλε
partẽ ei9 in tribub9 q̃s diuiſit duo
μερίδος αὐτοῦ ἐν φυλαῖς αἷς ἐμέρισε δώ
decim. ⁊ eduxit ex eo vir
δεκα. καὶ ἐξήγαγεν ἐξ αὐτοῦ ἄνδρα
mie inuenientẽ grãm in oculis
ἐλέους εὑρίσκοντα χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς

Cum ſemine eorum permanẽt bona: hereditas ſancta nepotes eorum. Et in teſtamentis ſtetit ſemẽ eoruꝫ: et filii eorum propter illos vſq; in eternum manent. Semẽ eorum: & gloria eorum nõ derelinquetur. Corpora eorum in pace ſepulta ſunt: et nomẽ eorum viuet in generationẽ & generationem. Sapĩam ipſorum narrent populi: & laudem ipſorum nũciet eccleſia. Enoch placuit deo et tranſlatus eſt in paradiſum: vt det gẽtibus ſapientiam. Noe inuentus eſt perfectus iuſtus: & in tempore iracundie factus eſt recõciliatio. Ideo dimiſſum eſt reliquũ terre: cũ factũ eſt diluuiuꝫ. Teſtamenta ſeculi poſita ſunt apud illum: ne deleri poſſit diluuio oĩs caro. Abraã magnus pater multitudinis gentium: & non eſt inuentus ſimilis illi in gloria. Qui conſeruauit legem excelſi: & fuit in teſtamento cum illo. In carne ei9 ſtare fecit teſtamentuꝫ: et in tentatione inuentus eſt fidelis. Ideo iureiurando dedit illi gloriam in gente ſua creſcere illũ quaſi terre cumulum: & vt ſtellas exaltare ſemẽ ei9: et hereditare illos a mari vſq; ad mare: & a flumine vſq; ad terminos terre. Et iſaac eodem modo fecit ꝑpter abraam patrem ei9. Benedictionẽ omnium gentium dedit illi dominus: & teſtamentum ſuum confirmauit ſuper caput iacob. Agnouit eum in benedictionibus ſuis: et dedit illi hereditatẽ & diuiſit illi partẽ in tribub9 duodeciꝫ. Et conſeruauit illi homines miſericordie inuenientes gratiã in oculis omnis carnis.

Capitulum quadrageſimum quintum.

Dilectus deo & hominibus moyſes cui9 memoria in benedictione eſt. Similem illum fecit in gloria ſanctorũ: et magnificauit eum in timore inimicorum: et in verbis ſuis monſtra placauit. Glorificauit illum in cõſpectu regum: & iuſſit illi coram populo ſuo: & oſtendit illi gloriam ſuam. In fide et lenitate ipſius ſanctum fecit illum: & elegit euꝫ ex omni carne. Audiuit enim euꝫ & vocem ipſius: et induxit illum in nubem. Et dedit illi cor ad precepta et legem vite & diſcipline docere iacob teſtamentum ſuum: & iudicia ſua iſrael. Excelſuꝫ fecit aaron fratrem ſuum: & ſimilem ſibi de tribu leui. Statuit ei teſtamentuꝫ eternum: et dedit illi ſacerdotium gentis: et beatificauit illum in gloria. Et circuncinxit euꝫ zona iuſticie: & induit eũ ſtola glorie: & coronauit eum in vaſis virtutis. Circumpedes & femoralia et humerale poſuit ei: et cinxit illum tintinabulis aureis plurimis in gyro: dare ſonitum in inceſſu ſuo: auditum facere ſonitum in templo in memoriam filiis gentis ſue. Stolam ſanctam auro & hyacintho et purpura: opus textile: viri ſapientis iudicio et veritate prediti. Torto cocco opus artificis gemmis precioſis figuratis in ligatura auri: et opere lapidarii ſculptis in memoriam ſecundum numerum tribuum iſrael. ∞∞∞

oĩs carnis.
πάσης σαρκός. Ca. 45.
DIlectũ a deo ⁊ hoĩ
Ἠγαπημένον ὑπὸ θεοῦ καὶ ἀνθρώ
bus moyſem: cui9 memoria in bñdi
πων Μωσῆν, οὗ τὸ μνημόσυνον ἐν εὐλογί C
ctionib9. Similẽ fecit eũ glie ſctõꝝ ⁊ ẽ. 39. b
αις. Ὡμοίωσεν αὐτὸν δόξῃ ἁγίων καὶ Gen. 5.
magnificauit eũ in timorib9 inimicoꝝ: in c.
ἐμεγάλυνεν αὐτὸν ἐν φόβοις ἐχθρῶν, ἐν heb. 11.
verbis ſuis ſigna ceſſare fecit: ⁊ b.
λογίοις αὐτοῦ σημεῖα κατέπαυσε, καὶ Gen. 6
glificauit illũ in conſpectu re b.
ἐδόξασεν αὐτὸν κατὰ πρόσωπον βασι heb. 11.
gũ. Iuſſit illi ad pplm ſuũ b.
λέων. Ἐνετείλατο αὐτῷ πρὸς λαὸν αὐτοῦ gen. 17
⁊ oſtẽdit illi gl'iam ſuã: in a.
καὶ ἔδειξεν αὐτῷ τῆς δόξης αὐτοῦ, ἐν D
fide ⁊ mãſuetudĩe ei9 ſctificauit eũ. gen. 22.
πίστει καὶ πραότητι αὐτοῦ ἡγίασεν αὐ= c.
Elegit eũ ex oĩ car heb. 11.
τόν. Ἐξελέξατο αὐτὸν ἐκ πάσης σαρ a.
ne: audire fecit ſcũ vocẽ ſuã:
κός, ἠκούτισεν αὐτὸν τῆς φωνῆς αὐτοῦ,
⁊ induxit illũ in caliginẽ.
καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς τὸν γνόφον.
Et dedit illi in cõſpectu pre
Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ κατὰ πρόσωπον ἐν=
cepta: legẽ vite ⁊ ſcientie. Docu
τολάς, νόμον ζωῆς καὶ ἐπιστήμης. Ἐδίδα
it iacob teſtamẽtũ: ⁊ iudicia ſua
ξε τὸν Ἰακὼβ διαθήκην, καὶ κρίματα αὐ
iſrael. Aarõ exaltauit ſctũm
τοῦ τὸν Ἰσραήλ. Ἀαρὼν ἀνύψωσεν ἅγιον
ſimilẽ illi fratrẽ ei9 de tribu le=
ὅμοιον αὐτῷ ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐκ φυλῆς λε
ui. Statuit ei teſtamẽtũ ſeculi: ⁊
υί. Ἔστησεν αὐτῷ διαθήκην αἰῶνος, καὶ
dedit illi ſacerdotiũ ppl'i. beatifica
ἔδωκεν αὐτῷ ἱερατείαν λαοῦ. ἐμακάρι
uit illũ in honeſtate: ⁊ circũcinxit
σεν αὐτὸν ἐν εὐκοσμίᾳ, καὶ περιέζωσεν A
eũ veſtimẽto glie. induit eũ Exo.
αὐτὸν περιστολὴν δόξης. ἐνέδυσεν αὐτὸν 11. a.
cõſumatione gloriationis: ⁊ firmauit
συντέλειαν καυχήματος, καὶ ἐστερέωσεν
eũ in vaſis virtutis. Femoralia
αὐτὸν ἐν σκεύεσιν ἰσχύος. Περισκελῆ
⁊ veſtẽ talarẽ ⁊ humerale: ⁊ circũda
καὶ ποδήρη καὶ ἐπωμίδα, καὶ ἐκύκλω
uit eũ ſperulis aureis tĩtinabulis
σεν αὐτὸν ῥοΐσκοις. χρυσοῖς κώδωσι
plurimis in circuitu: ad ſonãdũ vocẽ in gra
πλείστοις κυκλόθεν, ἠχῆσαι φωνὴν ἐν βή
dib9 ſuis. Audibilẽ facere ſonũ in
μασιν αὐτοῦ. Ἀκουστὸν ποιῆσαι ἦχον ἐν
tẽplo: ⁊ in memoriã filijs ppl'i ſui:
ναῷ, καὶ εἰς μνημόσυνον υἱοῖς λαοῦ αὐτοῦ,
ſtola ſancta auro ⁊ hiacintho ⁊ pur
στολῇ ἁγίᾳ χρυσῷ καὶ ὑακίνθῳ καὶ πορ
puro opere polymitarij. rõnali iudicij ſi B
φύρᾳ ἔργῳ ποικιλτοῦ. λογίῳ κρίσεως δή Exo.
gnis veritatis retorto cocco opere 28. f.
λοις ἀληθείας κεκλωσμένῳ κόκκῳ ἔργῳ
artificis. Lapidib9 p̃cioſis ſculpturis
τεχνίτου. Λίθοις πολυτελέσι γλύμμασι
ſignaculi: in ligatura auri ope lapida
σφραγῖδος, ἐν δέσει χρυσίου ἔργῳ λιθουρ
rij. in memoriã ſcriptã ſcul
γοῦ. εἰς μνημόσυνον ἐγγραφῇ κεκολαμ=
pta ſm̃ numeꝝ filioꝝ iſrael.
μένη κατὰ ἀριθμὸν υἱῶν Ἰσραήλ. ∞∞

© Biblioteca Nacional de España

Coronā aureā ſup mitrā:
Στέφανον χρυσοῦν ἐπάνω κιδάρεως,
ſculpturā ſignaculi ſanctitatis: glia
ἐκτύπωμα σφραγῖδος ἁγιάσματος. καύ
tionē honoris opa virtutis.cōcupiſcentias
χημα τιμῆς ἔργα ἰσχύος. ἐπιθυμήματα
oculoꝝ ornata pulchra. Ante e=
C ὀφθαλμῶν κοσμούμενα ὡραῖα. Πρὸ αὐ
Leui. um nō fuerūt talia: ⁊ vſqꝫ in ſeculū
8.b. τοῦ οὐ γέγονε τοιαῦτα, καὶ ἕως αἰῶνος
nō indutꝰ eſt alienigena. pter filios
οὐκ ἐνδύσατο ἀλλογενής. πλὴν τῶν υἱῶν
eiꝰ ſolū: ⁊ nepotes eius ſem
αὐτοῦ μόνον, καὶ τὰ ἔγγονα αὐτοῦ δια=
per. Sacrificia illoꝝ tota offerenť
παντός. Θυσίαι αὐτῶν ὁλοκαρπωθήσον
quottidie aſſidue bis: repleuit
ται καθημέραν ἐνδελεχῶς δίς, ἐπλήρωσε
Nu.16 moyſes manus eiꝰ ⁊ vnxit
a. μωσῆς τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἔχρισεν
illū oleo ſancto:factū eſt illi in teſta
αὐτὸν ἐλαίῳ ἁγίῳ, ἐγενήθη ἑαυτῷ εἰς δια
mentū ſeculi: ⁊ ſemini eius in
θήκην αἰῶνος, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἐν
die celi. Ad miniſtrādū ei ſimul
ἡμέρα οὐρανοῦ. Λειτουργεῖν αὐτῷ ἅμα
⁊ ſacerdotio fungēdū: ⁊ bñdicēdū pplo in
D καὶ ἱερατεύειν, καὶ εὐλογεῖν τὸν λαὸν ἐν
nomine ſuo. elegit eū ab
τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. ἐξελέξατο αὐτὸν ἀπὸ
omni viuēte ad offerendā libationē
παντὸς ζῶντος προσαγαγεῖν κάρπω=
dño. Incenſum ⁊ bonū odorē in
σιν κυρίῳ. Θυμίαμα καὶ εὐωδίαν εἰς
memoriā ad placandū pro pplo.
μνημόσυνον ἐξιλάσκεσθαι περὶ τοῦ λαοῦ.
dedit illi mādata eiꝰ poteſtatē in
ἔδωκεν αὐτῷ ἐντολὰς αὐτοῦ ἐξουσίαν ἐν
Nu. 25 teſtamētis iudicioꝝ· Ad docēdū ia=
c. διαθήκαις κριμάτων. Διδάξαι τὸν ἰα=
cob teſtimonia: ⁊ in lege ſua
κὼβ τὰ μαρτύρια, καὶ ἐν νόμῳ αὐτοῦ
ad illuminādū iſrael. Cōſpirarūt
φωτίσαι τὸν ἰσραήλ. Επισυνέστησαν
in eū alieni: ⁊ zelauerūt eū
αὐτῷ ἀλλότριοι, καὶ ἐζήλωσαν αὐτὸν
in deſerto. Uiri q circa dathā
ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ανδρες οἱ περὶ δαθὰν
⁊ abirō: ⁊ cōgregatio core in
καὶ ἀβειρών, καὶ ἡ συναγωγὴ κορὲ ἐν
furore ⁊ ira. Uidit dñs ⁊ nō pro
θυμῷ καὶ ὀργῇ. Εἶδε κύριος καὶ οὐκ εὐ
bauit: ⁊ cōſumati ſunt in furore
A δόκησε, καὶ συνετελέσθησαν ἐν θυμῷ
ire. fecit in illis mōſtra ad
ὀργῆς. ἐποίησεν ἐν αὐτοῖς τέρατα κα
cōſumendū in igne flāme eos.
ταναλῶσαι ἐν πυρὶ φλογὸς αὐτούς.
Et addidit aaron gliam: ⁊ de=
Καὶ προσέθηκεν ἀαρὼν δόξαν, καὶ ἔδω
Ioſue. dit illi hereditatē. Primitias pmo
10.c. κεν αὐτῷ κληρονομίαν. Απαρχὴν πρω
genitoꝝ diuiſit illi. Panē in
τογενημάτων ἐμέρισεν αὐτῷ. Αρτον ἐν
pmis pauit in ſatietate: ⁊
πρώτοις ἡτοίμασεν ἐν πλησμονῇ, καὶ
eñ ſacrificia dñi edēt: q de=
γὰρ θυσίας κυρίου φάγονται, ἃς ἔδω=
dit illi ⁊ ſemini eiꝰ. Ceteꝝ
B κεν αὐτῷ καὶ τῷ σπέρματι αὐτ. Πλὴν
in terra ppli nō hereditabit: ⁊ pars
ἐν γῇ λαοῦ οὐ κληρονομήσει, καὶ μερίς

Corona aurea ſuper mitrā eius expreſ ſa ſigno ſanctitatis: gloria honoris et opus virtutis: deſiderio oculoruꝫ orna ta. Sic pulchra ante ipſum non fuerunt talia vſqꝫ ad originē. Non eſt indutus illa alienigena aliqs: ſed tantū filii ipius ſoli et nepotes eius per omne tempus. Sacrificia ipſiꝰ cōſumata ſunt igni quo tidie. Compleuit moyſes manus eiꝰ: & vnxit illum oleo ſancto. Factum eſt illi in teſtamentum eternum: et ſemini eiꝰ ſicut dies celi: fungi ſacerdotio & habe re laudem: & glorificare populum ſuū in nomine ſuo. Ipſum elegit ab omni viuente: offerre ſacrificium deo incen ſum: & bonum odorem in memoriam placare pro populo ſuo. Et dedit illi in preceptis ſuis poteſtatem: in teſtamen tis iudicioruꝫ: docere iacob teſtimonia: et in lege ſua lucē dare iſrael. Quia cō tra illum ſteterunt alieni: & propter in uidiam circumdederunt illum homines in deſerto: qui erant cum dathaꝫ & aby ron: et congregatio chore in iracūdia. Vidit dominus deus et non placuit illi: & conſumpti ſunt in impetu iracundie. Fecit illis monſtra: et conſumpſit illos in flamma ignis. Et addidit aaron glo riam et dedit illi hereditatem: & primi tias frugum terre dimiſit illi. Paneꝫ ip ſius in primis parauit in ſatietatem: nā et ſacrificia domini edent que dedit illi. et ſemini eius. Ceterum inter gētes nō hereditabit: & pars non eſt illi in gēte. Ipſe eſt eñ pars eius & hereditas. Phi nees filius eleazari tertius in gloria imi tando eum in timore domini: et ſtare in reuerentia gentis: in bonitate et ala critate anime ſue placuit deo iſrl'. Ideo ſtatuit illi teſtamentum pacis: & princi pem ſanctorum et gentis ſue: vt ſit illi & ſemini eiꝰ ſacerdotii dignitas in eter num. Et teſtamentū dauid regi filio ieſ ſe de tribu iuda: hereditas ipſi & ſemini eius: vt daret ſapientiam in cor noſtrū iudicare gentem ſuā in iuſticia: ne abo lerentur bona ipſorum: et gloriam ipō rum in gentem eorum eternam fecit.

Capitulum quadrageſi mum ſextum.

FOrtis in bello ieſus naue ſucceſſor moyſi in prophetis qui fuit magnꝰ ſecundum nomen tuum: maximus in ſalutem electorum dei: expugnare in ſurgentes hoſtes. vt conſequeretur he reditatem iſrael. Quam gloriam ade ptus eſt in tollendo manus ſuas: et ia ctando contra ciuitates rōpheas. Quis ante illum ſic reſtitit. Naꝫ hoſtes ipē do minus percuſſit. Aut non in iracundia eius impeditus eſt ſol: & vna dies facta eſt quaſi duo. Inuocauit altiſſimuꝫ po tentem in oppugnando inimicos vndi qꝫ: & audiuit illum magnus & ſanctus deus in ſaxis grandinis virtutis valde fortis. Impetum fecit contra gentem hoſtilem: & in deſcenſu perdidit contra rios: vt

nō eſt illi in pplo. Ipē eñ pars
οὐκ ἔστιν αὐτῷ ἐν λαῷ. Αὐτὸς γὰρ μερίς
eius hereditatis: ⁊ phinees filiꝰ elea
αὐτοῦ κληρονομίας, καὶ φινεὲς υἱὸς ἐλεά
zar tertius in gliam. in imitādo
ζαρ τρίτος εἰς δόξαν. ἐν τῷ ζηλῶσαι
eū in timore dñi ⁊ ſtatuēdo eū in
αὐτὸν ἐν φόβῳ κυρίου καὶ στῆναι αὐτὸν ἐν
cōuerſione ppli. In bonitate prōptitudinis
τροπῇ λαοῦ. Εν ἀγαθότητι προθυμίας
aīe ſue: ⁊ placauit pro
ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ἐξιλάσατο περὶ τοῦ
iſrael. Ideo ſtatuit illi teſtamētū pa
ἰσραήλ. Διατοῦτο ἐστη αὐτῷ διαθήκην εἰ=
cis pſidem ſanctoꝝ ⁊ pplo ſuo.
ρήνης προστάτην ἁγίων καὶ λαῷ αὐτοῦ.
Ut illi ſit ⁊ ſemini eiꝰ ſa=
Ινα αὐτῷ ᾖ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἱε
cerdotij magnificētia in ſeculū. ⁊
ρωσύνης μεγαλεῖον εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ
teſtamētū dauid filio de tribu iuda
διαθήκην τῷ δαυὶδ υἱῷ ἐκ φυλῆς ἰούδα.
hereditas regis filij de filio ſo
κληρονομία βασιλέως υἱοῦ ἐξ υἱοῦ μό=
lo: hereditas. aaron ⁊ ſemini
νου, κληρονομία ἀαρὼν καὶ τῷ σπέρματι
eius. Det vobis ſapiam in corde
αὐτοῦ. Δώῃ ὑμῖν σοφίαν ἐν καρδίᾳ
vrō ad iudicādū pplm ſuū in iu=
ὑμῶν κρίνειν τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν δι=
ſticia. ne aboleanť bona
καιοσύνῃ. ἵνα μὴ ἀφανισθῇ τὰ ἀγαθὰ
ipoꝝ: ⁊ gliam eius in gñatiōes
αὐτῶν, καὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ εἰς γενεὰς
eorum.
αὐτῶν. Ca. 46.
FOrtis in bello ieſus filiꝰ
Κραταιὸς ἐν πολέμῳ ἰησοῦς ὁ τοῦ
naue ⁊ ſucceſſor moyſi in prophe
ναυῆ καὶ διάδοχος μωσῆ ἐν προφητεί=
tijs.q fuit ſm nomē ſuū magnꝰ
αις. ὃς ἐγένετο κατὰ τὸ ὄνομα αὐτ μέγας
in ſaluatione electoꝝ eiꝰ. Ad vindicādū
ἐπὶ σωτηρίᾳ ἐκλεκτῶν αὐτ. Εκδικῆσαι
inſurgētes hoſtes: vt here
ἐπεγειρομένους ἐχθρούς, ὅπως κατα=
ditaret iſrael. Quā glificatꝰ ē
κληρονομήσῃ τὸν ἰσραήλ. Ως ἐδοξάσθη
in extollēdo manꝰ ſuas ⁊ in
ἐν τῷ ἐπᾶραι χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἐν
extēdēdo rōpheā in ciuitates.
τῷ ἐκτεῖναι ῥομφαίαν ἐπὶ πόλεις.
Quis prior eo ſic ſtetit:
Τίς πρότερος αὐτοῦ οὕτως ἔστη, τοὺς
nā bella dñi ipē adduxit.
γὰρ πολέμους κυρίου αὐτὸς ἐπήγαγεν.
nōne in manu eiꝰ regreſſus eſt ſol
οὐχὶ ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἀνεπόδισεν ὁ ἥ=
⁊ vna dies facta eſt qſi due:
λιος καὶ μία ἡμέρα ἐγενήθη πρὸς δύο;
Inuocauit altiſſimū potentē: in
Επεκαλέσατο τὸν ὕψιστον δυνάστην, ἐν
pmendo ipē inimicos in circuitu.
τῷ ἐκθλῖψαι αὐτὸν ἐχθροὺς κυκλόθεν.
⁊ audiuit eū magnꝰ dñs in
καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ μέγας κύριος ἐν
lapidibꝰ grādinis virtutis fortis.
λίθοις χαλάζης δυνάμεως κραταιᾶς.
Diſrupit in gētes bellū: ⁊ in
Κατέρραξεν ἐπὶ ἔθνη πόλεμον, καὶ ἐν
deſcenſu pdidit cōtrarios. vt
καταβάσει ἀπώλεσεν ἀνθεστηκότας. ἵνα

© Biblioteca Nacional de España

cognoſcãt gẽtes armaturã eoꝝ: qꝛ
γνῶσιν ἔθνη πανοπλίαν αὐτῶν, ὅτι
contra dñm bellũ eius.
ἐναντίον κυρίου ὁ πόλεμος αὐτοῦ.
Et eñ inſecut⁹ eſt a tergo poten
Καὶ γὰρ ἐπηκολούθησεν ὀπίσω δυνα=
tis: ꝛ in die moyſi fecit mi
σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ μωσέως ἐποίησεν ἔ=
ſericordiã. ipe ꝛ chaleb fili⁹ hiephone
λεος. αὐτὸς καὶ χάλεβ υἱὸς ἰεφονῆ
ad reſiſtẽdũ cõtra cõgregationẽ. Ad ꝓhi
ἀντιστῆναι ἐναντίον ἐκκλησίας. Κωλῦ=
bẽdũ ppl̃m a peccato: ꝛ ceſſare
σαι λαὸν ἀπὸ ἁμαρτίας, καὶ κοπά=
faciẽdũ murmur malitie: ꝛ ipi
σαι γογγυσμὸν πονηρίας, καὶ αὐτοὶ
duo exñtes liberati ſunt a ſexcen
δύο ὄντες διεσώθησαν ἀπὸ ἑξακοσί=
tis millibus peditũ. Ad inducendũ il=
ων χιλιάδων πεζῶν. Εἰσαγαγεῖν αὐ
los in hereditatẽ: in terrã ma
τοὺς εἰς κληρονομίαν, εἰς γῆν ῥέου
nãtẽ lacte ꝛ melle. ꝛ dedit do
σαν γάλα καὶ μέλι. καὶ ἔδωκεν ὁ κύ
min⁹ chaleb fortitudinẽ: ꝛ vſqꝫ i ſenectutẽ
ριος τῷ χάλεβ ἰσχύν, καὶ ἕως γήρους
ꝑmanſit ei: ꝛ vt aſcẽderet ipe
διέμεινεν αὐτῷ, καὶ ἐπιβῆναι αὐτὸν
in altitudinẽ terre: ꝛ ſemẽ
ἐπὶ τὸ ὕψος τῆς γῆς, καὶ τὸ σπέρμα
ipius obtinuit hereditatẽ. Ut
αὐτοῦ κατέσχε κληρονομίαν. Ὅπως
viderent oẽs filij iſrael: qꝛ bo=
ἴδωσι πάντες οἱ υἱοὶ ἰσραήλ, ὅτι κα=
nũ ambulare poſt dñm:
λὸν τὸ πορεύεσθαι ὀπίσω τοῦ κυρίου,
ꝛ iudices ſinguli ſuo nomi
καὶ οἱ κριταὶ ἕκαστος τῷ αὐτοῦ ὀνόμα=
ne qrũ nõ fornicatũ eſt coꝛ:
τι ὅσων οὐκ ἐξεπόρνευσεν ἡ καρδία,
ꝛ qcũqꝫ nõ auerſi ſunt a domi
καὶ ὅσοι οὐκ ἀπεστράφησαν ἀπὸ κυρί
no: ꝛ memoria eoꝝ in bñdi
ου, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν ἐν εὐλο=
ctionib⁹. Oſſa eoꝝ pullulent in
γίαις. Τὰ ὀστᾶ αὐτῶν ἀναθάλοι ἐκ
loco ſuo: ꝛ nomẽ eo
τοῦ τόπου αὐτῶν, καὶ τὸ ὄνομα αὐ=
rũ cõmutatũ in filijs glo
τῶν ἀντικαταλλασσόμενον ἐν υἱοῖς δε
rificatoꝝ eoꝝ. Dilectus a
δοξασμένων αὐτῶν. Ἠγαπημένος ὑπὸ
dño ſuo ſamuel: ꝓpheta do
κυρίου αὐτοῦ σαμουήλ, προφήτης κυ
mini cõſtituit regna: ꝛ vn=
ρίου κατέστησε βασιλείας, καὶ ἔχρι=
xit principes in ppl̃m ſuũ.
σεν ἄρχοντας ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ.
In lege dñi iudicauit cõgregationẽ: ꝛ
Ἐν νόμῳ κυρίου ἔκρινε συναγωγήν, καὶ
viſitauit dñs iacob. In
ἐπεσκέψατο κύριος τὸν ἰακώβ. Ἐν
fide ſua examinat⁹ ẽ ꝓpheta: ꝛ
πίστει αὐτοῦ ἠκριβάσθη προφήτης, καὶ
cognit⁹ ẽ in verbo ſuo. ꝛ inuoca
ἐγνώσθη ἐν ῥήματι αὐτοῦ. καὶ ἐπεκα
uit dñm potẽtẽ: in
λέσατο τὸν κύριον δυνάστην, ἐν τῷ
ꝓmendo ipe hoſtes ſuos vndi=
θλίψαι αὐτὸν ἐχθροὺς αὐτοῦ κυκλό=
que: in oblatione viri lacte nutriti:
θεν, ἐν προσφορᾷ ἀνδρὸς γαλαθηνοῦ,

cognoſcãt gẽtes potentiã eius: quia cõ
tra deum pugnare nõ eſt facile: & ſecu=
tus eſt a tergo potentes. Et in diebus
moyſi miſericordiã fecit ipſe & caleph
filius iephone: ſtare contra hoſtem &
prohibere gentez a peccatis: & perfrin
gere murmur malitie. Et ipſi duo con
ſtituti a periculo liberati ſunt a numero
ſexcentorum milium peditum: induce
re illos in hereditatem in terram quam
manat lac & mel. Et dedit dominus ipi
caleph fortitudinem: et vſqꝫ in ſenectu
tem permanſit illi virtus: vt aſcenderet
in excelſum terre locum: & ſemen ipſi⁹
obtinuit hereditatem. Et viderunt oẽs
filii iſrael quia bonum eſt obſequi ſan=
cto deo. Et iudices ſinguli ſuo nomine
quorum non eſt corruptuz cor: qui nõ
auerſi ſunt a domino: vt ſit memoria il=
lorum in benedictione. Et oſſa eorum
pullulant de loco ſuo: & nomen eorum
permanet in eternum: permanente ad
filios illorum ſanctorum virorum glo=
ria. Dilectus a domino deo ſuo ſamuel
propheta domini: renouauit imperiuz
& vnxit principes in gente ſua. In lege
domini congregationem iudicauit: &
vidit deum iacob & in fide ſua probat⁹
eſt propheta. Et cognitus eſt in verbis
ſuis fidelis: quia vidit deum lucis. Et in
uocauit dominum omnipotentem in
oppugnando hoſtes circunſtantes vn
diqꝫ in oblationem viri inuiolati. Et in
tonuit de celo domin⁹: & in ſonitu ma
gno auditam fecit vocem ſuam: et con
triuit principes tyrorum: & omnes du
ces phyliſtiim. Et ante temp⁹ finis vite
& ſeculi teſtimonium prebuit in cõſpe
ctu domini & chriſti. Pecunias & vſqꝫ
ad calciamenta ab omni carne non ac=
cepit: & non accuſauit illum homo. Et
poſt hec dormiuit et votum fecit regi:
& oſtẽdit illi finem vite ſue: & exaltauit
vocem eius de terra in prophetia dele=
re impietatem gentis.

Capitulum quadrageſi
mum ſeptimum.

POſt hec ſurrexit natham prophe
ta in diebus dauid. Et quaſi adeps
ſeparatus a carne: ſic dauid a filiis iſrl̃.
Cum leonib⁹ luſit quaſi qui cuz agnis:
& in vrſis ſimiliter fecit ſicut in agnis
ouium. In iuuentute ſua nunquid non
occidit gigantem: & obſtulit opprobri
um de gente: In tollendo manum in ſa
xo funde deiecit exultationẽ golie: vbi
non inuocauit deum omnipotentem.
Et dedit in dextera eius tollere homi=
nem fortem in bello: & exaltare cornu
gentis ſue. Sic in decem milibus glorifi
cauit eum: & laudauit eũ iu benedictio
nibus domini in offerendo illi coronã
glorie. Contriuit enim inimicos vndi=
qꝫ: & extirpauit phyliſtiim contrarios
vſqꝫ in hodiernum diem.

ꝛ tonuit de celo dñs.
καὶ ἐβρόντησεν ἀπ' οὐρανοῦ ὁ κύριος.
Et in ſono magno tonitrui audi=
Καὶ ἐν ἤχῳ μεγάλῳ βροντῆς ἀκου= Nu. 14
tã fecit vocẽ ſuã. ꝛ a.
στὴν ἐποίησε τὴν φωνὴν αὐτοῦ. καὶ
cõtriuit duces tyrioꝝ: ꝛ om=
ἐξέτριψεν ἡγουμένους τυρίων, καὶ πάν
nes principes phyliſtijm. ꝛ ante
τας ἄρχοντας φυλιστιείμ. καὶ πρὸ
tp̃s dormitionis ſeculi teſtimoniũ ꝑ
καιροῦ κοιμήσεως αἰῶνος ἐπεμαρτύ= Joſue.
hibuit in cõſpectu dñi ꝛ chriſti ſui. 14. c.
ρατο ἔναντι κυρίου καὶ χριστοῦ αὐ=
Pecunias ꝛ vſqꝫ ad calciamẽta
τοῦ. Χρήματα καὶ ἕως ὑποδημάτων
ab omni carne nõ accepi. C
ἀπὸ πάσης σαρκὸς οὐκ εἴληφα.
Et non accuſauit illũ homo:
Καὶ οὐκ ἐνεκάλεσεν αὐτῷ ἄνθρωπος,
ꝛ poſtq̃ dormiuit ipe ꝓpheta
καὶ μετὰ τὸ ὑπνῶσαι αὐτὸν προεφή
uit: ꝛ oſtẽdit regi fi=
τευσε, καὶ ὑπέδειξε βασιλεῖ τὴν τε
nẽ ei⁹: ꝛ exaltauit de terra
λευτὴν αὐτοῦ, καὶ ἀνύψωσεν ἐκ γῆς
vocẽ ſuã: in ꝓphetia ad de
τὴν φωνὴν αὐτοῦ, ἐν προφητείᾳ ἐξα=
lendũ iniqtatẽ ppl̃i.
λεῖψαι ἀνομίαν λαοῦ. Ca. 47.
ET poſt hoc ſurrexit nathan
Καὶ μετὰ τοῦτο ἀνέστη νάθαν ὁ
propheta in dieb⁹ dauid ſicut D
προφήτης ἐν ἡμέραις δαυίδ ὥσπερ 1. Re.
adeps ſeparat⁹ a ſalutari: 7. c.
στέαρ ἀφωρισμένον ἀπὸ σωτηρίου,
ſic dauid a filijs iſrael.
οὕτως δαυίδ ἀπὸ υἱῶν ἰσραήλ.
In leonib⁹ familiarit̃ egit q̃ſi in hedis 1. Re.
Ἐν λέουσιν ἐπιξένωσεν ὡς ἐν ἐρίφοις 12. a.
ꝛ in vrſis ſicut in agnis oui
καὶ ἐν ἄρκοις ὡς ἐν ἀρνάσι προβά=
um. in iuuẽtute ſua occidit gi
των. ἐν νεότητι αὐτοῦ ἀπέκτεινε γί
gantẽ: ꝛ abſtulit opprobriũ de po
γαντα, καὶ ἐξῆρεν ὀνειδισμὸν ἐκ λα
pulo. Et in tollẽdo manũ in
οῦ. Καὶ ἐν τῷ ἐπᾶραι χεῖρα ἐν
lapide funde vt deijceret ſuper
λίθῳ σφενδόνης καταβαλεῖν γαυρί=
biã goliat. Inuocauit eñ A
αμα τοῦ γολιάθ. Ἐπεκαλέσατο γὰρ
dñm altiſſimũ: ꝛ dedit in dex
κύριον ὕψιστον, καὶ ἔδωκεν ἐν τῇ δε
tera eius robur ad occidẽdũ hoiẽm 1. Reg.
ξιᾷ αὐτοῦ κράτος ἐξᾶραι ἄνθρωπον 17. f.
potentẽ in bello: vt exaltet coꝛ=
δυνατὸν ἐν πολέμῳ, ἀνυψῶσαι κέ=
nu ppl̃i ſui. Sic in decẽ mi
ρας λαοῦ αὐτοῦ. Οὕτως ἐν μυριά
lib⁹ glorificauit eũ ꝛ laudauit il=
σιν ἐδόξασεν αὐτὸν καὶ ᾔνεσεν αὐ=
lũ in bñdictionib⁹ dñi. In affe 1. Reg.
τὸν ἐν εὐλογίαις κυρίου. Ἐν τῷ φέ 18. b
rẽdo illi diadema glie. Con
ρεσθαι αὐτῷ διάδημα δόξης. Ἐξέ=
triuit inimicos incircuitu: ꝛ deſtru
τριψεν ἐχθροὺς κυκλόθεν, καὶ ἐξουδέ
xit phyliſtijm aduerſarios.
νωσε φυλιστιείμ τοὺς ὑπεναντίους.

© Biblioteca Nacional de España

B vſq͂ hodie cōtriuit eoꝝ cornu in
ἕως σήμερον συνέτριψεν αὐτῶν κέρας ἐν
omni opere ſuo dedit cōfeſſionē.
παντὶ ἔργῳ αὐτοῦ ἔδωκεν ἐξομολόγησιν.
Sācto excelſo verbo glorie:in oī cor
Ἁγίῳ ὑψίστῳ ῥήματι δόξης, ἐν πάσῃ καρ
de ſuo laudauit: ⁊ dilexit eū q̄
δίᾳ αὐτοῦ ὕμνησε, καὶ ἠγάπησε τὸν ποι
fecit illū. Et ↄſtituit cātores
ήσαντα αὐτόν. Καὶ ἔστησε ψαλμῳδοὺς
contra altare: ⁊ ex ſono e=
2.Re. κατέναντι θυσιαστηρίου, καὶ ἐξ ἤχους αὐ
12.d ius dulces facere modos:⁊ cottidie lau
τοῦ γλυκαίνειν μέλη, καὶ καθ᾽ ἡμέραν αἰ
dabūt in cāticis ſuis. dedit in
νέσουσιν ἐν ᾠδαῖς αὐτῶν. ἔδωκεν ἐν ταῖς
C feſtiuitatibꝰ decentiā: ⁊ ornauit tēpo
ἑορταῖς εὐπρέπειαν, καὶ ἐκόσμησε και=
ra vſq͂ad cōſumationē. in laudādo ip=
ροὺς μέχρι συντελείας. ἐν τῷ αἰνεῖν αὐ
ſos ſanctū eius nomē: ⁊ a ma
τοὺς τὸ ἅγιον αὐτοῦ ὄνομα, καὶ ἀπὸ πρω
ne ſonādo ſctītatē eiꝰ. Dn̄s ab=
ίας ἠχεῖν τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ. Κύριος ἀ=
ſtulit peccata ipiꝰ: ⁊ exalta=
φεῖλε τὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ, καὶ ἀνύψω
uit in ſecula cornu eiꝰ. Et de=
σεν εἰς αἰῶνας τὸ κέρας αὐτοῦ. Καὶ ἔδω
dit illi teſtamētū regni ⁊ ſedē
κεν αὐτῷ διαθήκην βασιλείας καὶ θρόνον
glorie in iſrael. Poſt hunc ſurrexit
3.Re. δόξης ἐν τῷ Ἰσραήλ. Μετὰ τοῦτον ἀνέστη
11.a. filiꝰ ſapiēs: ⁊ ꝓpt illū habitauit in
υἱὸς ἐπιστήμων, καὶ δι᾽ αὐτὸν κατέλυσεν ἐν
latitudine. Salomō regnauit in
πλατυσμῷ. Σολομῶν ἐβασίλευσεν ἐν
diebꝰ pacis: ⁊ glorificatꝰ ē:q̄m deꝰ
ἡμέραις εἰρήνης, καὶ ἐδοξάσθη, ὡς ὁ θεὸς
D pacauit in circuitu ſuo. Ut ſtatueret
κατέπαυσε κυκλόθεν αὐτοῦ. Ἵνα στήσῃ
domū in nomine eius: ⁊ pararet ſcti
οἶκον ἐπ᾽ ὀνόματι αὐτοῦ, καὶ ἑτοιμάσῃ ἁ=
tatē in ſeculum. q̄a ſapiēs fuit in
γίασμα εἰς τὸν αἰῶνα. ὡς ἐσοφίσθη ἐν
iuuētute ſua: ⁊ impletꝰ eſt q̄ſi flu
νεότητι αὐτοῦ, καὶ ἐνεπλήσθη ὡς ποτα
3.Re. men intellectu. Terrā texit ani=
12.c. μὸς συνέσεως. Γῆν ἐπεκάλυψεν ἡ ψυ=
ma tua oēm: ⁊ repleuit para
χή σου πᾶσαν, καὶ ἐνέπλησε παρα
bolis enigmatū. In inſulas longe
βολαῖς αἰνιγμάτων. Εἰς νήσους πόρρω
abijt nomē tuū: ⁊ dilexit in
ἀφίκετο τὸ ὄνομά σου, καὶ ἠγάπησεν ἐν
pace tua. in canticis ⁊ ꝓuerbijs
τῇ εἰρήνῃ σου. ἐν ᾠδαῖς καὶ παροιμίαις
A ⁊ ꝑabolis ⁊ iterpretatiōibꝰ admirati
καὶ παραβολαῖς καὶ ἑρμηνείαις ἀπεθαύ
3.Re. ſunt regiones. In nomine dn̄i dei
17.b. μασαν αἱ χῶραι. Ἐν ὀνόματι κῦ τοῦ θεοῦ
oīs terre q̄ cognominatꝰ ē tuꝰ
πάσης τῆς γῆς τοῦ ἐπικαλεσαμένου σου
deus iſrael: cōgregaſti q̄ſi ſtannū
θεοῦ Ἰσραήλ, συνήγαγες ὡς κασσίτερον
auꝝ ⁊ vt plumbū multiplicaſti
τὸ χρυσίον καὶ ὡς μόλυβον ἐπλήθυνας
argentū. Inclinaſti viſce
τὸ ἀργύριον. Παρενέκλινας τὰ σπλάγ=
ra tua mulieribꝰ: ⁊ poteſtatē habuiſti in
5.Re. χνα σου γυναιξί, καὶ ἐνεξουσιάσθης ἐν
19.c. corpore tuo Dediſti maculā in
4.Re. τῷ σώματί σου. Ἔδωκας μῶμον ἐν τῇ
2.b.

Contriuit cornu ipſorum vſq͂ in eter=
num. In omni opere dedit confeſſio=
neꝫ ſancto: & excelſo in verbo glorie.
De omni corde ſuo laudauit dominū
& dilexit eum qui fecit illū: & dedit illi
cōtra inimicos potentiā. Et ſtare fecit
cantores cōtra altare: & in ſono eoruꝫ
dulces fecit modos: & dedit in celebra
tionibus decus: & ornauit tēpora vſq͂
in cōſumationē vite: vt laudarent no=
mē ſanctū dn̄i: & amplificarent mane
dei ſanctitatē. Chriſtꝰ purgauit pecca=
ta ipſius: & exaltauit in eternū cornu
eius. Et dedit illi teſtamentū regni: et
ſedē glorie in iſrael. Poſt ip̄m ſurrexit
filius ſenſatus: & ꝓpter illū deiecit oēꝫ
potentiā inimicorū. Salomō impera=
uit in diebus pacis: cui ſubiecit deꝰ oēs
hoſtes vt conderet domū in noīe ſuo:
& pararet ſanctitatē in ſempiternum
quēadmodū eruditus eſt in iuuentute
ſua. Et impletꝰ eſt quaſi flumen ſapiē
tia: et terrā retexit anima ſua. Et reple
ſti in cōparationibus enigmata: ad in
ſulas lōge diuulgatū eſt nomen tuuꝫ:
& dilectus es in pace tua. In cantilenis
& prouerbiis & cōparationibus: & in
terpretationibus mirate ſunt terre: &
in nomine dn̄i dei cui eſt cognomen
deus iſrael. Collegiſti quaſi aurichalcū
aurū: & vt plumbū cōpleſti argentuꝫ:
et inclinaſti femora tua mulieribꝰ. Po
teſtatē habuiſti in corpore tuo. Dediſti
maculā in gloria tua: & prophanaſti ſe
mē tuū inducere iracundiā ad liberos
tuos: & in ceteris ſtulticiā tuam vt face
res imperiū bipartitum: et ex effraim
imperare imperium durum. Deus au=
tem non derelinquet miſericordiam
ſuam: et non corrumpet: nec delebit
opera ſua: neq͂ perdet a ſtirpe nepo=
tes electi ſui: & ſemen eius qui diligit
dominū non corrumpet. Dedit autē
reliquum iacob & dauid de ipſa ſtirpe.
Et finem habuit Salomon cum patri
bus ſuis. Et dereliquit poſt ſe de ſemi=
ne ſuo gentis ſtulticiā: & imminutum
a prudentia roboā qui auertit genteꝫ
conſilio ſuo: & hieroboā filiū nabath
qui peccare fecit iſrael: & dedit viā pec
candi effraim: & plurima redundaue=
runt peccata ipſorū. Valde em̄ auerte
rūt illos a terra ſua. Et q̄ſiuit oēs neq̄ti
as vſq͂ dū ꝑueniret ad illos defenſio: &
ab oībus pctīs liberauit eos. Ca.48.

ET ſurrexit helias propheta qua=
ſi ignis: & verbū ipius quaſi facu
la ardebat. Qui induxit in illos famē:
& imitantes illum inuidia ſua pauci fa
cti ſunt. Non enim poterant ſuſtinere
precepta domini. Verbo domini con
tinuit celū: & deiecit a ſe ignem terre.
Sic amplificatꝰ eſt helias in mirabilibꝰ
ſuis. Et q̄s poteſt iſrael gl'iari tibi. Qui
ſuſtuliſti mortuum ab inferis de ſorte
mortis in verbo dn̄i dei: q deieciſti re=
ges ad perniciē & cōfregiſti facilē potē
tiā ipſorū & gl'ioſos de lecto ſuo. Qui
audis in ſina iudiciū: & in oreb iudicia
defenſiōis. Qui vngis reges ad penitē
tiā & ꝓphetas facis ſucceſſores poſt te.

gloria tua: ⁊ ꝓfanaſti ſemē
δόξῃ σου, καὶ ἐβεβήλωσας τὸ σπέρμα
tuū: vt induceres irā in filios
σου, ἐπαγαγεῖν ὀργὴν ἐπὶ τὰ τέκνα
tuos: ⁊ cōpungereris in ſtultitia
σου, καὶ κατανυγῆναι ἐπὶ τῇ ἀφροσύνῃ
tua. Ut fieres ſine imperio: ⁊
σου. Γενέσθαι δίχα τυραννίδος, καὶ
ex ephraim īperares imperiū inobediēs. At
ἐξ Ἐφραὶμ ἄρξαι βασιλείαν ἀπειθῆ. Ὁ
dn̄s nō derelinquet miaꝫ ſuā:
δὲ κύριος οὐ μὴ καταλίπῃ τὸ ἔλεος αὐτοῦ,
⁊ non corrūpet ab operibꝰ ſu=
καὶ οὐ μὴ διαφθαρῇ ἀπὸ τῶν ἔργων αὐ=
is. Neque delebit electi ſui
τοῦ. Οὐ δ᾽ οὐ μὴ ἐξαλείψῃ ἐκλεκτοῦ αὐτοῦ
nepotes: ⁊ ſemē eiꝰ q̄ dilexit ſe
ἔγγονα, καὶ σπέρμα τοῦ ἀγαπήσαντος αὐ
non tollet. Et ipi iacob dedit
τὸν οὐ μὴ ἐξάρῃ. Καὶ τῷ Ἰακὼβ ἔδωκε
reliquū: ⁊ dauid ex ipo
κατάλειμμα, καὶ τῷ Δαυὶδ ἐξ αὐτοῦ
radicē. Et requieuit ſalomō cū
ῥίζαν. Καὶ ἀνεπαύσατο Σολομῶν μετὰ τῶν
patribꝰ: ⁊ reliquit poſt ſe de
πατέρων, καὶ κατέλιπε μετ᾽ αὐτὸν ἀπὸ
ſemine ſuo. ꝓplī ſtultitiā ⁊
τοῦ σπέρματος αὐτοῦ. λαοῦ ἀφροσύνην καὶ
diminutū intellectu: roboā q̄ auer
ἐλαττούμενον συνέσει, Ῥοβοὰμ ὃς ἀπέστη
tit ꝓplīm de cōſilio ſuo. Et hieroboā filiꝰ
σε λαὸν ἐκ βουλῆς αὐτοῦ. Καὶ Ἱεροβοὰμ υἱὸς
nabat: q̄ peccare fecit iſrael. Et de=
Ναβάτ, ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραήλ. Καὶ ἔδω
dit ephraim viā peccati: ⁊ multipli
κε τῷ Ἐφραὶμ ὁδὸν ἁμαρτίας, καὶ ἐπληθύν
cata ſūt peccata eoꝝ valde. Ut auer
θησαν αἱ ἁμαρτίαι αὐτῶν σφόδρα. Ἀπο
teret eos a terra: dū ira ⁊
στῆσαι αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς, ἕως ὀργὴ καὶ
vindicta veniat ſuꝑ eos.
ἐκδίκησις ἔλθῃ ἐπ᾽ αὐτούς. Ca.48.

ET ſurrexit elias propheta q̄ſi ignis:
Καὶ ἀνέστη Ἠλίας προφήτης ὡς πῦρ,
⁊ verbū ipiꝰ q̄ſi fax vrebat: q̄
καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ὡς λαμπὰς ἐκαίετο, ὃς
induxit in illos famē forte ⁊
ἐπήγαγεν ἐπ᾽ αὐτοὺς λιμὸν ἰσχυρὸν καὶ τῷ
zelo ſuo diminuit eos. in verbo
ζήλῳ αὐτοῦ ὠλιγοποίησεν αὐτούς. ἐν λόγῳ
dn̄i ſuſtinuit celū: ⁊ deduxit
κυρίου ἀνέσχεν οὐρανόν, καὶ κατήγαγε
ter ignē de celo. q̄ͦ gl'ificatꝰ fuiſti elia
τρὶς πῦρ ἐξ οὐρανοῦ. ὡς ἐδοξάσθης Ἠλία
in mirabilibꝰ tuis: ⁊ q̄s ſimi
ἐν τοῖς θαυμασίοις σου, καὶ τίς ὅμοι=
lis tibi ⁊ vt glorietꝰ? Qui ſuſcitaſti mor
ός σοι καυχᾶσθαι; Ὁ ἐγείρας νε=
tuū a morte: ⁊ ab iferis aīam
κρὸν ἐκ θανάτου, καὶ ἐξ ᾅδου ψυχὴν
in verbo altiſſimi. Qui deduxiſti reges
ἐν λόγῳ ὑψίστου. Καταγαγὼν βασιλεῖς
ad ꝑditionē: ⁊ glorioſos de
εἰς ἀπώλειαν, καὶ δεδοξασμένους ἀπὸ
lecto ſuo. Qui audis in ſina
κλίνης αὐτῶν. Ὁ ἀκούων ἐν Σινᾷ
correptionē dn̄i: ⁊ in choreb iudicia vin
ἐλεγμὸν κῦ, καὶ ἐν Χωρὴβ κρίματα ἐκδική
dicte. Qui vngis reges ad retributio
σεως. Ὁ χρίων βασιλεῖς εἰς ἀνταπόδο
nē: ⁊ ꝓphetas ſucceſſores poſt eum.
μα, καὶ προφήτας διαδόχους μετ᾽ αὐτόν.

© Biblioteca Nacional de España

Qui receptus es in turbine ignis in
Ο ἀναληφθεὶς ἐν λαίλαπι πυρὸς ἐν
curru equoꝝ igneoꝝ. Qui ſcriptꝰ
ἅρματι ἵππων πυρίνων. Ο κατα=
es correptiones in tp̃a: ad le
γραφεὶς ἐλεγμοὺς εἰς καιρούς, κοπά=
niẽdã irã iudicij dñi ad fu=
σαι ὀργὴν κρίσεως κυρίου πρὸς θυ=
roꝛẽ. ad cõuertendũ coꝛ patris ad
μόν. ἐπιστρέψαι καρδίαν πατρὸς πρὸς
filiũ: ⁊ cõſtituendũ tribꝰ iacob.
υἱόν, καὶ καταστῆσαι φυλὰς ἰακώβ.
Beati ꝗ viderũt te: ⁊ ꝗ in dile
Μακάριοι οἱ ἰδόντες σε, καὶ οἱ ἐν ἀγα
ctione doꝛmierũt: etenim nos vita
πήσει κεκοιμημένοι, καὶ γὰρ ἡμεῖς ζωῇ
viuemꝰ. Elias ꝗ tectꝰ eſt in tur
ζησόμεθα. Ηλίας ὃς ἐσκεπάσθη ἐν λαί
bine. Et eliſſec repletꝰ eſt ſpiri
λαπι. Καὶ ἐλισσαιὲ ἐνεπλήσθη πνεύ=
tu ſancto: ⁊ in diebꝰ ſuis nõ
ματος ἁγίου, καὶ ἐν ἡμέραις αὐτοῦ οὐκ
cõmotus eſt a principibꝰ: ⁊ nõ ſubie=
ἐσαλεύθη ἀπὸ ἀρχόντων, καὶ οὐ κατε=
cit illũ aliqs. oẽ verbũ
δυνάστευσεν αὐτὸν οὐδείς. πᾶς λόγος
nõ ſuſtulit eũ: ⁊ in doꝛmitione
οὐχ ὑπερῆρεν αὐτόν, καὶ ἐν κοιμήσει
prophetauit coꝛpꝰ eiꝰ. Et in
προεφήτευσε τὸ σῶμα αὐτοῦ. Καὶ ἐν
vita ſua fecit mõſtra: ⁊ in moꝛ
ζωῇ αὐτοῦ ἐποίησε τέρατα, καὶ ἐν τῇ τε
te ſua mirabilia opa ſua.
λευτῇ αὐτοῦ θαυμάσια τὰ ἔργα αὐτοῦ.
in oibꝰ his nõ penituit ppl̃s:
ἐν πᾶσι τούτοις οὐ μετενόησεν ὁ λαός,
⁊ nõ receſſerũt a pecca
καὶ οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἁμαρτι
tis ſuis. Uſq̃ quo captiuati ſunt de
ῶν αὐτῶν. Εως προενομεύθησαν ἀπὸ τῆς
terra ſua: ⁊ diſperſi ſunt in om=
γῆς αὐτῶν, καὶ διεσκορπίσθησαν ἐν πά
ni terra. ⁊ relictꝰ eſt ppl̃s ꝑpau=
σῃ τῇ γῇ. καὶ κατελείφθη ὁ λαὸς ὀλιγο
cus ⁊ princeps in domo dauid. quidã
στὸς καὶ ἄρχων ἐν τῷ οἴκῳ δαυίδ. τινὲς
eñ fecerũt ipoꝝ placitũ: quidã ãt
μὲν ἐποίησαν αὐτῶν τὸ ἀρεστόν, τινὲς δὲ
multiplicarũt peccata. Ezechias muni
ἐπλήθυναν ἁμαρτίας. Εζεκίας ὠχύρω
uit ciuitatẽ ſuã: ⁊ induxit in
σε τὴν πόλιν αὐτοῦ, καὶ εἰσήγαγεν εἰς
mediũ eius aquã. Fodit in ferro
μέσον αὐτῆς ὕδωρ. Ωρυξεν ἐν σιδήρῳ
rupẽ: ⁊ edificauit fontes ad
ἀκρότομον, καὶ ᾠκοδόμησε κρήνας εἰς
aquas. In diebꝰ ipiꝰ aſcẽdit ſenna
ὕδατα. Εν ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη σεννα
cherim: ⁊ miſit rapſacẽ de
χηρείμ, καὶ ἀπέστειλε τὸν ῥαψάκην ἐκ
lachis ⁊ ſuſtulit manũ ſuã in
λαχεὶς. καὶ ἀπῆρε χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ
ſion: ⁊ iactãs factꝰ eſt in ſup
σιών, καὶ ἐμεγαλαύχησεν ἐν ὑπερηφα
bia ſua. Tũc cõmota ſunt coꝛda
νίᾳ αὐτοῦ. Τότε ἐσαλεύθησαν καρδίαι
⁊ manꝰ eoꝝ: ⁊ doluerũt q̃ſi
καὶ χεῖρες αὐτῶν, καὶ ὠδίνησαν ὡς αἱ
pariẽtes: ⁊ inuocauerũt dñm
τίκτουσαι, καὶ ἐπεκαλέσαντο τὸν κύριον
miſericoꝛdẽ expãdentes manus
τὸν ἐλεήμονα ἐκπετάσαντες χεῖρας

Qui receptꝰ es in turbine ignis incur
ru equorum igneorum qui inſcriptus
es in iudiciis tẽporũ lenire iracundiã
domini: conciliare cor patris ad filiũ:
& reſtituere tribus iacob. Beati ſunt q
te viderunt: & in amicicia tua decorati
ſunt. Nã nos vita viuimus tantũ: poſt
mortem autem non erit tale nomen
noſtrum. Helias qui in turbine tectus
eſt: et in heliſeo completus eſt ſpiritus
eius. In diebus ſuis non pertimuit pri
cipem: & potentia nemo vicit illũ. Nec
ſuperauit illum verbũ aliquod: & mor
tuum prophetauit corpus eius. In vi=
ta ſua fecit monſtra: & in morte mira=
bilia operatus eſt. In omnibus iſtis nõ
penituit populus: & non receſſerũt a
peccatis ſuis vſq̃ dũ abiecti ſunt de ter
ra ſua: & diſperſi ſunt in omnez terrã:
& relicta eſt gẽs perpauca: & princeps
in domo dauid. Quidam ipſorum fe=
cerunt quod placeret deo: alii autem
multa cõmiſerunt peccata. Ezechias
muniuit ciuitatem ſuam: & induxit in
mediũ eius aquaz: & fodit ferro rupẽ:
& edificauit ad aquam puteum. In die
bus ipſius aſcendit ſennacherib: & mi
ſit rapſacem & ſuſtulit manum ſuam
contra illos: et extulit manum ſuaz in
ſion: & ſuperbus factꝰ eſt potẽtia ſua.
Tunc mota ſunt corda & manus ipſo
rum: & doluerunt quaſi parturientes
mulieres. Et inuocauerunt dominum
miſericordem: et expandentes manꝰ
ſuas extulerunt ad celũ: & ſanctus do=
minus deus audiuit cito vocẽ ipſoruz.
Non eſt cõmemoratus peccatorũ ipõ
rum: neq̃ dedit illos inimicis ſuis: ſed
purgauit illos in manu eſaie ſancti ꝓ=
phete. Deiecit caſtra aſſyriorũ: & cõtri
uit illos angelus domini. Nã fecit eze=
chias quod placuit deo: & fortiter iuit
in via dauid patris ſui quam mandauit
illi eſaias ꝓpheta magnꝰ & fidelis ĩ cõ
ſpectu dei. In diebus ipiꝰ retro rediit
ſol et addidit regi vitã. Spũ magno vi
dit vltima: et cõſolatꝰ eſt lugẽtes ĩ ſiõ
vſq̃ in ſempiternũ. Oſtẽdit futura et
abſcondita anteq̃ euenirẽt. Ca.49.
Emoria ioſie in cõpoſitione odo
ris facta opus pigmentarii. In oĩ
ore quaſi mel indulcabitur eiꝰ memo=
ria: & vt muſica in conuiuio vini. Ipſe
eſt directus diuinitus in penitentia gẽ
tis: et tulit abominationes impietatis.
Et gubernauit ad dominum cor ipſiꝰ:
& in diebus peccatorum corrobora=
uit pietatem. Preter dauid & ezechiaz
& ioſiã oẽs reges peccatũ cõmiſerũt:
nam reliquerunt legez altiſſimi reges
iuda: et contẽpſerunt timorem dei.
Dederunt enim regnum ſuum aliis &
gloriam ſuam alienigene gẽti. Incẽde
rũt electã ſanctitatis ciuitatez: et deſer
tas fecerunt vias ipſius in manu hiere
mie. Nam male tractauerunt illũ qui
a ventre matris conſecratus eſt pro=
pheta: euertere & eruere & perdere: &
iterum edificare & renouare. Eze=
chiel qui vidit conſpectum glorie quã
oſtendit illi in curru cherubin.

ſuas ad eũ. Et ſctũs de ce B
αὐτῶν πρὸς αὐτόν. Καὶ ὁ ἅγιος ἐξ οὐρα
lo exaudiuit eos: ⁊ redemit
νοῦ ἐπήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐλυτρώσατο
eos in manu eſaie. peſſumdedit
αὐτοὺς ἐν χειρὶ ἡσαΐου. ἐπάταξε τὴν
caſtra aſſyrioꝝ: ⁊ contri
παρεμβολὴν τῶν ἀσυρίων, καὶ ἐξέτρι
uit illos angelꝰ eiꝰ. Fecit eñ
ψεν αὐτοὺς ὁ ἄγγελος αὐτοῦ. Εποίησε γὰρ
ezechias placitũ dño: ⁊ foꝛtis fuit
ἐζεκίας τὸ ἀρεστὸν κυρίου, καὶ ἐνίσχυσεν ὁ=
in vijs dauid patris ſui: ſicut mãda
δοῖς δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὡς ἐνετεί
uit eſaias ꝓpheta magnꝰ ⁊ ve
λατο ἡσαΐας ὁ προφήτης ὁ μέγας καὶ σε
rãdꝰ in cõſpectu eius. In diebus 4.Re. 13.d
πιστὸς ἐν ὁράσει αὐτοῦ. Εν ταῖς ἡμέραις C
eius regreſſus eſt ſol: ⁊ addidit
αὐτοῦ ἀνεπόδισεν ὁ ἥλιος, καὶ προσέθηκε
vitã regi. ſpiritu magno vidit
ζωὴν βασιλεῖ. πνεύματι μεγάλῳ εἶδε τὰ
nouiſſima: ⁊ cõſolatus eſt lugẽtes
ἔσχατα, καὶ παρεκάλεσε τοὺς πενθοῦν
in ſion. Uſq̃ in ſeculũ oſtendit
τας ἐν σιών. Εως τοῦ αἰῶνος ὑπέδειξε
futura: ⁊ abſcõdita anteq̃ eue 4.Re. 18.c.
τὰ ἐσόμενα, καὶ τὰ ἀπόκρυφα πρὶν ἢ πα
nirent illa.
ραγενέσθαι αὐτά. Cα. 49.
Emoria ioſie in cõpoſitionẽ in
Μνημόσυνον ἰωσίου εἰς σύνθεσιν θυ
cenſi. fabricato opere vnguẽtarij: D
μιάματος. ἐσκευασμένῳ ἔργῳ μυρεψοῦ,
in oi oꝛe q̃ſi mel indulcabi
ἐν παντὶ στόματι ὡς μέλι γλυκανθήσε=
tur: ⁊ vt muſica in cõuiuio vini.
ται, καὶ ὡς μουσικὰ ἐν συμποσίῳ οἴνου.
Ipe fuit directꝰ in cõuerſione ppl̃i: ⁊
Αὐτὸς κατευθύνθη ἐν ἐπιστροφῇ λαοῦ, καὶ
abſtulit abominationes iniq̃tatis. direxit
ἐξῆρε βδελύγματα ἀνομίας. κατεύθυνε 4.Re. 19.g.
ad dñm coꝛ ſuũ: in die
πρὸς κύριον τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ἐν ἡμέ=
bus iniquoꝝ coꝛroboꝛauit pietatẽ.
ραις ἀνόμων κατίσχυσε τὴν εὐσέβειαν.
Preter dauid ⁊ ezechiã ⁊ ioſiã: 4.Re. 20.b.
Πάρεξ δαυὶδ καὶ ἐζεκίου καὶ ἰωσίου,
oẽs erroꝛe errauerũt.
πάντες πλημμέλειαν ἐπλημμέλησαν.
reliquerũt eñ legẽ altiſſimi:
κατέλιπον γὰρ τὸν νόμον τοῦ ὑψίστου, οἱ A
reges iuda defecerũt. dedit coꝛ
βασιλεῖς ἰούδα ἐξέλιπον. ἔδωκε τὸ κέ=
nu illoꝝ alijs: ⁊ gl̃iam eoꝝ
ρας αὐτῶν ἑτέροις, καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν
gẽti aliene. Cõbuſſerũt electã
ἔθνει ἀλλοτρίῳ. Ενέπρησαν ἐκλεκτὴν
ciuitatẽ ſanctitatis: ⁊ deſtas fecit
πόλιν ἁγιάσματος, καὶ ἠρήμωσε τὰς
vias eius in manu hieremie: maletractauit B
ὁδοὺς αὐτῆς ἐν χειρὶ ἱερεμίου, ἐκάκωσε
eñ illũ. Et ipe in matrice ſctificatꝰ ẽ
γὰρ αὐτόν. Καὶ αὐτὸς ἐν μήτρᾳ ἡγιάσθη
propheta ad eradicãdũ ⁊ malefaciẽdũ ⁊ perden
προφήτης ἐκριζοῦν καὶ κακοῦν καὶ ἀπολ=
dũ: ſimilit̃ edificandũ ⁊ plantã
λύειν, ὡσαύτως οἰκοδομεῖν καὶ καταφυ=
dũ. Iezeciel ꝗ vidit cõſpectũ gl̃ie:
τεύειν. Ιεζεκιὴλ ὃς εἶδεν ὅρασιν δόξης, C.
quã oſtendit ei in curru cherubim.
ἣν ὑπέδειξεν αὐτῷ ἐφ' ἅρματος χερουβίμ.

© Biblioteca Nacional de España

et enim memo2 fuit inimicoꝝ in imbre
καὶ γὰρ ἐμνήσθη τῶν ἐχθρῶν ἐν ὄμβρῳ
ꝛ direxit dirigẽtes vias.
καὶ κατώρθωσε τοὺς εὐθύνοντας ὁδούς.
Et duodecim ꝓphetaꝝ ſit me=
Καὶ τῶν δώδεκα προφητῶν εἴη τὸ μνη=
moria in bñdictionib⁹. Quõ magnificam⁹
μόσυνον ἐν εὐλογίαις. Πῶς μεγαλύνωμεν
zorobabel: ꝛ ipẽ q̃ſi ſignaculũ
τὸν ζοροβάβελ, καὶ αὐτὸς ὡς σφραγὶς
in dextera manu. Sic ieſus fili⁹
D ἐπὶ δεξιᾶς χειρός. Οὕτως ἰησοῦς υἱὸς
ioſedec: q̃ in dieb⁹ ſuis edificauerũt
ἰωσεδέκ, οἳ ἐν ἡμέραις αὐτῶν ᾠκοδόμησαν
domũ: ꝛ exaltauerũt tẽplũ ſctũm dño pa=
οἶκον, καὶ ἀνύψωσαν ναὸν ἅγιον κυρίῳ ἡτοι
tũ in gl'iam ſeculi. ꝛ in ele
μασμένον εἰς δόξαν αἰῶνος. καὶ ἐν ἐκλε=
ctis fuit neemias cui⁹ diuturna memo
κτοῖς ἦν νεεμίας οὗ ἐπιπολὺ τὸ μνημό=
ria ei⁹: q̃ erexit nobis muros euer
συνον αὐτοῦ, τοῦ ἐγείραντος ἡμῖν τείχη πε
ſos: ꝛ ſtatuit portas ꝛ vec=
πτωκότα, καὶ στήσαντος πύλας καὶ μοχ
A tes: ꝛ erexit ſola domoꝝ nr̃aꝝ.
λούς, καὶ ἀνεγείραντος τὰ οἰκόπεδα ἡμῶν.
Nemo creat⁹ eſt talis in terra
Οὐδεὶς ἐκτίσθη τοιοῦτος ἐπὶ τῆς γῆς,
q̃lis enoch: et enim recept⁹ eſt a terra:
οἷος ἐνώχ, καὶ γὰρ ἀνελήφθη ἀπὸ τῆς γῆς,
Neq̃ ſicut ioſeph fact⁹ eſt vir princeps
Οὐδὲ ὡς ἰωσὴφ ἐγεννήθη ἀνὴρ ἡγούμενος
fratrũ: firmamẽtũ ppl'i: ꝛ oſſa illi⁹
ἀδελφῶν, στήριγμα λαοῦ, καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ
viſitata ſunt a dño. Sem ꝛ ſeth in
ἐπεσκέπη ὑπὸ κυρίου. Σὴμ καὶ σὴθ ἐν
hoīb⁹ gl'iam adepti ſũt ꝛ ſup oẽ
ἀνθρώποις ἐδοξάσθησαν καὶ ὑπὲρ πᾶν
in creatione adam.
B ἐν τῇ κτίσει ἀδάμ. Ca. 50.
SImõ fili⁹ onie ſacerdos magn⁹: q̃
Σίμων ὁ ὀνίου ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, ὃς
in vita ſua ſuffulſit domũ: ꝛ in
ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ ὑπέρραψεν οἶκον, καὶ ἐν ταῖς
dieb⁹ ſuis firmauit ppl'm. Et in
ἡμέραις αὐτοῦ ἐστερέωσε λαόν. Καὶ ὑπ'
ipo fundata eſt altitudo duplex repara
αὐτῷ ἐθεμελιώθη ὕψος διπλοῦν ἀνάλημ=
tio: excelſus circuit⁹ tẽpli: in dieb⁹
μα, ὑψηλὸν περίβολον ἱεροῦ, ἐν ἡμέραις
ſuis diminuta ſũt receptacula aq̃ es
αὐτοῦ ἠλαττώθη δοχεῖα ὕδατος χαλκὸς
tãq̃ maris ſupramodũ. Curans
ὡσεὶ θαλάσσης τὸ τρίμετρον. Ὁ φροντί
ppl'm ſuũ a caſu: ꝛ
ζων τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ πτώσεως, καὶ
fortificãs ciuitatẽ ꝛ obſidẽs: glorifi=
ἐνισχύσας πόλιν καὶ πολιορκήσας, ἐδοξά
C cat⁹ es in cõuerſatione ppl'i in exitu dom⁹
σθης ἐν περιστροφῇ λαοῦ ἐν ἐξόδῳ οἴκου
velamenti. q̃ſi ſtella matutina ĩ me
καταπετάσματος. ὡς ἀστὴρ ἑωθινὸς ἐν μέ
dio nubiũ: tanq̃ luna plena in die
σῳ νεφελῶν, ὡς σελήνη πλήρης ἐν ἡμέ
bus ſuis ꝛ q̃ſi arc⁹ illũinans nu
ραις αὐτῆς καὶ ὡς τόξον φωτίζον νεφέ=
bes glorie: q̃ſi ſol refulgẽs ſup
λαις δόξης, ὡς ἥλιος ἐκλάμπων ἐπὶ
tẽplũ altiſſimi. q̃ſi flos roſaꝝ in diebus
ναὸν ὑψίστου. ὡς ἄνθος ῥόδων ἐν ἡμέραις
nouoꝝ. Quaſi lilia in exitu aque:
νέων. Ὡσεὶ κρίνα ἐπ' ἐξόδῳ ὕδατος,

Nam cõmemoratus eſt inimicoruꝫ in imbre: benefacere illis rectas vias. Et duodecim ꝓphetarũ oſſa pullulãt de loco ſuo. Nã corroborauerũt iacob & redemerũt ſe in fide virtutis ſue. Quomodo amplificem⁹ zorobabel. Nam et ipẽ q̃ſi ſignuꝫ in dextera manu iſrl'. Et ieſum filiũ ioſedech. Qui in dieb⁹ ſuis edificauerunt domũ & exaltauerunt tẽpluꝫ ſanctũ dño: paratũ in gloriã ſempiternã. Et neemias in memoria multi tẽporis: qui erexit nobis muros euerſos: et ſtare fecit portas et ſeras: qui erexit domos noſtras. Nemo natus eſt in terra qualis enoch: naꝫ & ipẽ receptus eſt a terra. Et ioſeph qui natus eſt homo princeps fratrũ: firmamentũ gentis: rector fratrũ: ſtabilimẽtum populi: & oſſa ipĩus viſitata ſunt: et poſt mortẽ prophetauerũt. Seth & Sẽ apud hoĩes gloriã adepti ſũt: & ſup oẽm aĩam in origine adam. Ca. 50.

SImeõ onie filius ſacerdos magn⁹ q in vita ſua diffulſit domum: et in dieb⁹ ſuis corroborauit tẽplũ. Tẽpli etiã altitudo ab ipõ fundata eſt duplex edificatio: & excelſi parietes tẽpli. In dieb⁹ ipſi⁹ emanauerũt putei aquarũ: & quaſi mare adimpleti ſunt ſupra modũ. Qui curauit gentẽ ſuã: & liberauit eã a perditione. Qui ꝑualuit amplificare ciuitatẽ: q adept⁹ eſt gl'iam in cõuerſatiõe gẽtis: & ingreſſum dom⁹ & atrii ãplificauit. Quaſi ſtella matutina ĩ medio nebule. Et q̃ſi luna plena in diebus ſuis lucet. Et quaſi ſol refulgẽs: ſic ille effulſit in tẽplo dei. Quaſi arcus refulgẽs iter nebulas gl'ie: & q̃ſi flos roſarũ in dieb⁹ vernis: & q̃ſi lilia q̃ ſunt in trãſitu aque: & q̃ſi thus redolẽs in diebus eſtatis. Quaſi ignis effulgẽs: & thus ardẽs in igne. Quaſi vas auri ſolidũ ornatũ oĩ lapide ꝑcioſo. Quaſi oliua pullulãs: & & cypreſſus in altitudine ſe extollẽs. In accipiẽdo ipm ſtolã gl'ie: & veſtiri eũ in cõſumatione virtutis in aſcẽſu altaris ſancti gloriã dedit ſanctitatis amictũ. In accipiẽdo autẽ ꝑtes de manu ſacerdotũ: & ipẽ ſtans iuxta aram. Circa illũ corona fratrũ: & q̃ſi plãtatio cedri in mõte libano: ſic circa illũ ſteterũt quaſi rami palme & oẽs filii aarõ in gloria ſua. Oblatio aũt dñi in manib⁹ ipõrũ corã omni ſynagoga iſrael: & cõſumatione fungens in aram: amplificare oblationem excelſi regis: porrexit manum ſuã in libatione: et libauit de ſanguine vue. Et effudit in fundamento altaris odorem diuinũ excelſo principi. Tunc exclamauerunt filii aaron: in tubis ductilib⁹ ſonuerunt: & auditam fecerunt vocem magnam in memoriam coram domino. Tunc omnis populus ſimul properauerũt & ceciderunt in faciem ſuper terraꝫ adorare dominum deum ſuuꝫ: & dare preces oĩpotẽti deo excelſo. Et ãplificauerũt pſallẽtes in vocib⁹ ſuis: & in magna domo fact⁹ eſt ſon⁹ ſuauitatis plenus. Et rogauit ppl's dñꝫ excelſũ ꝑce vſq̃ dũ ꝑfect⁹ ẽ honor dñi: & mun⁹ ſuũ ꝑfecerũt.

q̃ſi germẽ libani in dieb⁹ veris:
ὡς βλαστὸς λιβάνου ἐν ἡμέραις θέρους,
q̃ſi ignis ꝛ liban⁹ in foco: q̃ſi
ὡς πῦρ καὶ λίβανος ἐπὶ πυρίου, ὡς
vas auri ſolidũ ornatũ
σκεῦος χρυσίου ὁλοσφύρατον κεκοσμημένον
oĩ lapide ꝑcioſo. Quaſi oliua de=
παντὶ λίθῳ πολυτελεῖ. Ὡς ἐλαία εὐ=
cora germinãs fruct⁹: ꝛ q̃ſi
θαλὴς ἀναθάλλουσα καρπούς, καὶ ὡς
cypreſſus exaltata in nubib⁹. in
κυπάρισσος ὑψουμένη νεφέλαις. ἐν τῷ
recipiẽdo ipum ſtolã gl'ie: ꝛ
ἀναλαμβάνειν αὐτὸν στολὴν δόξης, καὶ
veſtiẽdo illũ cõſumationẽ gloria
ἐνδιδύσκεσθαι αὐτὸν συντέλειαν καυχή
tionis. In aſcẽſu altaris ſancti
ματος. Ἐν ἀναβάσει θυσιαστηρίου ἁγίου
gl'ificauit circuitũ ſanctitatis. In aũt
ἐδόξασε περιβολὴν ἁγιάσματος. Ἐν δὲ
accipiẽdo mẽbra de manu ſacerdotũ ꝛ
τῷ δέχεσθαι μέλη ἐκ χειρὸς ἱερέων καὶ
ipẽ ſtans iuxta focũ are. in cir
αὐτὸς ἑστὼς παρ' ἐσχάραν βωμοῦ. κυκλό
cuitu ei⁹ corona fratrũ: q̃ſi plãtatio
θεν αὐτοῦ στέφανος ἀδελφῶν, ὡς βλάστημα
cedroꝝ in libano: ꝛ circundederũt
κέδρων ἐν τῷ λιβάνῳ, καὶ ἐκύκλωσαν
eũ q̃ſi rami palmaꝝ. ꝛ oẽs
αὐτὸν ὡς στελέχη φοινίκων. καὶ πάντες
filii aarõ in gloria ſua. ꝛ obla
οἱ υἱοὶ ἀαρὼν ἐν δόξῃ αὐτῶν. καὶ προσφο
tio dñi in manib⁹ ipoꝝ corã om=
ρὰ κυρίου ἐν χερσὶν αὐτῶν ἔναντι πά=
ni eccleſia iſrael: ꝛ cõſumationẽ
σης ἐκκλησίας ἰσραήλ, καὶ συντέλειαν
miniſtrãs ſup arã: vt ornaret obla=
λειτουργῶν ἐπὶ βωμοῦ, κοσμῆσαι προσ
tionẽ altiſſimi oĩpotentis. Porrexit
φορὰν ὑψίστου παντοκράτορος. Ἐξέτεινεν
in libatione man⁹ ſuas: ꝛ liba=
ἐπὶ σπονδείου χεῖρας αὐτοῦ, καὶ ἔσπει
uit de ſanguine vue. effudit ſup
σεν ἐξ αἵματος σταφυλῆς. ἐξέχεεν ἐπὶ
fundamẽta altaris odorẽ ſuauitatis ex=
θεμέλια θυσιαστηρίου ὀσμὴν εὐωδίας ὑψί
celſo oĩm regi. tunc exclamauerũt filii
στῳ παμβασιλεῖ. τότε ἀνέκραγον οἱ υἱοὶ
aarõ: in tubis ductilib⁹ ſonuerũt.
ἀαρών, ἐν σάλπιγξιν ἐλαταῖς ἤχησαν.
Auditã fecerũt vocẽ magnã in
Ἀκουστὴν ἐποίησαν φωνὴν μεγάλην εἰς
memoriã corã altiſſimo. Tunc oĩs
μνημόσυνον ἔναντι ὑψίστου. Τότε πᾶς
ppl's comit ꝓperauit: ꝛ ceciderũt
ὁ λαὸς κοινῇ κατέσπευσε, καὶ ἔπεσον
in faciẽ ſup terrã. Adora
ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν. Προσκυνῆ
re dñm ſuũ oĩpotentẽ deũ
σαι τῷ κυρίῳ αὐτῶν παντοκράτορι θεῷ
altiſſimũ. Et laudauerũt pſallẽtes vocib⁹
ὑψίστῳ. Καὶ ᾔνεσαν οἱ ψαλμῳδοὶ φωναῖς
ſuis: in plurimo ſono dulce factũ ẽ melos.
αὐτῶν, ἐν πλείστῳ ἤχῳ ἐγλυκάνθη μέλος.
ꝛ rogauit ppl's dñm excelſũ in oratio=
καὶ ἐδεήθη ὁ λαὸς κυρίου ὑψίστου ἐν προσευ
ne cõtra miſericordẽ: vſq̃ q̃ ꝑfe
χῇ κατέναντι τοῦ ἐλεήμονος, ἕως συ
ctus eſt ornat⁹ dñi ꝛ
νετελέσθη ὁ κόσμος κυρίου καὶ τὴν
miniſteriũ ſuũ ꝑfecerunt:
λειτουργίαν αὐτοῦ ἐτελείωσαν.

© Biblioteca Nacional de España

Tunc deſcẽdens extulit manus ſuas in
Τότε καταβὰς ἐπῆρε χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ
oẽm cõgregationẽ filioꝝ iſrael: vt daret
πᾶσαν ἐκκλησίαν υἱῶν ἰσραήλ, δοῦναι
bñdictionẽ dñi de labijs ſuis: ⁊ in
εὐλογίαν κυρίου ἐκ χειλέων αὐτοῦ, καὶ ἐν
nomine ipſius gloriaret. Et itera
ὀνόματι αὐτοῦ καυχήσασθαι. Καὶ ἐδευ-
uerũt in adoratione vt acciperent
τέρωσαν ἐν προσκυνήσει ἐπιδέξασθαι
bñdictionẽ ab altiſſimo. ⁊ nũc bene
τὴν εὐλογίαν παρὰ ὑψίστου. καὶ νῦν εὐλο
dicite deũ oim magna
γήσατε τὸν θεὸν πάντων τὸν μεγάλα
facientẽ ſolũ vſq;. q exaltat di-
ποιοῦντα μόνον πάντῃ. τὸν ὑψοῦντα ἡμέ
es nr̃os de matrice: ⁊ q facit nobiſ-
ρας ἡμῶν ἐκ μήτρας, καὶ ποιοῦντα μεθ' ἡ
cũ ſm miam ſuã. Et vt fiat
μῶν κατὰ τὸν ἔλεον αὐτοῦ. Καὶ γενέσθαι
pax in dich' nr̃is in iſrael per
εἰρήνην ἐν ἡμέραις ἡμῶν ἐν ἰσραὴλ κατὰ
dies ſeculi. vt cũ fide faciat no
τὰς ἡμέρας τοῦ αἰῶνος. ἐμπιστεῦσαι μεθ'
biſcũ miam ei': ⁊ in diebus
ἡμῶν τὸν ἔλεον αὐτοῦ, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις
nr̃is liberet nos. In duab' gẽti
ἡμῶν λυτρωσάσθω ἡμᾶς. Ἐν δυσὶν ἔθνε
bus onerosa fuit aĩa mea: ⁊ ter-
σι προσώχθισεν ἡ ψυχή μου, καὶ τὸ τρί
tia nõ eſt gẽs: q ſedẽt in mõte ſa-
τον οὐκ ἔστιν ἔθνος, οἱ καθήμενοι ἐν ὄρει σα
marie: ⁊ viri q habitant phy
μαρείας, καὶ ἄνδρες οἱ κατοικοῦντες φυ
liſtijm: ⁊ ppl's fatu' q habitat in ſi-
λιστιείμ, καὶ λαὸς μωρὸς ὁ κατοικῶν ἐν σι
cimis. Diſciplinã intellect' ⁊ ſcien
κίμοις. Παιδείαν συνέσεως καὶ ἐπιστή-
tie ſcripſit in libro iſto ieſus
μης ἐχάραξε ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ ἰησοῦς
filius ſirach hieroſolymita: q diſtilla
ὁ υἱὸς σιρὰχ ὁ ἱεροσολυμίτης, ὃς ἀνώμ
uit ſapiam a corde. Beatus
βρισε σοφίαν ἀπὸ καρδίας. Μακάριος
q in his verſabit: ⁊ q poſuerit
ὃς ἐν τούτοις ἀναστραφήσεται, καὶ ὁ θεὶς
ea ſup cor ſuũ ſapiẽs erit.
αὐτὰ ἐπὶ καρδίαν ἑαυτοῦ σοφισθήσεται.
Si eñ fecerit hec: ad oĩa vale
Ἐὰν γὰρ ποιήσῃ αὐτά, πρὸς πάντα ἰσχύ-
bit: quia lux dñi veſtigiũ ei': ⁊
σει, ὅτι φῶς κυρίου τὸ ἴχνος αὐτοῦ, καὶ
pijs dedit ſapiam. Benedi
τοῖς εὐσεβέσιν ἔδωκε σοφίαν. Εὐλογη
ctus dñs in ſeculũ: fiat: fiat.
τὸς κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, γένοιτο, γένοιτο.
Oratio ieſu filij ſirach.
Προσευχὴ ἰησοῦ υἱοῦ σιράχ. C.51.
COnfitebor tibi dñe rex:
Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε βασιλεῦ,
⁊ laudabo te deũ ſaluatorẽ meũ. Cõ
καὶ αἰνέσω σε θεὸν τὸν σωτῆρά μου. Ἐξο
fiteor nomini tuo: qm̃ prote
μολογοῦμαι τῷ ὀνόματί σου, ὅτι σκεπα
ctor ⁊ adiutor fact' es mihi: ⁊ redemiſti
στὴς καὶ βοηθὸς ἐγένου μοι. καὶ ἐλυτρώσω
corpus meũ a pditione ⁊ a la
τὸ σῶμά μου ἐξ ἀπωλείας καὶ ἐκ παγί
queo calumnie lingue. a labijs ope
δος διαβολῆς γλώσσης. ἀπὸ χειλέων ἐρ
rantiũ mendaciũ: ⁊ contra aduer-
γαζομένων ψεῦδος, καὶ ἔναντι τῶν ἀνθεστη

Tunc deſcendens manus ſuas extulit in omnẽ congregationẽ filiorũ iſrael: dare gloriã deo a labiis ſuis: & in nomine ipſius gl'iari. Et iterauit orationeʒ ſuã: volens oſtẽdere virtutem dei. Et poſt rurſum pl' orauit deũ oĩm. Qui magna fecit in oĩ terra: qui auxit dies nr̃os a vẽtre matris nr̃e: & fecit nobiſcũ ſm ſuã miſericordiã: det nobis iocũditatem cordis: & fieri pacẽ in diebus noſtris in iſrael per dies ſempiternos: credere iſrael nobiſcũ eſſe dei miam: vt liberet nos in diebus ſuis. Duas gentes odit anima mea: tertia autem non eſt gens quã oderim. Qui ſedẽt in mõte ſeyr: & philiſtiim & ſtultus populus qui habitat in ſychimis. Doctrinã ſapientie & diſcipline ſcripſit in codice iſto: ieſus filius ſirach hieroſolymita q renouauit ſapientiam de corde ſuo. Beat' qui in iſtis verſatur bonis. Qui ponit illa in corde ſuo ſapiens erit ſẽp. Si enim hec fecerit ad omnia valebit: quia lux dei veſtigium eius eſt.

Oratio ieſu filii ſirach.

Capitulũ quinquageſimũ primũ.

COnfitebor tibi dñe rex & collaudabo te deũ ſaluatorem meum. Confitebor nomini tuo: quoniã adiutor et protector factus es mihi: & liberaſti corpus meum a perditione: a laqueo lingue inique: & a labiis operantium mendaciũ: & in conſpectu aſtantiũ factus es mihi adiutor. Et liberaſti me ſecundũ multitudinẽ miſericordie nominis tui a rugientibus preparatis ad eſcam de manibus querentiũ animam meam: & de portis tribulationũ que circundederunt me: a preſſura flãme q circũdedit me: & in medio ignis non ſum eſtuatus. De altitudine ventris inferi: & a lingua coinquinata: & a verbo mendacii: a rege iniquo: & a lingua iniuſta. Laudabit vſq; ad morteʒ anima mea dominum: et vita mea appropinquãs erat in inferno deorſum. Circũdederunt me vndiq;: & nõ erat qui adiuuaret. Reſpiciens erã ad adiutorium hominum & non erat. Memoratus ſum miſericordie tue domine: & cooperationis tue que a ſeculo ſunt: quoniam eruis ſuſtinentes te domine & liberas eos de manib' gentiũ. Exaltaſti ſuper terrã habitationem meã: & pro morte defluente deprecatus ſum. Inuocaui dominum patrem dñi mei: vt non derelinquat me in die tribulationis mee: & in tempore ſuperborũ ſine adiutorio. Laudabo nomen tuuʒ aſſidue: & collaudabo illud in cõfeſſione: & exaudita eſt oratio mea. Et liberaſti me de perditione: & eruiſti me de tempore iniquo. Propterea cõfitebor et laudẽ dicã tibi: & benedicã nomini dñi. Cũ adhuc iunior ſuʒ priuſq; oberrarẽ: queſiui ſapientiam palã in oratione mea. Ante tẽpus poſtulabã pro illa: & vſq; in nouiſſimis inquiram eam: & florebit tanq̃ precox vua. Letatum eſt cor meũ in ea: ãbulauit pes meus iter rectũ: in iuuẽtute mea inueſtigabã eã.

ſarios meos: fact' es adiutor: ⁊ redemiſti
κότων μοι, ἐγένου βοηθός, καὶ ἐλυτρώσω
me ſm multitudinẽ miẽ nomi-
με κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους τοῦ ὀνόμα
nis tui: a rugitib' paratis ad eſcã
τός σου, ἐκ βρυγμῶν ἑτοίμων εἰς βρῶ- D
De manu querentiũ aĩam meã:
μα. Ἐκ χειρὸς ζητούντων τὴν ψυχήν μου,
de multis tribulationib' q̃s habui: a ſuffoca-
ἐκ πλειόνων θλίψεων ὧν ἔσχον, ἀπὸ πνιγ-
tiõe flãme in circuitu. De medio ignis
μοῦ πυρὸς κυκλόθεν. Ἐκ μέσου πυρὸς
nõ ſum eſtuat': ⁊ de pfunditate vẽtris ⁊
οὐκ ἐξέκαυσα, καὶ ἐκ βάθους κοιλίας καὶ
a lingua imunda ⁊ a verbo
ἀπὸ γλώσσης ἀκαθάρτου καὶ ἐκ λόγου
mẽdacij regi calũnia a lingua
ψευδοῦς βασιλεῖ διαβολὴ ἐκ γλώσσης
iniuſta. appropinquit vſq; ad mortẽ aĩa mea:
ἀδίκου. ἤγγισεν ἕως θανάτου ἡ ψυχή μου,
⁊ vita mea erat ppe ĩfernũ infimũ.
καὶ ἡ ζωή μου ἦν ἐγγὺς ᾅδου κατωτάτου.
Circũdederũt me vndiq;: ⁊ nõ erat adiutor:
Περιέσχον με πάντοθεν, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν,
inſpiciebã ad ſubſidiũ hoim ⁊
ἐνέβλεπον εἰς ἀντίληψιν ἀνθρώπων καὶ
nõ erat. ⁊ memorat' ſũ miẽ tue dñe: A
οὐκ ἦν. καὶ ἐμνήσθην τοῦ ἐλέους σου κύριε,
⁊ operationis hui' a ſeculo. Qm̃
καὶ τῆς ἐργασίας ταύτης ἀπ' αἰῶνος. Ὅτι
eruis ſuſtinẽtes: ⁊ liberas eos
ἐξαιρῇ τοὺς ὑπομένοντας, καὶ σώζεις αὐ-
de manu inimicoꝝ. ⁊ exaltaui ab
τοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν. καὶ ἀνύψωσα ἀπὸ
ira ſupplicationẽ meã: a pro morte
ὀργῆς ἱκετείαν μου, καὶ ὑπὲρ θανάτου
liberationẽ rogaui. Et inuocaui do
ῥύσεως ἐδεήθην. Καὶ ἐπεκαλεσάμην κύ
minũ patrẽ dñi mei vt nõ derelin-
ριον πατέρα κυρίου μου μὴ ἐγκαταλι-
quat me in die tribulatiõis: in tẽpo
πεῖν με ἐν ἡμέρα θλίψεως, ἐν και-
re ſuperboꝝ deſtitutionis. Laudabo
ρῷ ὑπερηφάνων ἀβοηθησίας. Αἰνέσω
nomẽ tuũ aſſidue ⁊ collaudabo
τὸ ὄνομά σου ἐνδελεχῶς καὶ ὑμνήσω
te in cõfeſſione: ⁊ exaudita eſt
σε ἐν ἐξομολογήσει, καὶ εἰσηκούσθη ἡ B
oratio mea: liberaſti eñ nos de per
δέησίς μου, ἔσωσας γάρ ἡμᾶς ἐξ ἀ-
ditionẽ: ⁊ eruiſti me de tẽpore
πωλείας, καὶ ἐξείλου με ἐκ καιροῦ
iniquo. Propterea cõfitebor ⁊
πονηροῦ. Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαι καὶ
laudabo te: ⁊ bñdicã nomini tuo
αἰνέσω σε, καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου
dñe. Adhuc exñs iunior anteq̃ erra
κύριε. Ἔτι ὢν νεώτερος πρὶν πλανη
rẽ ipe: queſiui ſapiam palã in
θῆναί με, ἐζήτησα σοφίαν προφανῶς ἐν
oratione mea. Ante tẽplũ orabã pro
προσευχῇ μου. Ἔναντι ναοῦ ἠξίουν περὶ
illa: ⁊ vſq; in nouiſſimũ exquirã eã.
αὐτῆς, καὶ ἕως ἐσχάτου ἐκζητήσω αὐ-
ex flore tanq̃ matureſcẽtis vue.
τήν. ἐξ ἄνθους ὡς περκαζούσης στα-
letatũ eſt cor meũ in ea.
φυλῆς. εὐφράνθη ἡ καρδία μου ἐν αὐτῇ.
ambulauit pes meus in rectitudine: a iuuẽ C
ἐπέβη ὁ πούς μου ἐν εὐθύτητι, ἐκ νεό-
tute mea inueſtigabã eã.
τητός μου ἴχνευον αὐτήν. ∞∞∞

© Biblioteca Nacional de España

inclinaui aurē meā modice: ⁊ excepi:
ἔκλινα τὸ οὖς μου ὀλίγον, καὶ ἐδεξάμην,
⁊ multā inueni mihi ſapientiā.
καὶ πολλὴν εὗρον ἐμαυτῷ παιδείαν.
Profect⁹ fact⁹ eſt mihi in ea: dāti
Προκοπὴ ἐγένετό μοι ἐν αὐτῇ, τῷ διδόν
mihi ſapiam: dabo potētiā. cogitaui
τι μοι σοφίαν, δώσω δύναμιν. διενοήθην
eīm vt facerē illā. ⁊ emularer
γὰρ τοῦ ποιῆσαι αὐτήν. καὶ ζηλῶσαι τὸ
bonū: ⁊ nō cōfundar. colluctata
ἀγαθόν, καὶ οὐ μὴ αἰσχυνθῶ. διαμεμάχη-
eſt aīa mea in illa: ⁊ in factio
ται ἡ ψυχή μου ἐν αὐτῇ, καὶ ἐν ποιή
ne famis diligētiā adhibui. man⁹
σει λιμοῦ διηκριβωσάμην. τὰς χεῖράς
D meas extēdi ad altitudinē: ⁊ igno
μου ἐξεπέτασα πρὸς ὕψος, καὶ τὰ ἀγνο
rantias ei⁹ itellexi. Aīam meā
ήματα αὐτῆς ἐπενόησα. Τὴν ψυχήν μου
direxi ad illā: ⁊ in purgatione
κατεύθυνα εἰς αὐτήν, καὶ ἐν καθαρισμῷ
inueni eā. Cor poſſedi cū
εὗρον αὐτήν. Καρδίαν ἐκτησάμην μετ᾽
ipā ab initio: ꝓpterea nō dere
αὐτῆς ἀπ᾽ ἀρχῆς, διὰ τοῦτο οὐ μὴ ἐγκα-
linquar: ⁊ cor meū cōturbatū ē
s.6.b. ταλειφθῶ, καὶ ἡ καρδία μου ἐταράχθη
querēdo illā. Propterea poſſedi
ζητῆσαι αὐτήν. Διὰ τοῦτο ἐκτησάμην
bonā poſſeſſionē. dedit dn̄s linguā
ἀγαθὸν κτῆμα. ἔδωκε κύριος γλῶσσαν
mercedē meā: ⁊ in ipā laudabo eū.
μισθόν μου, καὶ ἐν αὐτῇ αἰνέσω αὐτόν.
appropiquate ad me indocti: ⁊ habita
ἐγγίσατέ μοι ἀπαίδευτοι, καὶ αὐλίσθη

Inclinaui modice aurem meā: et excepi illam. Multam inueni in meipſo ſapientiam: et multum profeci in ea. Danti mihi ſapientiam: dabo gloriam. Conſiliatus ſum enim vt facerem illam. Zelat⁹ ſum bonum: & non confundar. Colluctata eſt anima mea in illa: & in faciēdo eam confirmatus ſum. Manus meas extendi in altum: & in ſapientia eius luxit anima mea: et ignorantias meas illuminauit. Animam meaȝ direxi ad illam: & in agnitione inueni eam. Poſſedi cuȝ ipā cor ab initio: propter hoc nō derelinquar. Venter meus conturbat⁹ eſt querendo illaȝ: propterea bonā poſſidebo poſſeſſionem. Dedit enim mihi dominus linguam mercedem meam: & in ipſa laudabo eum. Appropiate ad me indocti: & cōgregate vos in domuȝ diſcipline. Quid adhuc retardatis: & quid dicitis in his? Anime veſtre ſitiūt vehementer. Aperui os meum et locutus ſum. Comparate vobis ſine argēto ſapientiam: & collum veſtrum ſubiicite iugo eius: & ſuſcipiat anima veſtra diſciplinam. In proximo eſt enim inuenire eam. Videte oculis veſtris: quia modicum laboraui: & inueni mihi multaȝ requiem. Aſſumite diſciplinam in multo numero argenti: & copioſum aurū poſſidete in ea. Letetur anima veſtra in miſericordia eius: & non cōfundemini in laude eius. Operamini opus veſtrum ante tempus: & dabit vobis mercedem veſtram in tempore ſuo.

Explicit liber Eccleſiaſticus.

te in domo diſcipline. Cur tardatis
τε ἐν οἴκῳ παιδείας. Διότι ὑστερεῖτε
aut q̄d dicitis in his: ⁊ aīe
ἤ τί λέγετε ἐν τούτοις, καὶ αἱ ψυχαὶ
veſtre ſitiūt vehemēter. Aperui os
ὑμῶν διψῶσι σφόδρα. Ἤνοιξα τὸ στόμα
meū: ⁊ locut⁹ ſum: cōparate vobis
μου, καὶ ἐλάλησα, κτήσασθε ἑαυτοῖς
ſine pecunia. Collū vr̄m ſuppo
ἄνευ ἀργυρίου. Τὸν τράχηλον ὑμῶν ὑπό
nite ſub iugo: ⁊ ſuſcipiat aīa
θετε ὑπὸ ζυγόν, καὶ ἐπιδεξάσθω ἡ ψυχὴ
vr̄a diſciplinā: in proximo ē inuenire eā:
ὑμῶν παιδείαν, ἐγγύς ἐστιν εὑρεῖν αὐ-
videte in oculis vr̄is q̄a labo
τήν, ἴδετε ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν ὅτι ἐκο
raui: ⁊ inueni mihi multā re
πίασα, καὶ εὗρον ἐμαυτῷ πολλὴν ἀνά-
quiē. Participate diſciplinā in mul
παυσιν. Μετάσχετε παιδείας ἐν πολ
to nūero argenti: ⁊ multū au
λῷ ἀριθμῷ ἀργυρίου, καὶ πολὺν χρυ
rum poſſidete in ea. letet̄ ani-
σὸν κτήσασθε ἐν αὐτῇ. εὐφρανθείη ἡ ψυ
ma vr̄a in mia eius: ⁊ ne
χὴ ὑμῶν ἐπὶ τῷ ἐλέει αὐτοῦ, καὶ μὴ
erubeſcatis in laude ei⁹. Opera-
αἰσχυνθείητε ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. Ἐργά-
mini opus vr̄m āte tp̄s: ⁊
σασθε τὸ ἔργον ὑμῶν πρὸ καιροῦ, καὶ
dabit mercedē vr̄am in tp̄e ſuo.
δώσει τὸν μισθὸν ὑμῶν ἐν καιρῷ αὐτοῦ.

Finis ſapientie ieſu filij ſirach.
Τέλος τῆς σοφίας Ἰησοῦ τοῦ Σιράχ.

Que in hoc volumine cōtinentur hec ſunt. Eſdras. Neemias. Tobias. Iudith. Heſter. Iob. Pſalterium. Prouerbia. Eccleſiaſtes. Cantica. Sapientia. Eccleſiaſticus.

Regiſtrum huius voluminis.
aaa. bbb. ccc. ddd. eee. Aaa. Bbb. Ccc. Ddd. Eee. Fff. Ggg. Hhh. Iii. a. b. c. d.
e. f. g. h. i. l2. l. m. n. o. p. A. B. C. D. E. F.
Omnes ſunt terni: preter eee. Ccc. Iii. l2. F. qui ſunt duerni: et p. qui eſt quaternus.

© Biblioteca Nacional de España